

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændinge-
loven (Revision af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse,
ændring af kravene til herboende udlændinge for opnåelse af æg-
tefællesammenføring, udvidelse af Flygtningenævnet, ændring af
udvisningsreglerne, langtidsvisum til adoptivbørn)

April 2012

Indholdsfortegnelse

Indledning	3
Resume	3
1. Regler for tidsubegrænset opholdstilladelse.....	5
1.1. Afskaffelse af pointsystem	5
1.2. Nyt opholdskrav på 5 år.....	6
1.3. Praksis for forlængelser	8
1.4. Offentlig hjælp.....	9
1.5. Danskkundskaber.....	9
1.6. Beskæftigelseskrav og sidestillelse af uddannelse	10
1.7. Særlige vilkår for flygtninge.....	14
1.8. Videreførsel af regler om forfalden gæld og kriminalitet.....	15
1.9. Tidsmæssig begrænsning på økonomiske krav ved ægtefællesammenføring.....	16
1.10. Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser.....	17
2. Videreførelse af Udlændingelovens §9, stk. 12.....	18
3. Udvisningsregler.....	20
4. Danmark har brug for en ny udlændingepolitik der samler.....	23

Indledning

Ved email af 19. marts 2012 (sagsnr. 2012-960-0001) har Justitsministeriet anmodet om Ægteskab Uden Grænsers eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag. Vi vil gerne takke for muligheden for at komme med inputs til det politiske arbejde på dette område, hvor især reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse har stor interesse og bevågenhed blandt vores medlemmer.

Resume

Ægteskab Uden Grænser anbefaler at

- Det undersøges, hvor ofte forskellige typer af opholdstilladelser er blevet inddraget eller nægtet forlænget under forskellige omstændigheder fra udlændinge, der har boet forskellige tidsrum i Danmark og har haft forskellige opholdsgrundlag, siden opholdskravet for tidsubegrænset opholdstilladelse i 2002 blev sat op fra 3 til 7 år.
- Det undersøges f.eks. via indhentning af bidrag fra Udlændingestyrelsen, hvilken betydning de internationale konventioner har for sagsbehandlingen, når det drejer sig om inddragelse eller nægtelse af forlængelse på ægtefællesammenførselsområdet.
- Opholdskravet for tidsubegrænset opholdstilladelse afstemmes efter resultatet af de foreslåede undersøgelser af hensyn til integrationen.
- Der iværksættes en videnskabelig undersøgelse af, hvilken effekt beskæftigelseskravet, som har eksisteret siden 2007, har haft på forskellige grupper af udlændinges beskæftigelsesfrekvens både før og efter, at de fik gjort deres opholdstilladelse tidsubegrænset.
- Beskæftigelseskravet fjernes helt fra lovgivningen, hvis undersøgelsen ikke kan dokumentere nogen væsentlig effekt af det. Beskæftigelseskravet kan også fjernes uden at afvente resultatet af en undersøgelse af dets virkning ud fra det mere principielle synspunkt, at det ikke kommer samfundet ved, hvordan en familie har indrettet sig, så længe den ikke lever af social bistand.
- Beskæftigelseskravet, såfremt det bevares, indrettes sådan, at al beskæftigelse og uddannelse, siden ansøgeren flyttede til Danmark, tælles med, og så det er muligt at få tidsubegrænset opholdstilladelse, selvom man er ufrivilligt arbejdsløs på selve ansøgningstidspunktet.
- Reglerne for både tidsubegrænset opholdstilladelse og ægtefællesammenføring indrettes sådan, at det at modtage nogle ganske bestemte offentlige ydelser ikke "straffes" med fortabelse af rettigheder i 3 år efterfølgende.
- Man undgår unødvendig komplicering af reglerne ved at stille overlappende krav som f.eks. **både** et krav om ikke at have modtaget bestemte offentlige ydelser de sidste 3 år **og** et krav om at have været i beskæftigelse eller under uddannelse i 3 ud af 5 år.
- Det, såfremt beskæftigelseskravet og/eller kravet om ikke at have modtaget visse offentlige ydelser bevares, overvejes at give ægtefæller til flygtninge samt udlændinge, der kom til Danmark før 2007, eller evt. bare alle udlændinge i det hele taget, de samme muligheder for at få tidsubegrænset opholdstilladelse efter f.eks. 8 år, som er beskrevet i lovforslaget for flygtninge.
- Reglerne for forlængelse af en opholdstilladelse som ægtefællesammenført indrettes, så der ikke skal søges om forlængelse, før der kan søges om tidsubegrænset opholdstilladelse, eller i hvert fald højest om en forlængelse.

- Reglerne for, hvor tidligt en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse kan indleveres, afstemmes med den faktiske sagsbehandlingstid i Udlændingestyrelsen, således at der ikke skal udstedes et stort antal tilbagerejsetilladelser i forbindelse med udlandsrejser.
- Der ved tildelingen af ressourcer til Udlændingestyrelsen tages højde for, at der må forventes at komme en "pukkel" af ansøgninger, når reglerne for både tidsubegrænset ophold og familiesammenføring lempes efter i en periode at have været helt ekstraordinært restriktive.
- Der ved afgørelsen af ansøgninger om tidsubegrænset ophold, hvor ansøgningen er indleveret før lovens ikrafttrædelsesdato men først afgøres efter lovens ikrafttrædelsesdato, foretages en ex officio vurdering af ansøgningen efter de nye regler, såfremt ansøgningen må afslås efter de i dag gældende regler.
- Bankgarantien ved ægtefællesammenføring kun skal stilles i en på forhånd defineret periode f.eks. svarende til varigheden af opholdskravet for tidsubegrænset opholdstilladelse, såfremt regeringen ikke følger vores tidligere fremsatte forslag om helt at afskaffe garantien.
- Kravet om, at hverken den herboende reference eller den sammenførte ægtefælle må modtage visse offentlige ydelser, tilsvarende begrænses tidsmæssigt f.eks. svarende til varigheden af opholdskravet for tidsubegrænset opholdstilladelse.
- Udlændingelovens §9, stk. 12 afskaffes, da den giver en unødvendigt kompliceret adgang til ægtefællesammenføring i Danmark og i betydeligt omfang lapper ind over andre regler herunder især tilknytningskravet.
- Der udarbejdes ny statistik på udlændingområdet, hvor udlændinges beskæftigelsesfrekvens mm. opgøres i forhold til deres opholdsgrundlag i stedet for deres nationalitet, og hvor man går væk fra den forældede og ubrugelige opdeling i "vestlige" og "ikke-vestlige" lande.
- Regeringen sætter sig i spidsen for en folkeoplysningskampagne og en ny udlændingepolitik, der kan samle Danmark i stedet for at splitte.

1. Regler for tidsubegrænset opholdstilladelse

Med dette lovforslag foreslås en række ændringer i reglerne for at få gjort en opholdstilladelse tidsubegrænset, som samlet set vil give langt flere udlændinge med fast og lovlig bopæl i Danmark den mulighed. Det finder Ægteskab Uden Grænser meget positivt, og samtidig er det også hårdt tiltrængt.

De nuværende regler for tidsubegrænset opholdstilladelse blev indført i 2010 med lov nr. 572 og har omfattet alle ansøgninger indgivet siden 26. marts 2010. Ifølge svaret på UUI alm. del spørgsmål 183 i denne samling stillet af Martin Henriksen (DF), har 9.312 udlændinge søgt om tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, og heraf har kun 621 svarende til 6,7% fået bevilget det ansøgte. De øvrige 93,3% har enten fået afslag, eller deres ansøgning er ikke blevet færdigbehandlet endnu. Da sagsbehandlingstiden for øjeblikket er op imod 1 år, kan det groft anslås, at cirka 13% af dem, der har fået en afgørelse, har fået tidsubegrænset opholdstilladelse, hvorimod cirka 87% har fået afslag.

Dette skal dog ses i lyset af, at medborgerskabsprøven først blev udviklet længe efter, at kravet om 15 point for "medborgerskab" blev indført, således at en del af de ansøgere, der har fået afslag, ikke har haft mulighed for at tage denne prøve. Men på trods af dette mener Ægteskab Uden Grænser, at tallene tydeligt illustrerer, at de gældende regler er uhensigtsmæssige og urimeligt restriktive, med mindre hovedformålet med dem netop er at sikre, at så få som muligt får tidsubegrænset opholdstilladelse.

1.1. Afskaffelse af pointsystem

Med lovforslaget afskaffes det pointsystem for tidsubegrænset ophold, som blev indført med lov nr. 572 i 2010. Ægteskab Uden Grænser finder dette positivt, da det samlet set medfører en vis forenkling af reglerne. Med de nuværende regler er kravet f.eks. 2½ års fuldtidsarbejde inden for 3 år, men for nogle ansøgere er det 4 år inden for 4½ år, fordi de kun har bestået prøve i dansk 2 i stedet for dansk 3. Og det forekommer os at være en unødvendigt kompliceret måde at formulere kravene på, som gør formidlingsopgaven vanskelig for både os og andre involverede parter.

Vi vil dog gerne påpege, at det ikke i sig selv gør nogen principiel eller indholdsmæssig forskel, om krav formuleres som enkeltkrav eller som et pointsystem. Forskellen er alene, at med et pointsystem opstår der en vis form for valgfrihed med hensyn til, hvilke krav man opfylder. Og om en sådan valgfrihed er hensigtsmæssig eller ej, er alene en rent politisk vurdering. Regeringen giver med dette lovforslag selv en ny valgfrihed, idet udlændinge fremover kan leve op til kravene ved at uddanne sig som et alternativ til at arbejde. Så det er også en slags pointsystem, selvom det ikke formuleres sådan.

Med pointsystemet forsvinder også kravet om "aktivt medborgerskab", der blev indført med lov nr. 572. Det finder Ægteskab Uden Grænser udmærket, idet Danmark i forvejen har en indfødsretsprøve, der skal bestås ved ansøgning om dansk statsborgerskab. Og man kan vel spørge sig selv, hvor mange forskellige prøver i kendskab til det danske samfund, der kan være behov for. Overlappet

mellem medborgerskabsprøven og indfødsretsprøven må antages at være betydeligt, og derfor anser vi det for at være en velkommen forenkling af reglerne, at medborgerskabsprøven nu afskaffes.

1.2. Nyt opholdskrav på 5 år

Man kan groft sagt skelne mellem to slags opholdstilladelser, nemlig nogen der giver mulighed for at bo i et andet land end sit eget i en begrænset periode og nogen, der giver mulighed for at bo der, så længe man selv ønsker det. Og den sidste type siger man så er "givet med henblik på permanent ophold". I nogle lande som f.eks. Canada er den sidste form for opholdstilladelser tidsubegrænsede i samme øjeblik, de bliver givet. Det vil sige, at har man fået en opholdstilladelse i Canada, som giver en mulighed for at bo der, så længe man ønsker det, f.eks. for at leve sammen med sin canadiske ægtefælle, så er det det. Så skal man ikke senere søge om at få den forlænget eller gjort tidsubegrænset.

I mange andre lande opererer man imidlertid med en "prøveperiode", hvor man lige ønsker at se, om de vilkår, som opholdstilladelsen er givet under, nu også bliver opfyldt. Når det drejer sig om ægtefællesammenførte, handler det især om at kontrollere, at parret nu også virkelig bor sammen, og at der dermed i det hele taget er en grund til, at den pågældende udlænding skal have en opholdstilladelse. Hvis et ægtefællesammenført par går fra hinanden efter f.eks. 6 eller 12 måneder, er der jo ikke nødvendigvis nogen grund til, at den af parterne, der har fået en opholdstilladelse på baggrund af ægteskabet, skal blive ved med at have det. Han eller hun kan også rejse hjem og starte en ny tilværelse i sit hjemland eller måske i et helt tredje land.

Af svaret på UUI alm. del spørgsmål 139 i denne folketingssamling fremgår det, at man i andre lande har følgende længde af prøveperioden:

Finland: 4 år
Nederlandene: 5 år
Norge: 3 år
Tyskland: 5 år
Storbritannien: 2 år

Af øvrige lande, hvor Ægteskab Uden Grænser har kendskab til længden af prøveperioden, kan nævnes:

Sverige: 2 år (men 0 år for familiesammenførte, hvis de har levet sammen i et andet land i flere år)
Australien: 2 år

Med lovforslaget øges varigheden af den danske prøveperiode fra 4 til 5 år. Tidligere var den 3 år, men med lov nr. 365, som blev vedtaget i 2002, blev den sat op til 7 år. I 2010 blev den sat ned til 4 år, og med dette lovforslag sættes den op til 5 år. Som det fremgår af ovenstående oversigt, ligger en prøveperiode på 5 år inden for rammerne af, hvad man har i vores nabolande, men dog absolut i den høje ende.

Ægteskab Uden Grænser anbefaler, at det undersøges, hvad virkningerne egentlig har været af at sætte længden af prøveperioden op fra 3 til 7 år i 2002. Her tænker vi især på, hvor mange opholdstilladelser af forskellige typer, der bliver inddraget eller nægtet forlænget i Danmark for udlændinge, der har boet her i forskellige tidsrum, og under hvilke omstændigheder. Vi har nemlig en for-

nemmelse af, at det måske ikke er helt så mange, som nogen forestiller sig, når det drejer sig om udlændinge, der har boet her i 2-3 år eller mere.

Ægtefællesammenføringen er naturligvis det, vi har mest kendskab til, og her får det meget ofte betydning, at de internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt, betyder, at Udlændingestyrelsen i sager om inddragelse eller nægtelse af forlængelse skal tage hensyn til, om det vil virke særligt belastende for den pågældende udlænding og/eller dennes nære familie, at han/hun bliver tvunget til at forlade Danmark mod sin vilje.

Dette betyder f.eks., at hvis et ægtefællesammenført par går fra hinanden, og hvis parret har børn, så vil den ægtefælle, der har fået opholdstilladelse på baggrund af ægteskabet, næsten altid få lov til at blive i Danmark af hensyn til børnenes ret til om muligt at bevare en tæt kontakt med begge deres forældre. Og det betyder også, at man i praksis normalt ikke kan inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse til en ægtefællesammenført, bare fordi referencepersonen f.eks. er blevet ramt af en arbejdsulykke og derfor har modtaget sociale ydelser, eller fordi parret er flyttet til en fremlejet bolig af f.eks. jobmæssige årsager.

Loven siger ganske vist, at en opholdstilladelse som ægtefællesammenført i den situation kan inddrages eller nægtes forlænget. Men i de sidste 4 år har Ægteskab Uden Grænser ikke hørt om et eneste tilfælde, hvor det er sket. Og det ville da også være fuldstændig uproportionalt, hvis man tvang folk til at bryde hele deres tilværelse op og fortsætte den i et andet land på grund af en arbejdsulykke eller en flytning til en fremlejet bolig. Så det gør de danske myndigheder ikke i praksis, eller i hvert fald kun i helt særlige og sjældne tilfælde.

Mange mennesker kender imidlertid ikke de internationale konventioner og den beskyttelse, som de giver dem, og derfor har navnlig de regler om tidsbegrænset opholdstilladelse, der blev indført i 2010, skabt en meget stor usikkerhed og angst blandt mange ægtefællesammenførte par. Og de har også skabt en voldsom vrede imod det danske samfund, hvor mange især ressourcerstærke par har følt sig ekstremt dårligt behandlet. Det sidste skyldes især, at reglerne uden varsel blev ændret også for udlændinge, der allerede havde boet mange år i Danmark og fuldt ud levet op til alle de mange krav, der i forvejen var blevet stillet om f.eks. 7 års ophold, deltagelse i integrationsprogrammet, selvforsørgelse gennem alle 7 år, deponering af en stor garantisum i banken, jævnlige ansøgninger om forlængelser og så videre.

Usikkerhed, angst og vrede er næppe specielt befordrende for udlændinges integration i det danske samfund. Og i det hele taget er dette kun at have tidsbegrænset opholdstilladelse ikke specielt befordrende for integrationen. Hvis man føler, at man lever "på lånt tid", er man mindre tilbøjelig til at foretage langsigtede "investeringer" i f.eks. at tage en uddannelse eller lære et sprog, som ikke kan bruges andre steder end i Danmark. Det er også meget vanskeligt at blive kreditgodkendt til køb af en ejer- eller andelsbolig, så længe man kun har tidsbegrænset opholdstilladelse, eller så længe den ene af de to voksne i familien har det. Hvilket så igen resulterer i, at udlændinge såvel som sammenførte familier i højere grad tvinges til at forblive i lejeboligsektoren.

Hvis en undersøgelse viser, at opholdstilladelser til f.eks. ægtefællesammenførte og flygtninge kun meget sjældent inddrages eller nægtes forlænget, når disse har boet mere end f.eks. 2-3 år i Danmark, så foreslår Ægteskab Uden Grænser, at man overvejer at gå tilbage til et kortere opholdskrav, som Danmark havde frem til 2002. I så fald må de positive integrationsfremmende effekter af, at udlændinge relativt hurtigt får tidsbegrænset opholdstilladelse, nemlig anses for at overstige de

fordele, som samfundet kan tænkes at have ved at kunne inddrage eller nægte at forlænge nogle ganske få opholdstilladelser fra i øvrigt lovlydige udlændinge, fordi deres forhold har ændret sig.

1.3. Praksis for forlængelser

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at bekendtgørelsen om forlængelser vil blive tilpasset det nye opholdskrav, og det bør den naturligvis også. I dag gives en opholdstilladelse som ægtefællesammenført for 2 år, og herefter kan den forlænges med 2 år. Efter 4 år kan den forlænges med 4 år, og efter 8 år kan den forlænges med 5 år. Ved revision af bekendtgørelsen bør man sørge for, at der fortsat højest skal ske en forlængelse, før der kan søges om tidsubegrænset opholdstilladelse. Hvis opholdskravet skal være 5 år, kan det ske ved, at der gives først 2 år og herefter 3 år.

Det bør dog i forlængelse af vores forslag i afsnit 1.2 undersøges, hvor ofte det egentlig sker, at en opholdstilladelse som f.eks. ægtefællesammenført nægtes forlænget efter 2 år under omstændigheder, hvor man ikke kan forvente, at der alternativt ville være sket en inddragelse, fordi Udlændingestyrelsen ad andre veje blev opmærksom på, at betingelserne ikke længere var overholdt f.eks. pga. en skilsmisse. Og hvis dette kun er relativt få tilfælde, bør man naturligvis gå over til et langt mere simpelt og ressourcebesparende system, hvor den tidsbegrænsede opholdstilladelse gives for en periode, der svarer til opholdskravet i reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse. Sådan er det os bekendt i langt de fleste andre lande.

Samtidig bør man ændre reglen om, at der tidligst kan søges om forlængelse 2 måneder før, en opholdstilladelse udløber. I mindst et år har det været sådan, at Udlændingestyrelsen er op til 11 måneder om at behandle ansøgninger om forlængelse, og det betyder, at de berørte borgere i op til 9 måneder ikke har en gyldig opholdstilladelse men alene en kvittering for, at de rettidigt har søgt om forlængelse. Og det betyder så bla., at de ikke kan forlade Danmark uden først at få udstedt en såkaldt tilbagerejsetilladelse, hvilket så igen påfører Udlændingestyrelsen en betydelig yderligere arbejdsbyrde. Dette er klart uhensigtsmæssigt for alle parter, og der bør derfor fremover ske en langt bedre koordinering mellem, hvor lang tid Udlændingestyrelsen skal bruge på at behandle en ansøgning om forlængelse, og hvornår den kan indgives.

Allokeringen af ressourcer til området er selvfølgelig også en del af den nødvendige koordinering, og her vil vi gerne henlede opmærksomheden på, at når reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse nu lempes med denne lov, så må man naturligvis forvente, at dette vil medføre et stort antal ansøgninger i løbet af kort tid fra de borgere, som har boet i Danmark i mange år, men som har været forhindret i at få tidsubegrænset opholdstilladelse pga. de nuværende meget restriktive regler. Og det samme gælder med reglerne for ægtefællesammenføring og sammenføring af børn, hvor man også må forvente, at mange af dem, der har været ramt af de nuværende meget restriktive regler, vil søge eller evt. genansøge, når reglerne lempes.

Der vil givetvis blive tale om en "ketchupeffekt" på alle tre områder, og det må man naturligvis sørge for, at Udlændingestyrelsen har de nødvendige ressourcer til at håndtere, uden at ventetiderne eksploderer, og alle de ansatte går ned med stress og derfor skal have sygedagpenge eller førtidspension.

1.4. Offentlig hjælp

Et af de nuværende krav til tidsubegrænset opholdstilladelse er, at man ikke må have modtaget offentlig hjælp efter Aktivloven eller Integrationsloven de sidste 3 år på ansøgningstidspunktet. Det foreslås, at kravet ændres, således at hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, og ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, ikke er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ægteskab Uden Grænser hilser denne ændring velkommen men foreslår, at man går et skridt videre og afskaffer reglen helt. Mange af de mennesker, der bliver ramt af reglen, må således antages heller ikke at leve op til det foreslåede krav om at have været i arbejde eller under uddannelse i 3 ud af de sidste 5 år, da man jo normalt ikke modtager f.eks. kontanthjælp, hvis man arbejder på fuld tid eller er under uddannelse.

Så hvis regeringen fastholder et krav om 3 års fuldtidsbeskæftigelse/uddannelse inden for de sidste 5 år, forekommer dette krav at give en unødvendigt kompliceret regulering af adgangen til tidsubegrænset opholdstilladelse. Hvorimod kravet måske kunne siges at give mening, hvis man alternativt afskaffede eller lempede kravet om at have været i arbejde eller under uddannelse i 3 ud af de sidste 5 år. De forskellige krav bør således ses som en helhed, og der bør ikke dynges krav på krav, når disse alligevel langt hen ad vejen lapper over hinanden.

Konsekvensen af denne regel i sammenhæng med de øvrige foreslåede regler vil typisk være, at en udlænding, der i forbindelse med arbejdsløshed har modtaget kontanthjælp i en kortere periode, skal vente i længere tid på at få gjort sin opholdstilladelse tidsubegrænset end en udlænding, der har modtaget dagpenge fra en A-kasse i forbindelse med en ledighedsperiode af samme længde. Og en anden konsekvens vil være, at udlændinge, der modtager en revalideringsydelse for at tage en uddannelse, må vente i meget lang tid med at få gjort deres opholdstilladelse tidsubegrænset.

Ægteskab Uden Grænser mener, at man skal helt væk fra at se dette at modtage nogle ganske bestemte offentlige ydelser som en slags "amoralisk" gerning, der skal "straffes" med fortabelse af rettigheder i 3 år efterfølgende. Og det gælder både i reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse og i reglerne for ægtefællesammenføring, hvor der findes en lignende bestemmelse, og som vi kommenterede i vores første høringssvar til L104.

1.5. Danskundskaber

Det foreslås at nedsætte kravet til danskundskaber fra bestået prøve i dansk 2 (med mulighed for at få ekstra "point" for bestået prøve i dansk 3) til bestået prøve i dansk 1. Ægteskab Uden Grænser ser denne ændring som en væsentlig forbedring og vil fremhæve det som positivt, at dårlige forudsætninger for at lære et nyt sprog dermed fremover forhåbentlig ikke vil forhindre nogen i at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark med den ekstra tryghed, som det giver for dem selv og deres familie. Omkring sprogindlæring må det at have tidsubegrænset opholdstilladelse desuden ses som en motivationsfremmende faktor, da det skaber klarhed over, at man har en fremtid i Danmark, såfremt man selv ønsker det.

1.6. Beskæftigelseskrav og sidestillelse af uddannelse

Det foreslås at videreføre det beskæftigelseskrav, der blev indført i 2007, i en lidt ændret form. Beskæftigelseskravet er en helt unik ide, som os bekendt ikke er blevet afprøvet i andre vestlige lande. Af svaret på UUI spørgsmål 139 fremgår det i hvert fald, at et sådant krav hverken stilles i Norge, Finland, Tyskland, Nederlandene eller Storbritannien. Og Ægteskab Uden Grænser har heller ikke kendskab til, at det stilles i andre lande.

Ideen blev udviklet af den gamle regering og videreføres altså nu af den nye regering, selvom alle tre regeringspartier i 2007 var modstandere af den. Det er naturligvis tilladt at "have et synspunkt, til man får et nyt", men den helt unikke karakter af dette krav og det forhold, at det i hvert fald i 2007 var ganske kontroversielt og gav anledning til megen debat, må alligevel være en anledning til at dykke lidt nærmere ned i, hvilke fordele og ulemper der kan tænkes at være ved at have et sådant krav i lovgivningen. I bemærkningerne til dette lovforslag står der følgende:

"Med forslaget ønsker regeringen at understrege, at beskæftigelse er en afgørende forudsætning for og vej til en vellykket integration i det danske samfund. Den foreslåede ændring betyder, at beskæftigelseskravet skærpes fra 2½ års fuldtidsbeskæftigelse til 3 års fuldtidsbeskæftigelse. Samtidig ændres perioden, inden for hvilken udlændingen skal opfylde beskæftigelseskravet, fra 3 år til 5 år. Det styrker den enkelte udlændings muligheder for mere fleksibelt at tilrettelægge sit integrationsforløb."

I Ægteskab Uden Grænser kan vi godt følge tankegangen om, at beskæftigelse er en god vej til integration i et samfund, man er flyttet til. Man opnår samvær med kollegerne på arbejdspladsen og får derigennem en langt bedre forståelse for samfundet og vel også en højere grad af samhørighedsfølelse. Så der er givetvis mange fordele ved, at flygtninge og indvandrere kommer i arbejde, både for dem selv og for samfundet. Og herunder naturligvis også i høj grad økonomiske fordele.

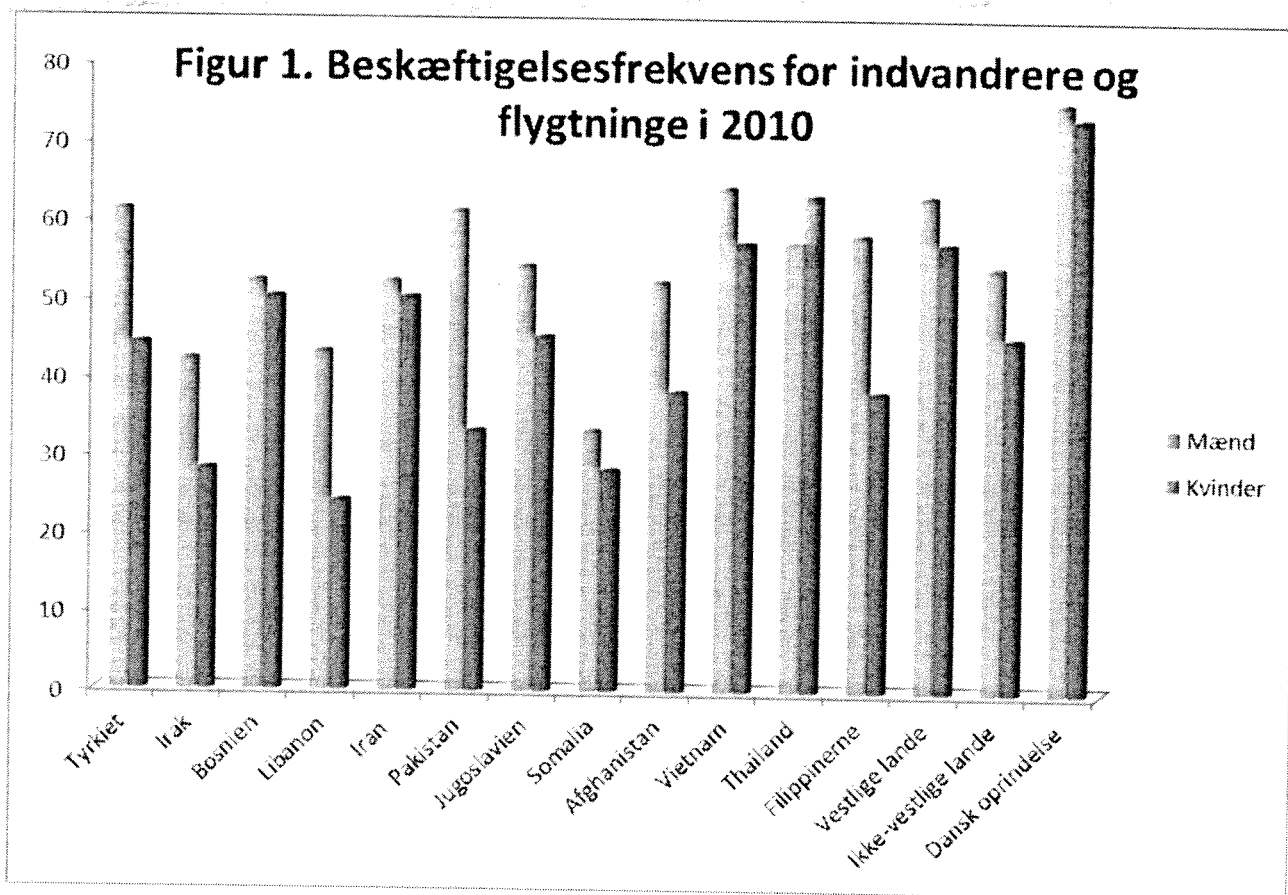
Men det forekommer os på den anden side noget mærkeligt, at det at arbejde kan beskrives som at "tilrettelægge sit integrationsforløb", som om arbejde nærmest er en slags terapeutisk aktivitet, når det udføres af udlændinge. Hovedformålet med at arbejde er at tjene penge til sin egen og familiens forsørgelse og for nogle desuden også at opnå en højere livskvalitet via selvudvikling mm. Så det forekommer meget nedladende at betegne det, at udlændinge arbejder, som et "integrationsforløb".

At få flere flygtninge og indvandrere i beskæftigelse er dog naturligvis et helt legitimt mål, som de færreste vel kan være uenige i. Men fordi der er bred enighed om målet, behøver der jo ikke at være det om midlerne til at nå det. Så det første spørgsmål må være, om et beskæftigelseskrav i reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse er et effektivt redskab til at øge beskæftigelsesfrekvensen for flygtninge og indvandrere? Og det næste spørgsmål må være, om kravet medfører ulemper af en sådan karakter og et sådant omfang, at de overstiger fordelene?

I forum på vores hjemmeside opstod der for nylig en lettere ophedet debat som følge af, at det normale forsørgelseskrav ved ægtefællesammenføring fraviges, hvis Danmarks internationale forpligtelser taler for det, f.eks. fordi den herboende har særbørn dvs. børn fra et tidligere forhold. I denne debat skrev en af deltagerne følgende:

"Du har da på sin vis ret, men hvis jeg nu skulle spille djævlens advokat ville jeg påpege, at mange muslimer henter en ægtefælle fra deres hjemland til Danmark for herefter at parkere hende derhjemme. Og det er der såmænd ikke noget galt i for sådan er kulturen derfra hvor de kommer."

Vi går ud fra, at det er nogle lignende tanker og overvejelser, der ligger bag beskæftigelseskravet i reglerne for tidsubegrænset ophold. Der er efter gængs opfattelse "mange" muslimer, som "henter en kone i hjemlandet" og herefter "parkerer hende derhjemme", og det ønsker man så politisk at få dem til at holde op med. Det med at "hente konen i hjemlandet" skal modarbejdes via reglerne for ægtefællesammenføring, og det med at "parkere hende derhjemme" skal modarbejdes via reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Som det fremgår af figur 1, der er en gentagelse af figur 9 fra vores første høringssvar til L104, så er der da visse tegn i de tilgængelige tal på, at en del irakiske, libanesiske og pakistanske muslimer tilsyneladende foretrækker at "parkere konen derhjemme", hvorimod bosniske og iranske muslimer tilsyneladende ikke har de samme præferencer. Om end det selvfølgelig skal bemærkes, at man ikke nødvendigvis kan gå ud fra, at alle flygtninge og indvandrere fra de nævnte lande er muslimer.

Spørgsmålet er så, om reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse er et effektivt redskab til at få irakiske, libanesiske og pakistanske indvandrere og flygtninge til at holde op med at "parkere konen derhjemme?" Som tidligere nævnt har ideen en eksperimentel karakter, da den os bekendt ikke har været prøvet i andre lande. Og derfor mener vi også, at det er meget oplagt, at man snart bør fortage en videnskabelig evaluering af de danske erfaringer med den, da eksperimentet jo nu har kørt i 5 år. Så der bør snart gennemføres en undersøgelse af, hvilken betydning reglerne har haft for forskellige

grupper af indvandreres beskæftigelsesfrekvens i stil med den undersøgelse af familiesammenføringsreglernes betydning for pardannelsesmønstret blandt etniske minoriteter, som SFI udførte i 2009.

Indtil en sådan undersøgelse er udført, kan man kun gætte på reglernes adfærdsregulerende effekt. Men her er der da et par ting, som for os at se på forhånd må give anledning til at reducere forventningerne til, hvor meget man kan opnå. Næsten alle personer med libanesisk og irakisk baggrund kom således til Danmark som flygtninge og medfølgende ægtefæller og børn af flygtninge før 2002, og de fleste af dem havde derfor gennemført integrationsprogrammet, da kravet om beskæftigelse blev indført i 2007. Og dermed havde de enten fået tidsubegrænset opholdstilladelse før 2007, eller de kom under de overgangsregler, der var i loven og nåede at få det, før reglerne blev strammet yderligere i 2010. Så det første, man må gøre sig klart, er naturligvis, at reglerne ikke vil have nogen effekt på alle de udlændinge, der allerede har fået gjort deres opholdstilladelse tidsubegrænset, herunder de mange flygtninge, der kom til Danmark fra 1983 til 2001.

Det næste, man må gøre sig klart, er, at reglerne i forlængelse heraf måske heller ikke kan forventes at have den store effekt på de udlændinge, der er omfattet af dem, når de først har fået gjort deres opholdstilladelse tidsubegrænset. Det er selvfølgelig muligt, at hvis et par først har vænnet sig til, at kvinden arbejder, så vil de foretrække at blive ved med at leve på den måde. Men det kan man ikke vide på forhånd. Der kan også være nogen, som straks efter, at den tidsubegrænsede opholdstilladelse er i hus, vil vælge at sige, at ok nu kan vi så indrette os, som vi selv foretrækker det, og ikke som de danske politikere foretrækker det.

Og med de regler, der her lægges op til, vil man f.eks. kunne gøre dette ved, at den udenlandske kvinde tager en uddannelse af mindst 3 års varighed, får tidsubegrænset opholdstilladelse på grund af denne uddannelse, og så herefter bliver hjemmegående husmor, som hun og hendes mand hele tiden har ønsket det. Og det er jo så måske umiddelbart lidt spild af samfundets ressourcer, selvom det da sikkert kan være udmærket at få nogle veluddannede hjemmegående husmødre.

Endelig er der også den mulighed, at specielt en meget kontrollerende ægtemand måske ligefrem kan se det som en fordel, at hans kone ikke har tidsubegrænset opholdstilladelse, idet dette gør hende mere afhængig af ham. Er der skænderier i forholdet, kan opholdstilladelsen måske meget hurtigt blive bragt på bane, hvorefter konen nok som oftest makker ret. Også fordi mange som sagt ikke ved, at de har nogle rettigheder efter de internationale konventioner, som går langt ud over de rettigheder, de har efter generel dansk lov. Da reglerne blev indført i 2007, var alle tre nuværende regeringspartier meget opmærksomme på denne problemstilling, og den er vel næppe forsvundet i mellemtiden. Så derfor vil det være oplagt også at inkludere dette aspekt i en videnskabelig undersøgelse, da man uden en sådan undersøgelse kun kan sidde og gætte på omfanget af denne mulige negative konsekvens af reglerne.

En anden konsekvens af reglerne er, at ufrivillig arbejdsløshed hos udlændinge straffes med fortsættelse af rettigheder. Dette er principielt ikke anderledes end en lovgivning, der f.eks. siger, at arbejdsløse ikke skal have stemmeret ved folketingsvalg. Og hvis regeringen har den holdning, at arbejdsløshed er et udtryk for utilgivelig slaphed, og at den arbejdsløse "ikke kan og vil Danmark" eller "ikke har vist vilje til integration", så giver det da god mening at sige, at ufrivillig arbejdsløshed for udlændinge skal straffes med tab af rettigheder.

Umiddelbart forekommer dette dog at være i modstrid med regeringens øvrige politik, idet regeringen bla. har foretaget en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden i 2012 ud fra det synspunkt, at de nuværende konjunkturforskeligheder medfører en stærkt øget risiko for arbejdsløshed, hvilket man så ikke har vurderet, at de langtidsarbejdsløse selv skulle bære hele byrden for. Og krisen siden efteråret 2008 har desværre haft en særlig stor effekt på udlændinges chance for at finde arbejde i Danmark. For thailandske kvinder er beskæftigelsesfrekvensen f.eks. faldet fra 70% i 2008 til 63% i 2010, hvilket er langt mere end det fald, der er sket for kvinder med dansk oprindelse i den samme periode.

Desuden vil vi gerne påpege, at den måde, som beskæftigelseskravet er udformet på i lovforslaget, forekommer unødvendigt stiv, hvis formålet alene er at påvirke udlændinge til at uddanne sig eller søge beskæftigelse i stedet for at stå uden for arbejdsmarkedet og ikke at "straffe" ufrivillig arbejdsløshed som følge af den økonomiske krise. Kravet om, at de 3 års arbejde eller uddannelse absolut skal være inden for de sidste 5 år, betyder således, at udlændinge, der allerede har været i beskæftigelse i mindst 3 år, eller som allerede har afsluttet en uddannelse i Danmark, men som på grund af krisen har gået ledige i 2 år eller mere på nuværende tidspunkt, kommer til at vente i mindst 3 år endnu, før de kan få deres opholdstilladelse gjort tidsbegrænset. Og nogle af disse udlændinge vil til den tid have boet 12-13 år i Danmark, da de forskellige regler, der har været gældende, siden de flyttede hertil, på intet tidspunkt har tilladt dem at få gjort deres opholdstilladelse tidsbegrænset.

Desuden betyder kravet om, at ansøgeren absolut skal være i beskæftigelse på ansøgningstidspunktet, at der må gives afslag på en ansøgning om tidsbegrænset ophold til en udlænding, der har arbejdet i 4 år og 10 måneder, og hvis arbejdsgiver herefter går konkurs. Den pågældende vil så ganske vist kunne søge igen, når han eller hun har fundet et nyt job, såfremt ledighedsperioden varer i mindre end 2 år. Men dette giver ekstra arbejde til Udlændingestyrelsen, og i Ægteskab Uden Grænser kan vi ikke se, at der er nogen samfundsmæssige fordele ved et sådant bureaukrati, hvor der skal behandle mange ansøgninger fra den samme udlænding, før sagen omsider kan afsluttes med en tidsbegrænset opholdstilladelse.

Så derfor vil vi foreslå, at beskæftigelseskravet, såfremt man vælger at fastholde det, udformes på en sådan måde, at beskæftigelse eller uddannelse ikke "forældes" efter 5 år, og at det er muligt at få tidsbegrænset opholdstilladelse, selvom man er ufrivilligt arbejdsløs på selve ansøgningstidspunktet. Kravet kunne i så fald formuleres på den måde, at man skal være tilmeldt arbejdsformidlingen og være aktivt jobsøgende.

Ægteskab Uden Grænser vil dog klart foretrække, at beskæftigelseskravet bliver fjernet helt fra lovgivningen, idet vi grundlæggende mener, at det er samfundet uvedkommende, hvordan en familie vælger at indrette sig, så længe den klarer sig uden social bistand. Også selvom der f.eks. er tale om en muslimsk familie. Og desuden tvivler vi stærkt på, at det har nogen særlig betydning for flygtninge og indvandreres erhvervsfrekvens i Danmark, om end ingen selvfølgelig kan vide dette med sikkerhed, før det er blevet undersøgt.

I lovforslaget er der beskrevet flere muligheder for at blive undtaget fra beskæftigelseskravet eller dele af det. F.eks. kan en udlænding i nogle tilfælde medregne arbejde eller studier i udlandet, som er udført, medens den pågældende havde bopæl i Danmark, og førtidspensionister samt personer, der har fået folkepensionsalderen, fritages fremover helt fra kravet. Endelig bliver der også en undtagelse for dem, der har passet et handicappet barn i hjemmet. Det hilser vi naturligvis alt sammen velkommen. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det bla. at:

”Regeringen finder ikke, at det giver mening at stille beskæftigelseskrav til en udlænding, der får tildelt førtidspension, og som derfor vurderes at have en varig nedsat arbejdsevne.”

Det kan vi kun give regeringen fuldstændig ret i, og det må virkelig give anledning til dyb forundring, at den gamle regering så anderledes på spørgsmålet. Ifølge daværende Integrationsminister Birthe Rønn Hornbæk skulle man således ”ikke opgive nogen udlændinge.” At den tidligere regering ikke engang ville fritage førtidspensionister fra beskæftigelseskravet er et godt eksempel på, hvor ekstrem og nærmest onskabsfuld hele udlændingepolitikken blev i de år, hvor Lars Løkke Rasmussen var statsminister. Og derfor er det meget glædeligt, at et nyt flertal nu har fundet sammen om i det mindste at rydde nogle af de værste tidsler ud.

Hvad angår forslaget om at sidestille uddannelse med beskæftigelse kan Ægteskab Uden Grænser støtte den ide under den antagelse, at alternativet er at videreføre et rent beskæftigelseskrav. Hvis formålet med reglerne er at forsøge at fremkalde en adfærdændring blandt herboende udlændinge ved at udsende signaler om, hvad det anses for positivt, at de gør, må det siges at være en god ide at udsende det signal, at der ses med positive øjne på, at de uddanner sig.

Da lov nr. 572 blev vedtaget i 2010, udtalte SF’s daværende integrationsordfører Astrid Krag rasende, at det ikke er intelligent udlændingepolitik at tilskynde udlændinge til at droppe ud af den uddannelse, som de er i gang med, for i stedet at tage et ufaglært rengøringsjob, så de kan optjene ”point” til at få deres opholdstilladelse gjort tidsubegrænset. Og det må vi give Astrid Krag fuldstændig ret i. Dette er virkelig hul i hovedet, med mindre man decideret ønsker, at udlændinge skal blive ved med at udgøre en dårligt uddannet underklasse med stor overrepræsentation i alle de kedelige statistikker, således at der kan blive ved med at være en ”gryde” af negative følelser hos majoritetsbefolkningen, man kan røre rundt i, når der skal være folketingsvalg.

1.7. Særlige vilkår for flygtninge

Det foreslås, at flygtninge skal kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse efter 8 år, uanset at de ikke opfylder alle de stillede krav, hvis de ellers har gjort en indsats for ”at integrere sig”. Ægteskab Uden Grænser går ud fra, at dette er et forsøg på at komme kritik fra internationale organisationer og domstole i forkøbet, idet der bla. står i FN’s flygtningekonvention, at de kontraherende stater skal ”lette flygtnings adgang til naturalisation”. Og da tidsubegrænset opholdstilladelse er en grundforudsætning for, at man kan søge om dansk statsborgerskab, kan man jo ikke just sige, at man ”letter flygtnings adgang til naturalisation” ved at forhindre dem i at få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Og det er da godt, at flygtninge, der har boet i Danmark i 8 år, nu kan få lidt mere tryghed i deres tilværelse, og dermed måske også en lille hjælp til at blive bedre integrerede. Men vi vil gætte på, at en del ægtefællesammenførte nok vil føle det ret uretfærdigt, at det samme ikke gælder for dem. Især fordi vi taler om mennesker, der er flyttet til Danmark på et tidspunkt, hvor alle kunne forvente at få tidsubegrænset opholdstilladelse efter 7 år, hvorefter reglerne så pludselig blev lavet om. Og en del af de flygtninge, som måske nu vil kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse, har også sammenførte ægtefæller, der ikke selv har flygtningestatus, men hvis forudsætninger for at leve op til de stillede krav ikke nødvendigvis af den grund er bedre, da de ofte også har haft nogle ret traumatiserende oplevelser i det land, som deres ægtefælle er flygtet fra.

Ægteskab Uden Grænser foreslår derfor, at alle udlændinge kan få tidsubegrænset opholdstilladelse efter f.eks. 8 år i Danmark, hvis de lever op til de betingelser, der er beskrevet for flygtninge, om at "have gjort deres bedste". Eller som et alternativ, at målgruppen udvides til at også omfatte dem, der er gift med en flygtning, således at hele familien kan få ro i sjælen i stedet for "en halv løsning". Dette dog selvfølgelig kun under forudsætning af, at der ikke kan skabes politisk flertal for en mere vidtgående løsning som f.eks. bare at give det store flertal af udlændinge tidsubegrænset opholdstilladelse efter 3 års ophold i Danmark, som man gjorde det frem til 2002, og som man gennemsnitligt set gør det i de andre nordiske lande.

En anden konstruktiv løsning ville være at sige, at alle, der er flyttet til Danmark før indførelsen af loven om "integrationseksamen" i 2007, kan få tidsubegrænset opholdstilladelse efter f.eks. 8 år, hvis de lever op til de betingelser, der er beskrevet for flygtninge, om at "have gjort deres bedste". Dermed kunne man give en slags plaster på såret til de mennesker, der har følt sig meget dårligt behandlet af regelændringerne i 2007 og navnlig i 2010, og få disse menneskers ansøgninger færdigbehandlet i systemet, så både de og udlændingemyndighederne omsider kan få fred for hinanden og komme videre med andre gøremål.

1.8. Videreførelse af regler om forfalden gæld og kriminalitet

Med lovforslaget lægger regeringen op til at videreføre de gældende regler, hvor forfalden gæld til det offentlige forhindrer en udlænding i at få tidsubegrænset opholdstilladelse, og hvor en fængselsdom ligeledes forhindrer dette i en periode, der afhænger af straffens længde. Af svaret på UUI alm. del spørgsmål 139 i denne folketingssamling fremgår det, at sådanne regler også findes i andre af de lande, vi normalt sammenligner os med.

Ægteskab Uden Grænser vil dog gerne bemærke, at den tidsmæssige udstrækning af de danske krav synes meget voldsom. En dom på 1½ års fængsel forhindrer således en udlænding i at få gjort sin opholdstilladelse tidsubegrænset på livstid, hvilket næppe er tilfældet i de lande, vi normalt sammenligner os med. Ægteskab Uden Grænser går ud fra, at denne regel skal ses som et signal om, at hvis man har begået kriminalitet, der er grov nok til at udløse 1½ års fængselsstraf, så er man uønsket i Danmark, selvom dansk lov og/eller internationale konventioner har stået i vejen for, at man blev udvist.

Rehabilitering og incitament til at holde sin sti ren fremover for dermed måske at kunne opnå flere rettigheder på et senere tidspunkt, er således opgivet fra politisk hold og fokus i stedet lagt på at sende et signal via lovgivningen og håbe på, at den pågældende frivilligt vil bosætte sig i et andet land.

Også kravet om ikke at have forfalden gæld til det offentlige kan have nogle meget langsigtede konsekvenser pga. den lange forældelsesfrist, der gælder for al gæld i Danmark, og igen kan det måske diskuteres, om dette er hensigtsmæssigt i forhold til at give de pågældende et klart og enkelt incitament til at forbedre deres integration i det danske samfund. Dette kan selvfølgelig ske ved at bringe gælden ud af Verden, men det er nok ikke i alle tilfælde, at dette er nogen realistisk løsning, hvis den f.eks. er meget stor, og indtægten er lav, og der måske også er børn, der skal forsørges.

Så også her kunne man overveje, om ikke der burde kunne slås en streg over fortiden, hvis der er gået en længere årrække siden, gælden opstod, og den pågældende i øvrigt har opført sig på en hen-

sigtsmæssig og integrationsfremmende måde siden hen. Men dette kan selvfølgelig også opnås via ændring af anden lovgivning som f.eks. forældelsesfrister eller regler for gældssanering.

1.9. Tidsmæssig begrænsning på økonomiske krav ved ægtefællesammenføring

Vi har i vores høringssvar til L104 og i et supplerende brev til UUI med bemærkninger til Justitsministeriets høringsnotat argumenteret for, at bankgarantien ved ægtefællesammenføring må antages at være en konventionsstridig regel, fordi kommunerne næsten aldrig trækker på den, og garantiens eneste effekt dermed er at forskelsbehandle borgerne på baggrund af deres formueforhold. Vi håber selvfølgelig på, at regeringen er enig med os i den vurdering, og derfor afskaffer garantien helt. Det vil være langt den enkleste løsning og spare en masse overflødig administrativt arbejde for de danske kommuner såvel som Udlændingestyrelsen og bankerne.

For det tilfældes skyld, at regeringen alligevel skulle ønske at videreføre bankgarantien, har vi i vores supplerende høringssvar til L104 foreslået den mindre vidtgående løsning, at man går tilbage til det princip, som var gældende fra 2002 til 2010, nemlig at der er en fast tidsmæssig begrænsning på, hvor længe garantien skal stilles. Kommunernes Landsforening kom også ind på dette emne i deres høringssvar og gjorde regeringen opmærksom på det store administrative arbejde, som kommunerne vil blive påført, når et stort antal bankgarantier i fremtiden udløber men ikke kan frigives, fordi den udlænding, for hvem de er stillet, stadig ikke har fået tidsbegrænset opholdstilladelse.

Der er for os at se ingen grund til at tro, at alle ægtefællesammenførte kan nå at leve op til kravet om at have haft 3 års fuldtidsarbejde, 5 års deltidsarbejde eller 3 års fuldtidsstudier i Danmark allerede efter 5 år, idet udlændinge typisk har brug for at lære dansk, før de overhovedet har en chance på det danske arbejdsmarked. Så den problemstilling, Kommunernes Landsforening påpegede, vil ikke forsvinde med dette lovforslag. Den vil højst blive formindsket en smule i omfang, fordi nogle dog trods alt vil kunne opfylde de foreslåede krav efter 5 år. Og vi skal derfor opfordre til, at regeringen i det mindste lytter til Kommunernes Landsforening, hvis den ikke vil følge vores mere vidtgående forslag om at afskaffe bankgarantien helt.

Herudover bør også kravet om, at begge ægtefæller skal undlade at modtage nogle bestemte former for offentlige ydelser, have en tidsmæssigt begrænset udstrækning. Dette hænger for os at se sammen med en generel rimelighedsbetragtning, da sammenførte familier naturligvis som den absolutte hovedregel bør kunne nyde godt af de velfærdsydelser, som de via deres skattebetaling er med til at finansiere på lige fod med alle andre borgere. Uden at de af den grund skal trues med, at hele deres tilværelse skal slås i stykker af en udvisning af den ene af ægtefællerne 8 år efter dennes ankomst til Danmark, fordi den anden ægtefælle f.eks. er blevet ramt af en arbejdsulykke eller af Schlerose.

I så fald vil de internationale konventioner givetvis betyde, at ægtefællen ikke bliver udvist. Men det forekommer ikke særlig rimeligt eller konstruktivt, at man skaber angst og usikkerhed i menneskers tilværelse ved på den måde at true dem med noget, der alligevel ikke bliver ført ud i livet, fordi internationale konventioner forhindrer det. Så derfor bør dansk lovgivning naturligvis bringes tættere på, hvad der faktisk er muligt inden for rammerne af de internationale konventioner.

1.10. Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

Det lægges i lovforslaget op til, at de nye regler for tidsbegrænset opholdstilladelse skal træde i kraft 1. juni 2012, men at alle ansøgninger afleveret før den dato skal færdigbehandles efter de gældende regler, bortset fra at kravet om "15 medborgerskabspoint" tilsyneladende ikke skal opfyldes, selvom dette ikke fremgår helt klart af teksten, idet der alene tales om medborgerskabsprøven.

Udlændingestyrelsen er pt. cirka 1 år om at behandle en ansøgning om tidsbegrænset opholdstilladelse, og det betyder, at man må forvente, at der 1. juni 2012 vil ligge en meget stor bunke af ansøgninger, som så skal færdigbehandles efter de gældende regler. Det er man vel så også nødt til at gøre for at behandle folk rimeligt, idet der jo på nogle punkter bliver tale om krav, der faktisk er mere restriktive end de gældende. Opholdskravet øges således fra 4 til 5 år, og beskæftigelseskravet øges fra 2½ til 3 år for de udlændinge, der kan få de nødvendige 15 "supplerende point" ved at have bestået prøve i Dansk 3.

Ægteskab Uden Grænser vil imidlertid antage, at der nok også ligger en del ansøgninger i bunken, som vil skulle afslås efter de gældende regler, men som ville kunne godkendes efter de foreslåede nye regler. Det kan f.eks. være en ansøgning fra en udlænding, der har bestået prøve i Dansk 2, og som måske efter en nøje sammentælling af timer kun kan dokumentere, hvad der svarer til 46 måneders fuldtidsarbejde inden for de sidste 54 måneder og ikke de krævede 48 måneders fuldtidsarbejde.

I princippet er der ikke noget galt i, at Udlændingestyrelsen kan meddele et afslag til disse ansøgere f.eks. i maj 2013, når de er nået frem til ansøgningen i bunken, og så samtidig i afslaget vejlede om, at der er kommet nye regler, og at det selvfølgelig er muligt at søge igen og få sin ansøgning behandlet efter disse regler. Hvilket mange så naturligvis vil gøre, hvorefter sagen starter helt forfra og må ligge og vente i en ny bunke til f.eks. august 2014, før Udlændingestyrelsen får tid til at kigge på den.

Det må for os at se give Udlændingestyrelsen en mindre samlet arbejdsbyrde, hvis de samtidig med afslaget efter de gældende regler foretager en ex officio vurdering af, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes efter de nye regler. Dette vil så i nogle tilfælde kræve, at de skal indhente nye oplysninger fra ansøgeren om dennes evt. uddannelse i Danmark. Men dette må stadig være nemmere og hurtigere end først at skulle give både en tidsbegrænset forlængelse og et afslag på tidsbegrænset opholdstilladelse, og så herefter behandle en ny ansøgning om tidsbegrænset opholdstilladelse helt forfra, når man når frem til denne i bunken f.eks. et år senere.

Så derfor foreslår vi, at man anvender den samme type af ikrafttrædelsesbestemmelser, som er anvendt i L104 om ændrede ægtefællesammenføringsregler, således at der ikke efter lovens ikrafttrædelse gives afslag på ansøgninger om tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark, uden at disse ansøgninger også er blevet prøvet efter de nye regler. Berosættelse af ansøgninger indtil lovens ikrafttræden er dog næppe relevant på dette område, da et afslag ikke medfører, at en udlænding behøver udrejse af Danmark.

2. Videreførelse af Udlændingelovens §9, stk. 12

Med lov nr. 601 blev der med virkning fra 1. juli 2011 indført et krav om, at udlændinge, der har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de regler, der gjaldt før indførelsen af pointsystemet 26. marts 2010, skal leve op til en del af de krav, der er indeholdt i det pointsystem, hvis de ønsker ægtefællesammenføring. Med dette lovforslag lægges der op til at videreføre denne bestemmelse, som er blevet til §9, stk. 12 i Udlændingeloven, men dog justere den ind efter de regler om tidsubegrænset opholdstilladelse, der nu foreslås indført. Om motivationen herfor angives der i bemærkningerne til lovforslaget:

”Hensynet bag betingelsen om opfyldelse af en række af de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse er som anført, at en række udlændinge har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af betingelser, der generelt må anses for at være lempeligere, og som derfor ikke på det tidspunkt, hvor de søger om ægtefællesammenføring kan antages at have opnået samme grad af integration som en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter de foreslåede regler.”

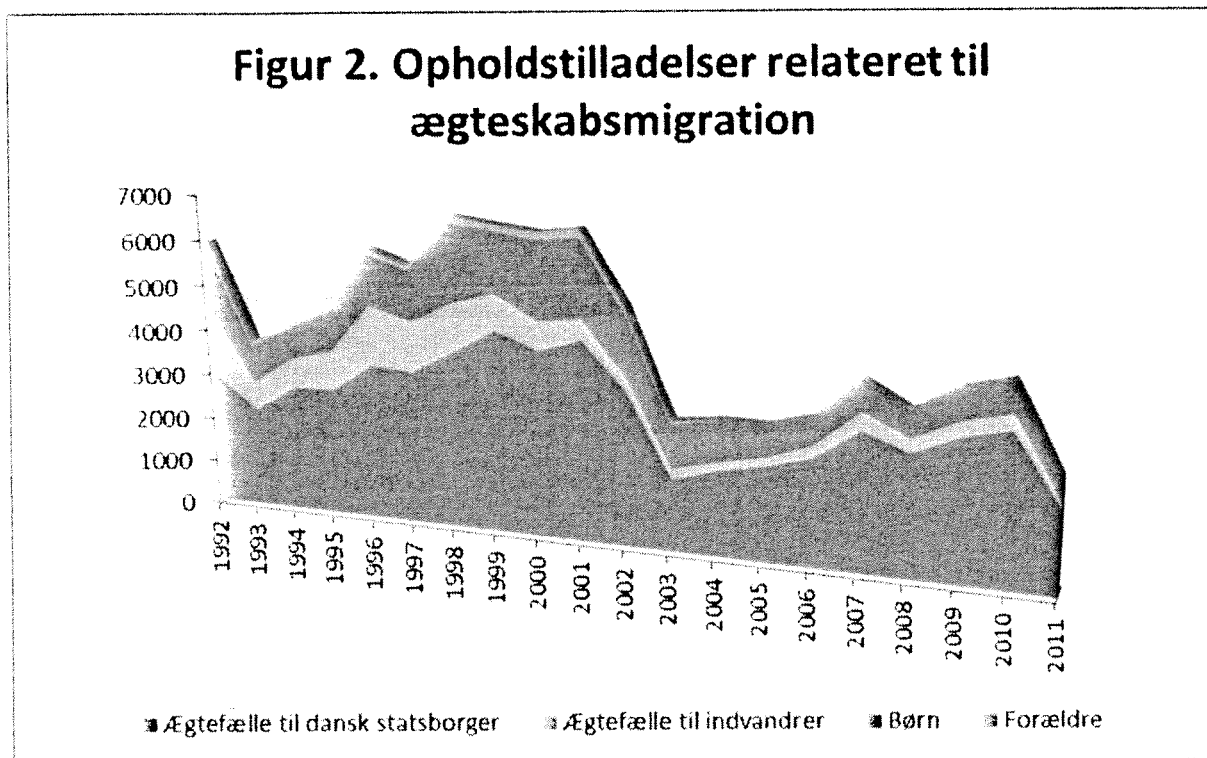
Det står os en smule uklart, om regeringen dermed mener, at den skulle have f.eks. en konventionsmæssig forpligtelse til at stille alle udlændinge med bopæl i Danmark lige, og derfor vælger at opfylde denne forpligtelse ved at stille dem lige dårligt. Eller om der alternativt er tale om, at regeringen ikke mener, at de regler for ægtefællesammenføring, som var gældende før 1. juli 2011, var restriktive nok, når det drejer sig om herboende uden dansk statsborgerskab.

Hvis det er ligebehandlingshensyn, der gør sig gældende, så vil vi mene, at regeringen bekymrer sig unødvendigt. Det må således være tilladt for en stat at ændre sin lovgivning i takt med de politiske ønsker, og at det så f.eks. kan stille nyankomne udlændinge ringere end nogen, der kom hertil for længe siden, kan næppe anses for at være konventionsstridigt. Og hvis regeringen har den bekymring, kunne den meget let imødekommes ved kun at lade de stramme regler for tidsubegrænset opholdstilladelse gælde for udlændinge, der er kommet hertil på et tidspunkt, hvor de måtte forvente, at sådanne regler ville være gældende, det vil sige siden 2007. Så er der i hvert fald ikke nogen, der kan gå til EMD og påstå, at de havde en berettiget forventning om, at de ville kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse og dermed senere ægtefællesammenføring, da de flyttede til Danmark for 10 år siden.

Desuden forholder det sig jo også sådan, som vi har redegjort for i vores tre forrige høringssvar, at en meget stor og hurtigt voksende gruppe af udlændinge, nemlig arbejdsmigranter og universitetsstuderende, har deres helt særlige regelsæt, hvor adgangen til ægtefællesammenføring sågar er langt mere lempelig end den, danske statsborgere tilbydes i deres eget land. Og i forhold til den forskelsbehandling, som dette medfører, blegner det fuldstændigt, at en udlænding, der kom til Danmark i f.eks. 2005, måtte have en vanskeligere adgang til ægtefællesammenføring end en udlænding, der kom hertil i f.eks. 1998. Så hvis det er bekymringer om ligebehandling, regeringen gør sig, så er det nogle helt andre steder, den skal starte.

Hvis der derimod er tale om, at regeringen ikke mener, at betingelserne for ægtefællesammenføring til en herboende uden hverken flygtningestatus, dansk statsborgerskab eller opholdstilladelse som arbejdsmigrant eller universitetsstuderende var restriktive nok før 1. juli 2011, så må vi minde om, hvad vi skrev i vores første høringssvar til L104. Nemlig at denne relativt lille gruppe har haft en meget vanskelig adgang til ægtefællesammenføring i Danmark, lige siden Nyrupregeringen indførte

tilknytningskravet i 2000. Dette er illustreret i figur 2, som er en gentagelse af figur 1 fra vores første høringsvar til L104.

I 1996-1998 blev der i alt givet 10.713 tilladelser til ægtefællesammenføring med en dansk statsborger og 3.498 til en herboende indvandrer efter Udlændingelovens §9. I 2008-2010 blev der til sammenligning givet 8.934 tilladelser til ægtefællesammenføring med en dansk statsborger men kun 942 til en herboende indvandrer efter Udlændingelovens §9. Så vi har mere end svært ved at se, at der frem til 1. juli 2011 eksisterede nogen "åben ladeport", som det var tvingende nødvendigt at få lukket for de 942 ægtefæller, som det over en 3-årig periode var lykkedes at slippe ind igennem den.

Desuden må vi minde regeringen om, at tilknytningskravet, som blev indført af Nyrupregeringen i 2000, jo netop har til formål at sikre, at den udlænding, der ønsker at få sin ægtefælle hertil, er velintegreret og har opnået en stor tilknytning til Danmark. Så der er i meget høj grad tale om overlappende krav, hvilket også blev påpeget af bla. Institut for Menneskerettigheder under høringen om lov nr. 601 sidste år. Tilknytningskravet indeholder bla. et element, hvor den herboendes arbejdsmarkedstilknytning skal vurderes. Og hvis regeringen ikke længere mener, at tilknytningskravet er udformet på den rigtige måde, så er det altså noget mere oplagt at revidere indholdet af tilknytningskravet end at videreføre en meget ny paragraf i Udlændingeloven, der for os at se giver en helt unødvendigt kompliceret regulering af adgangen til ægtefællesammenføring i Danmark.

Formidlingsmæssigt er det meget vanskeligt for os og andre, som arbejder med rådgivning om familiesammenføring, at forklare, at man f.eks. skal have haft fuldtidsarbejde i 3 ud af de sidste 5 år eller ikke må have forfalden gæld til det offentlige, når man søger om ægtefællesammenføring. Men kun hvis man er udlænding, og kun hvis man har nogle bestemte typer af opholdstilladelser og kun, hvis man har fået sin tidsubegrænsede opholdstilladelse før 26. marts 2010. Det er den slags, der gør folk fuldstændigt forvirrede og får dem til at miste overblikket. Så kan vi nu ikke bare få noget

simpel lovgivning med lidt færre regler og paragraffer og lidt færre forsøg på at opnå en grad af "finstyring" og millimeterretfærdighed, der alligevel er fuldstændig utopisk? I bemærkningerne til L104 står der en masse fine ord om "klare og gennemskuelige krav", men §9 stk. 12 er lige det stik modsatte.

Mange af de mennesker, der fremover vil blive afskåret fra ægtefællesammenføring på grund af §9, stk. 12, opfylder formentlig betingelserne for at blive danske statsborgere, da de jo bla. mindst har boet her i 10 år. Og efter 9 år i Danmark kan alle søge om dansk statsborgerskab. Så vores standardråd til de her mennesker kommer givetvis fremover til at være, at hvis de ønsker ægtefællesammenføring, så skal de starte med at søge om dansk statsborgerskab.

Og herefter må vi jo så forsøge nøje at vurdere, om de opfylder tilknytningskravet. Og kan der være tvivl om det, så vil vores standardråd til dem også fremover være, at det første, de skal bruge deres nyerhvervede danske statsborgerskab til, er at udvandre fra Danmark og bosætte sig i et andet EU/EØS-land, så deres ægtefælle kan få opholdsret efter EU-reglerne. Og herefter kan de så overveje, om de ønsker at vende tilbage til Danmark og tage deres ægtefælle med sig efter EU-reglerne, eller om de hellere vil blive i Sverige eller hvor, de nu er havnet.

Og er det virkelig regeringens ønske, at den største fordel ved et nyerhvervet dansk statsborgerskab skal være, at man kan bruge det til at slippe væk fra det integrationshelvede, som den gamle regering indførte, og som den nye regering nu ønsker at videreføre med nogle mindre justeringer? Eller var det ikke snart på tide at besinde sig? Hvilket selvfølgelig også og i endnu højere grad gælder for de tidligere regeringspartier, der har indført denne lovgivning.

3. Udvisningsregler

Med lovforslaget fjernes en formulering, der kom ind i Udlændingeloven med lov nr. 758 i juni 2011, om at danske domstole kun må undlade udvisning, hvis dette "med sikkerhed er i strid med internationale konventioner". Ægteskab Uden Grænser hilser dette velkommen, da lovgivningsmagten naturligvis ikke bør forsøge at presse domstolene til at træffe afgørelser, der med relativt stor sandsynlighed senere vil blive omstødt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol EMD, såfremt sagerne indbringes for denne.

EMD har flere gange udtalt, at domstolen ikke er tænkt til at være en appelinstans i immigrations-sager, og at Europarådets medlemslande derfor bedes at håndtere en større del af denne opgave inden for deres nationale system. Og det budskab bør Danmark selvfølgelig tage til sig, også fordi EMD's sagsbunke i forvejen har været stærkt svulmende igennem en årrække. Det må være muligt for et højt udviklet land som Danmark selv at fastlægge en "rimelig" praksis for udvisninger ved vores domstole, således at det absolut får undtagelsens karakter, at udvisningssager fra de danske domstole bliver sendt videre til EMD og dermed belaster et system, der også skal tage sig af menneskerettighedssituationen i mindre demokratiske lande som f.eks. Ukraine eller Ungarn.

Desuden kan det ikke bruges til ret meget, hvis f.eks. et barn med dansk statsborgerskab er blevet frataget muligheden for kontakt med den ene af sine forældre pga. dennes udvisning fra Danmark, at barnet så 5 år senere som voksen eller teenager får EMD's ord for, at dets rettigheder derved er blevet krænket, fordi udvisningen af dets far eller mor var uproportional. At betegne dette som en "procesrisiko", som tidligere Integrationsminister Søren Pind gjorde det, er udtryk for et kynisk og afstumpet menneskesyn og en grad af inhumanitet, som er ekstremt "udansk" i sit væsen. Og derfor

hilser Ægteskab Uden Grænser det selvfølgelig velkommen, at denne meget betændte bestemmelse i Udlændingeloven nu ser ud til at få en kort levetid.

Den politiske baggrund for, at bestemmelsen blev indført i Udlændingeloven i juni 2011, var sagen mod bandelederen "Fiz Fiz" fra Odense, hvor 3 dommere i Landsretten voterede for udvisning, hvorimod 3 andre dommere voterede for betinget udvisning. Sagen blev senere prøvet i Højesteret, hvor et klart flertal voterede for udvisning og i den forbindelse bla. hæftede sig ved, at både den dømte og hans kone og 8 børn med dansk statsborgerskab synes at have udmærkede forudsætninger for at klare sig i de lande, man evt. kunne forestille sig, at han kunne udvises til, nemlig Libanon eller Syrien. Højesteret lagde her bla. vægt på, at både voksne og børn i familien som deres modersmål har det sprog, der tales i Libanon og Syrien og har besøgt de pågældende lande på mange og langvarige ferierejser, foruden at der synes at være tæt kontakt til familie i de to lande bla. i form af jævnlige pengeoverførsler fra Danmark samt planer om at erhverve fast ejendom i Syrien.

Ægteskab Uden Grænser er enig med Højesteret i, at sådanne overvejelser kan indgå i den proportionalitetsvurdering, der skal foretages i udvisningssager, hvilket de jo f.eks. også gjorde i sagen Boultif mod Schweiz, som vi omtalte i vores høringssvar til L104. Men fordi det i den konkrete sag ikke nødvendigvis er uproportionalt og dermed konventionsstridigt at udvise, så er det jo ikke det samme som, at det også er hensigtsmæssigt at gøre det, når der er tale om en person, der har boet mange år i Danmark og har 8 børn med dansk statsborgerskab.

Hvis man forestiller sig, at den dømte tager sin kone og sine 8 børn med sig til et andet land, som Højesteret mener, at han bør gøre, vil de 8 børn jo i kraft af deres danske statsborgerskab have ret til senere at vende tilbage til Danmark som myndige, hvis de måtte ønske det. Og jævnfør de bemærkninger, som regeringen har fremsat i L150 om familiesammenføring af børn, så kan man da betvivle, om det fremmer disse 8 danske børns integration i det danske samfund, hvis de tilbringer en stor del af deres opvækst uden for landets grænser i f.eks. Libanon eller Syrien, før de så formentlig vender tilbage til Danmark som myndige, fordi de vurderer, at de kan få en bedre tilværelse her end i Libanon eller Syrien.

En mere sandsynlig konsekvens af udvisningen i den konkrete sag er dog nok, at den dømte efter afsoning ender på tålt ophold, fordi han er statsløs og ingen lande derfor har pligt til at tillade ham ophold. Det vil så betyde, at han ikke må tage et lovligt arbejde i Danmark. Og igen kan man efter vores opfattelse betvivle, om det vil fremme integrationen i det danske samfund for hans 8 børn med dansk statsborgerskab, at han på den måde nærmest tvinges til at fortsætte sin kriminelle løbebane, hvis han ønsker at bidrage til sine børns forsørgelse. Det antages således almindeligvis, at det er væsentligt for børns opdragelse, at deres forældre fungerer som positive rollemodeller.

Ønsket fra tidligere integrationsminister Søren Pinds side om at udvise den pågældende bandeleder synes derfor at hænge langt mere sammen med et motiv om at tage en ekstra hævn over ham og hans familie snarere end overvejelser om, hvad der tjener det danske samfunds interesser bedst. Dette finder Ægteskab Uden Grænser problematisk, idet den hævn, som samfundet tager over en kriminel, jo udmåles af domstolene efter straffeloven i form af f.eks. en fængselsstraf. Så vi kan slet ikke se, hvorfor det er rimeligt, at samfundet skal tage en ekstra hævn over en kriminel såvel som hans familie, blot fordi den kriminelle er udenlandsk statsborger.

Og juridisk set er der da heller ikke tale om en hævn eller straf, når en udlænding udvises efter Udlændingelovens §22-24, som der er tale om i denne sag. Der er i stedet tale om, at det privilegium,

som en opholdstilladelse er, bliver inddraget, fordi den danske stat mener, at kriminaliteten har ændret afgørende på de forudsætninger under hvilke, privilegiet i sin tid blev tildelt. Hvilket i princippet ikke er anderledes end, at en udlænding også kan miste det privilegium, som det er at have opholdstilladelse i Danmark, hvis opholdstilladelsen f.eks. er givet med henblik på arbejde, og den pågældende herefter mister sit job få år efter ankomsten til Danmark.

Problemet er imidlertid, at der i Danmark synes at være opstået en udbredt holdning om, at kriminalitet begået af en udlænding er noget særligt forargeligt, som berettiger en særlig og ekstra hævn fra samfundets side, idet denne kriminalitet ofte ses som "et angreb på Danmark" snarere end f.eks. personlig berigelse via ulovlig handel med narkotika, som der var tale om i denne sag. F.eks. kunne man 20. marts 2012 læse følgende i en leder i Berlingske Tidende om reglerne for tålt ophold:

"De har ikke udstået deres straf; for en del af dommen er, at de skal udvises af Danmark."

Altså betragtes udvisning af Berlingskes lederskribent som en del af straffen for den begående kriminalitet, selvom dette juridisk set ikke er tilfældet, og i øvrigt ville være i strid med både Grundloven og flere internationale konventioner, fordi det ville betyde, at strafudmålingen ved danske domstole ville afhænge af den dømtes nationalitet. Og med holdninger som disse er der ikke noget at sige til, at debatten om udvisning af kriminelle udlændinge er løbet helt af sporet.

At der kan være et ønske om at beskytte det danske samfund imod mulig gentagelseskriminalitet begået af udenlandske statsborgere, der måske ikke behøver opholde sig i Danmark, fordi de kun har en begrænset tilknytning til det danske samfund, kan vi godt forstå. Men vi finder det problematisk, at der hos mange hersker en komplet mangel på forståelse for, at udvisning ikke er at betragte som en ekstra straf til den dømte og hans familie. Men at det element af ekstra straf, som en udvisning af en fastboende udlænding i praksis ofte får for både den pågældende selv og hans familie, tværtimod er en utilsigtet bivirkning ved udvisningen og derfor naturligvis skal stå i et rimeligt forhold til det danske samfunds interesse i at beskytte sig imod mulig gentagelseskriminalitet.

Lovforslaget medfører også nogle præciseringer af de særlige forhold, der gælder for udvisning af personer med opholdsret efter EU's regler om fri bevægelighed. Hvilket understreger det forhold, at disse også på det område har en privilegeret status i forhold til udlændinge med opholdstilladelse efter Danmarks egne nationale regler. F.eks. vil det være sådan, at en thailandsk kvinde, som er gift med en tysk mand, der bor i Danmark, er langt bedre beskyttet imod udvisning end en thailandsk kvinde, der er gift med en dansk mand, der bor i Danmark, medmindre parret er flyttet til Danmark efter at have boet en periode i et andet EU-land.

Ægteskab Uden Grænser mener, at denne forskelsbehandling mellem udlændinge og deres herboende familiemedlemmer, der i øvrigt befinder sig i en sammenlignelig situation, er både usaglig og urimelig. Og vi vil derfor opfordre til, at udvisningspraksis i forhold til personer, der er familie-sammenført efter Danmarks nationale regler, bringes tættere på den praksis, der gælder i forhold til personer med opholdsret efter EU-reglerne.

4. Danmark har brug for en ny udlændingepolitik der samler

Den tidligere regering markedsførte sin udlændingepolitik som ”fast og fair”, og den nye regering forsøger nu at markedsføre nogle mindre justeringer af den tidligere regerings politik som ”robust og retfærdig”. Det er vel ikke nogen hemmelighed, at der er kræfter i den nye regering, som lægger stor vægt på, at udlændingepolitikken skal være ”retfærdig”, hvorimod andre lægger større vægt på, at den skal være ”robust”. Og umiddelbart må det vel se ud som om, at vi og mange andre høringspartnere i massivt omfang tager parti for det ene af disse to synspunkter.

Men så enkelt er det ikke, for ”retfærdig” og ”robust” er ikke nødvendigvis hensyn, som står i modsætning til hinanden. Når det drejer sig om asylpolitik, kan man måske nok tale om, at ”retfærdig” og ”robust” er modsatrettede hensyn, der så må vejes op imod hinanden og gives en eller anden prioritet. Men dette gælder absolut ikke for den øvrige udlændingepolitik, hvor man sagtens kan lave noget, som på samme tid er mere robust og mere retfærdigt end den nuværende politik.

Når man har fulgt den danske udlændingedebat de sidste 10 år, kunne man meget nemt forledes til at tro, at indgåelse af ægteskaber på tværs af landegrænser er den absolut dominerende kilde til indvandring. Gang på gang har politikere fra mange forskellige partier stillet sig op og har sagt, at f.eks. 24-års reglen skal bevares, fordi ”antallet har også betydning for integrationen”. Men som vi viste i vores første høringssvar til L104, var der i årene 1992-2001 omtrent dobbelt så meget asylrelateret indvandring til Danmark som indvandring, der skyldes indgåelse af ægteskaber på tværs af landegrænser. Hvortil så kommer en ukendt men formentlig relativt lille indvandring som følge af arbejdsmigration.

Så ganske vist kan man ikke sige, at indvandring som følge af indgåelse af ægteskaber på tværs af landegrænser er betydningsløs i forhold til andre former for indvandring. Men den har dog langt fra den altdominerende karakter, som man skulle tro, hvis man har fulgt den danske udlændingedebat de sidste 10 år.

Vi lyttede til debatten under førstebehandlingen af L104, og det var ærlig talt en deprimerende oplevelse. Hele den samlede opposition kører stadig videre i en plade, hvor alle udlændinge i Danmark deles op i ”vestlige” og ”ikke-vestlige”, og hvor man så må forstå, at de ”vestlige” er ”gode” udlændinge, dem der giver overskud for de offentlige kasser. Hvorimod de ”ikke-vestlige” er ”dårlige” udlændinge, dem der giver underskud for de offentlige kasser.

Men der er mange problemer med den måde at betragte Verden på. Mindst 90 % af de udlændinge fra vestlige lande, der bor i Danmark, er kommet hertil fra andre EU/EØS-lande, og dermed er de slet ikke omfattet af reglerne i Udlændingeloven. Og omvendt er mindst 90% af de udlændinge, der overhovedet er omfattet af Udlændingeloven, kommet hertil fra de såkaldt ”ikke-vestlige lande”.

Så Venstres integrationspolitiske ordfører står sådan set fra Folketingets talerstol og siger, at 90% af de mennesker, der overhovedet er omfattet af Udlændingeloven og de regler, som Folketinget fastsætter i den, alle sammen tilhører en stor grå anonym masse, hun kalder ”ikke-vestlige”, og at derfor alle sammen er en gigantisk belastning for samfundet. Også selvom mange af dem er kommet hertil efter nogle regler, som Venstre selv har været med til at fastsætte, og også selvom de hver dag går på arbejde og betaler deres skat og aldrig generer nogen. Og det er selvfølgelig ikke just en måde at få de mange udlændinge, som hver dag bidrager til det danske samfund, til at føle sig velkomne.

Et stort problem i forhold til hele denne debat om "økonomisk belastning ved indvandring" er også, at al statistik omkring udlændinge i Danmark opgøres i forhold til national baggrund og ikke i forhold til opholdsgrundlag. Så derfor ved vi reelt kun meget lidt om, hvordan udlændinge med forskellige typer opholdsgrundlag klarer sig i Danmark. I vores første høringssvar til L104 har vi forsøgt at udtrække den information, som man trods alt kan af de tilgængelige tal ved at gøre nogle grove antagelser om, at personer fra bestemte lande i hovedsagen er ægtefællesammenførte, flygtninge eller arbejdsmigranter.

Men virkeligheden er mere kompliceret end som så, for fra et land som Tyrkiet er der f.eks. både kommet en stor gruppe af arbejdsmigranter (gæstearbejdere) med medfølgende ægtefæller og børn og senere en stor gruppe af ægteskabsmigranter. Og disse ting hænger desuden også sammen, for uden de tyrkiske arbejdsmigranternes tilstedeværelse i Danmark havde der også været langt mindre ægteskabsmigration fra Tyrkiet. Og fra Jugoslavien er der både kommet arbejdsmigranter og senere mange flygtninge, og så videre.

Under førstebehandlingen af L104 sagde Inger Støjberg, at den gamle regering havde begået en kæmpe bedrift ved at sørge for, at der nu kommer flere udlændinge til Danmark for at arbejde eller studere, men færre for at søge asyl eller blive familiesammenført. Dette fik Inger Støjberg til at lyde som om, det er en gigantisk fordel for samfundet. Men sandheden er den, at ingen reelt har nogen særlig viden om, hvordan udlændinge med forskelligt opholdsgrundlag egentlig klarer sig i det danske samfund. Og det er jo ikke sådan, at man nødvendigvis med automatik klarer sig meget dårligt, bare fordi man er flyttet til Danmark for at leve sammen med sin danske ægtefælle eller for at opnå beskyttelse imod præstestyret i Iran. Og omvendt er succes heller ikke noget, der er garanteret, bare fordi man er flyttet hertil for at arbejde. Eller for at blive familiesammenført med en, der er flyttet hertil for at arbejde.

Så der er et meget stort behov for, at vi får noget statistik på udlændingeområdet, hvor man går bort fra den antikverede og ubrugelige opdeling i "vestlige" og "ikke-vestlige" lande og i stedet fokuserer på de fire forskellige indvandningsformer, der er til Danmark nemlig:

- Fri bevægelighed i EU
- Arbejdsmigration fra lande uden for EU inkl. medfølgende ægtefæller og børn
- Asyl inkl. medfølgende ægtefæller og børn
- Ægteskabsmigration inkl. medfølgende børn

Og så må der naturligvis herske fuldstændig klarhed og åbenhed omkring, at ikke al indvandring sker for samfundets skyld. Når vi giver asyl til flygtninge, så er det fordi, de har behov for beskyttelse, og ikke fordi vi forventer eller håber på, at vi kan tjene penge på dem. Så kan man diskutere, hvordan reglerne for at få asyl skal være, og hvor stor en del af denne fælles internationale opgave, Danmark kan og bør påtage sig. Men hvis ikke der i det mindste er en grundlæggende forståelse af, at asyl er noget, der gives af hensyn til mennesker, der har brug for det, og ikke for samfundets skyld, så kører hele udlændingedebatten fuldstændig af sporet.

Og tilsvarende gælder det også, at ægtefællesammenføring heller ikke er noget, der tillades, fordi samfundet forventer eller håber at kunne tjene penge på det. Det handler om, at en kernefamilie skal have lov til at bo sammen, også selvom de to voksne i familien er født i hver sit land. Og derfor er

det fuldstændig vanvittigt, at vi i dag er kommet dertil, at det betragtes og markedsføres som noget positivt, hvis man kan nedbringe antallet af ægtefællesammenføringer til Danmarks egne borgere.

Hele debatten om ægtefællesammenføring startede for 15-20 år siden med, at nogen mente, at gæstearbejdernes børn havde en alt for høj tendens til at finde sig en ægtefælle i deres forældres hjemland. Og desuden var der et problem med tvangsægteskaber, som man ude i kommunerne ikke vidste, hvad man skulle stille op med. Derfor fandt de i Ishøj byråd på den ide at indføre en aldersgrænse på 24 år. Men som Ishøjs nuværende socialdemokratiske borgmester har forklaret, så var det jo tænkt som noget "nødretslovgivning", fordi man ikke vidste, hvad man ellers skulle gøre ved problemet med tvangsægteskaber, og ikke som noget, der i sig selv var meget ønskværdigt eller var et egnet redskab til at styre den samlede indvandring til Danmark.

Danmark har haft indvandringsstop siden 1973, og derfor må det vel efterhånden være begrænset, hvor mange flere børn under 24 år, gæstearbejderne stadig kan have. Og dermed kan man også spørge sig selv, om ikke det problem, som 24-års reglen oprindeligt skulle løse, efterhånden er blevet løst af indvandringsstoppet? For man kan vel ikke automatisk og uden nogen form for dokumentation antage, at gæstearbejdernes børn nødvendigvis skulle have de samme holdninger til deres børns indgåelse af ægteskab, som deres forældre havde?

Og man kan vel heller ikke uden nogen form for dokumentation antage, at de mange flygtninge, der er kommet til Danmark fra 1983 til 2001, nødvendigvis vil have de samme holdninger til deres børns indgåelse af ægteskab, som gæstearbejderne havde? Dels er de kommet fra nogle andre lande, og dels er der vel ret tungtvejende grunde til at tro, at flygtninge som gennemsnit nok føler noget mindre trang til at holde tætte forbindelser ved lige til det tidligere hjemland, hvor de blev forfulgt.

Det er meget oplagt for f.eks. en tyrkisk gæstearbejder at tage på ferie med sin familie til Tyrkiet hvert år, men det er noget mindre oplagt for f.eks. en afghansk flygtning at gøre det samme og dermed risikere, at hans datter får skåret næsen af. Og indtil videre er der da også meget lidt i tallene for familiesammenføringer, der tyder på, at ægteskabsmigration fra de typiske asyllande skulle spille nogen særlig stor rolle for indvandringen til Danmark.

I Ægteskab Uden Grænser mener vi derfor, at det er på tide at få gjort op med mange af de generaliserende myter og forestillinger, der har spredt sig i løbet af de sidste 25 års ophedede udlændingebeslutninger og at genoverveje helt grundlæggende, hvad formålet med de forskellige regler i Udlændingeloven egentlig er, og om der stadig er behov for dem. Samtidig burde det være muligt at nå frem til en "rimelig" udlændingepolitik, som et stort flertal af danskerne kan tilslutte sig, således at området kan blive bare en smule afpolitiseret, hvilket også ville give en tiltrængt ro om lovgivningen.

Det har statsminister Helle Thorning-Schmidt også tilkendegivet, at hun ønsker. Men det er selvfølgelig ikke en tilfredsstillende eller blot brugbar løsning af skabe "ro" omkring en lovgivning, som er skabt af den gamle regering netop med det klare formål at splitte og ikke samle danskerne. Og som på centrale punkter både er urimelig, usaglig og måske endda også i strid med internationale konventioner, foruden at den er ude af trit med lovgivningen i alle de lande, vi normalt sammenligner os med.

Med de tre lovforslag på udlændingeområdet, som regeringen nu har fremlagt, er man kommet et stykke i retning af at skabe en mere rimelig balance i dansk udlændingepolitik. Men man er langt fra kommet i mål, og man har ikke fået lavet en lovgivning, som vi kan leve med at have uændret i

f.eks. de næste 10 år. Så derfor vil vi opfordre regeringen til at starte en folkeoplysningskampagne om Udlændingeloven. Man er nødt til at starte helt forfra og f.eks. få folk til at forstå, hvor mange flygtninge, der bor i Danmark, og hvad en flygtning i det hele taget er. Og først herefter kan man så begynde at have en dialog med vælgerne om, hvordan nye flygtninge skal behandles, og hvor mange Danmark har mulighed for at tage imod etc.

Et land kan og skal naturligvis ikke give opholdstilladelse til "alle" udlændinge, som måtte ønske det. Men et land må dog omvendt siges at have et særligt ansvar over for sine egne borgere og deres velfærd, også når de gifter sig med en udlænding. Og en del af en ny udlændingepolitik, der kan samle og ikke splitte danskerne, må derfor nødvendigvis også være at få langt flere end i dag til at forstå det. Folk må oplyses om, at familiesammenføringsreglerne ikke er noget, der rammer "udlændinge" eller "DEM". Det er noget, som rammer danskerne selv og danskernes børn.

Med venlig hilsen,

på vegne af Ægteskab Uden Grænser
Lars Kyhnau Hansen
Vigerslevvej 142, 3 tv
2500 Valby

HØRINGSSVAR

Til Justitsministeriet

mum@jm.dk;

c.c. jm@jm.dk;

SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N
sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk
42331968 (John Udo Ukpo)
42331969 (Anne Nielsen)

16. april 2012

Hørings svar fra SOS mod Racisme, Danmark, vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven; sagsnr. 2012-960-0001.

Blandt SOS mod Racismes formål er, at bekæmpe den tilsigtede og utilsigtede diskrimination af indvandrere, flygtninge og andre lignende minoriteter i Danmark, bl.a. når det gælder adgang til bolig, arbejde, uddannelse, politisk deltagelse og retsbeskyttelse, og at arbejde for bedre retsbeskyttelse af indvandrere og flygtninge i Danmark.

Vi takker for det tilsendte lovforslag, som vi opfatter vil forbedre situationen for udlændinge på flere områder, men vi ønsker dog en videre forbedring på de fleste områder, og skal kommentere for hvert område:

Reglerne for tidsbegrænset opholdstilladelse

Vi synes, det er fint at afskaffe pointsystemet, som efter vores opfattelse er ekstremt bureaukratisk, forrykt og yderligtgående, og uden noget reelt formål - udover at hindre permanent ophold i Danmark for de fleste udlændinge.

Derimod er vi imod forlængelsen af opholdskravet til 5 år: der foreligger ikke nogen reel begrundelse for det, og vi mener, det er vigtigt at imødekomme nye borgere i Danmark så hurtigt som muligt, så de kan føle en tryghed her, føle sig accepteret, slå rod og føle sig hjemme.

Vi er glade for at arbejdskravet er blødt op; ikke desto mindre vil mange udlændinge have svært ved at opfylde kravene om 2½ års fuldtidsarbejde på de seneste 5 år. Vi er glade for at nogle typer af uddannelse kan træde i stedet for arbejde, og at også arbejde og uddannelse i udlandet i nogle tilfælde kan tælle med. Det er også et fremskridt, at folk, som ikke kan klare Danskuddannelse 2, men godt kan gennemføre Danskuddannelse 1, også har en chance for at få permanent ophold her, og at folk, der har nået pensionsalderen ikke mere er udelukket fra at få tidsbegrænset ophold her. Vi finder også det er vigtigt at der kan dispenseres fra danskuddannelsen fx ved sygdom og handicap. Vi finder dog stadigvæk lovreglerne efter den foreslåede ændring meget bureaukratiske.

Vi er også glade for at flygtninge kan få permanent ophold i Danmark – også hvis de er så medtagede, at de ikke kan opfylde arbejdskrav eller danskuddannelseskrav, men vi synes at 8 år er meget lang tid at vente på det. Vi vil foreslå, at de kvoteflygtninge, der kommer fra FN's flygtningelejre, enten med det samme eller efter to år får permanent opholdstilladelse i Danmark. De har typisk boet mange år i FN-lejre inden de kommer til Danmark, og har behov for accept, inklusion – ofte også behandling - og for at kunne slå rod og få sikkerhed om deres fremtid.

Og vi er glade for at visse typer af støtte ikke mere vil blive regnet som en absolut hindring i at opfatte udlændingene som selvforsørgende mhp opnåelse af permanent opholdstilladelse.

Vi er også glade for at kravet om Medborgerskabsprøve i bl.a. danske værdier, kultur, historie, m.m. afskaffes, vi har kun opfattet prøven som et udtryk for dansk nationalisme og chikane for immigranterne.

SOS mod Racisme ønsker dog at kravene for permanent ophold slækkes endnu mere, således at kun folk med grov kriminalitet og forfalden gæld til det offentlige udelukkes fra at få permanent opholdstilladelse, og vi tænker, at af hensyn til inklusion og at føle sig hjemme i Danmark, bør permanent ophold gives så tidligt som muligt – fx efter 2 år.

Udvidelse af Flygtningenævnet fra 3 – 5 medlemmer

En udvidelse af nævnet med et medlem fra Udenrigsministeriets departement og et medlem indstillet af Dansk Flygtningehjælp, vil kunne tilføre nævnet noget mere viden om forholdene i de lande, asylansøgerne kommer fra, og om flygtnings situation og den politiske situation i de lande, og må anses som en forbedring.

Men uanset dette, er det en minimalistisk ændring af Flygtningenævnet, der er lagt op til. Selv om Flygtningenævnet beskrives som et domstolslignende, balanceret og uafhængigt organ, opfatter vi det ikke som sådant, men snarere som et administrativt organ, som for nærværende består af en person ansat i og indstillet af Justitsministeriet, en formand (dommer) udpeget af Domstolsstyrelsen under Justitsministeriet, og en advokat udpeget af Advokatrådet. Da det hørte under Integrationsministeriet, sad der fx kontorchefer fra Integrationsministeriets Lovkontor og fra andre dele af ministeriet, der havde med retningslinierne for asylbehandling at gøre, og der var således tale om, at Nævnet forenede den dømmende, udøvende og lovgivende kraft – som jo burde være holdt adskilte i et moderne demokrati. Nævnets sekretariat hører under justitsministeriet, som derfor ligeledes kan have stor indflydelse på, hvor grundigt sagens argumenter efterforskes. Uanset at medarbejderne fra ministerierne ikke skal tage mod givne råd herfra i de konkrete asylsager, tror vi ikke de kan undgå at blive påvirket af ministeriernes generelle holdning i disse sager. Således vil en afgørelse fra en embedsmand ansat i Justitsministeriet måske kunne være præget af loyalitet mod ministeriet, idet den pågældende måske derved kunne forbedre sin karriere.

Vi har tidligere i en appel til EU-Parlamentets komité (LIBE) vedrørende asylansøgernes situation i Danmark og dansk asylpolitik, fremhævet en række områder ved behandlingen i Flygtningenævnet, som svækker asylsagsbehandlingen (Bilag 1).

LIBE undrede sig under sit delegationsbesøg i Danmark også over Flygtningenævnet og den manglende mulighed for domstolsbehandling af asylsager, og vedtog enstemmigt en stærkt kritisk rapport om forholdene i Danmark, som i øvrigt er blevet forværret for asylansøgerne i de senere år, fx har nogle asylansøgere nu haft en endnu længere opholdstid i asylcentre som afviste asylansøgere (Bilag 2). Selv om nogle tal og fakta i disse to vedhæftede bilag er forældede, er mange af konklusionerne stadigvæk dækkende: LIBE har bl.a. kritiseret Danmark for ikke at give de afviste asylansøgere en juridisk status, men blot at opbevare dem i asylcentre i årevis og at presse dem med "motiverende foranstaltninger" så som kantineordning, overførsel til udsendelseslejligheder m.v., til frivillig hjemsendelse til lande, Danmark ikke selv kan udsende dem til efter "folkeretten og indirekte på grund af forbuddet mod enhver for umenneskelig eller nedværdigende behandling".

Asylansøgerne opnår ikke samme retssikkerhed i Flygtningenævnet, som de ville kunne have opnået, hvis der havde været tale om en almindelig retssag, der blev bedømt af en uafhængig dansk domstol. Det gælder bl.a.:

manglende båndoptagelser af asylhøringerne foretaget af Udlændingestyrelsen, således at fejloversættelse, huskefejl og fejlførtolkninger ikke vil kunne påvises;
manglende krav til tolkene ved disse afhøringer,
manglende udspørgen og undersøgelser for tortur,
manglende tilladelse til offentlighed ved nævnsmøder, selv i de tilfælde hvor en asylansøger ønsker åbne døre;

manglende tilladelse til brug af vidner, og – i mange tilfælde –
manglende tilladelse til fremlæggelse af bevismaterialer fra asylansøgerens side.

Flygtningenævnet har *tidligere* på sin hjemmeside angivet, at asyl ville kræve, at der var tale om konkret og individuel forfølgelse i det land, man flygtede fra. Dette er en skærpelse af kravene i

Flygtningekonventionen -og dermed Udlændingelovgivningen, som henviser til

Flygtningekonventionen. Imidlertid er der en præcedens i nævnsafgørelserne som stammer herfra, og som fortsat er videreført, uanset Konventionens tekst i §1a.

Indtil lovændringen i 2002, eksisterede der mulighed for en de facto anerkendelse af asylansøgere, som ikke helt opfyldte kravene til konventionsstatus. Nu er der kun som subsidiær status til konventionsstatus reelt mulighed for *beskyttelsesstatus*, og den gives kun på meget snævre betingelser.

Forhold som kan give anledning til asyl er i sagens natur svære at dokumentere og bekræfte, ligesom de er svære for asylmyndighederne og Flygtningenævnet at undersøge og bekræfte.

Angivelser af datoer kan være upræcise og oversat forkert fra et kalendersystem til et andet; datoer og årstal kan være husket forkert af asylansøgere, hvoraf mange har PTSD og har opholdt sig i lejre, hvor hver dag har lignet den næste; og asylansøgere kan være presset af den agent, der har hjulpet dem til indrejse i Danmark, til at lyve om rejserute og tidspunkt for, hvornår de har forladt hjemlandet.

Eftersom sagerne er svære at dokumentere og oplyse grundigt afgøres de ofte af Nævnsmedlemmernes intuition om hvorvidt asylansøgeren taler sandt eller ej, og unøjagtigheder, ændrede forklaringer, fejlskudninger eller bevidste sløringer af kendsgerninger eller usande forklaringer vil ofte føre til afslag på asyl.

Den manglende retssikkerhed er så meget mere alvorlig, da konsekvenserne af et afslag er yderst alvorlige: fx hjemsendelse til fornyet tortur, til fængsling, forsvinding eller kidnapning. Eller forbliven som afvist asylansøger, der ikke kan hjemsendes, da hjemlandet ikke vil tage imod dem eller pga. krig og kaos i hjemlandet. I øjeblikket sidder der fx afviste personer af iransk oprindelse i asylcentre i Danmark, hvoraf nogle har siddet her 16 år, og som ikke kan hjemsendes til Iran, da Iran ikke ønsker at tage imod dem.

Derfor foreslår SOS mod Racisme, at Flygtningenævnet nedlægges, og asylsager afgøres ved en egentlig domstolsbehandling, hvortil asylansøgeren får fri proces og adgang til advokat og tolk før indgivelse af asylansøgning. Og at så mange som muligt af de egentlige retsgarantier sikres ved domstolsbehandlingen.

Vi foreslår desuden genindførelse af en de facto status.

Subsidiært foreslår vi udover genindførelse af de facto status:

- at asylsager kan ankes til en egentlig domstolsbehandling, at asylsager og behandlingen heraf kan ankes til Ombudsmanden
- og at Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet samarbejder med UNHCR, og følger henvisninger og råd og vejledning derfra. Det har vi skrevet under på i protokollen af 1967.
- I Sverige har man de senere år haft forsøg med observatører fra UNHCR i 1. instans af asylbehandlingen, og vi vil opfordre til, at man forsøger med samme procedure i Danmark.

Justering af udvisningsreglerne

Det fremsatte lovforslag medfører en lempelse af udvisningsreglerne, der giver mulighed for at Danmark opfylder sine internationale forpligtelser.

SOS mod Racisme synes imidlertid, at de gældende og at selv efter ændringen er de foreslåede udvisningsregler fortsat urimeligt hårde.

Vi synes desuden at "*tålt ophold på ubestemt tid*" bør afskaffes, med mindre der er tale om personer, der har begået krigsforbrydelser, tortur o. lign., hvis forbrydelser søges indbragt for en international domstol.

Opholdstilladelse til adoptivbørn

SOS mod Racisme støtter, at statsforvaltningerne kan udstede langtidsvisum til adoptivbørn, så de kan rejse ind i Danmark.

Vedhæftet Bilag 1 (dansk udgave) af appel sendt til LIBE i 2006

Vedhæftet Bilag 2 (dansk udgave) af LIBEs rapport om Danmark, 2008

Venlig hilsen,

Anne Nielsen

Formand for SOS mod Racisme, Danmark

Juli 2006

Til Europa-Parlamentets Komité for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender.

Undertegnede foreninger i Danmark beder Europa-Parlamentets Komité for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om at sende en delegation til Danmark og undersøge asylansøgere forhold i Danmark - ligesom komiteen nylig har taget asylforholdene på Malta op.

Betænkelige forhold i den danske asyllovgivning og praksis

Danmarks asylpolitik efter 2001

Efter valget i Danmark i 2001, har den danske regering bestået af Venstre og Konservative, og størstedelen af lovgivningen på udlændingeområdet er baseret på stemmerne fra de to regeringspartier og Dansk Folkeparti, som har et absolut flertal i Folketinget. I nogle tilfælde har Socialdemokratiet stemt sammen med regeringen. Dansk Folkeparti har brugt sin magt som støtteparti ved bestandig at kræve stramninger på udlændingeområdet, fx flere hjemsendelser, nedskæringer i Flygtningenævnet, afkortning af klage- og udrejsefrister, skærpede "motivationsfremmende foranstaltninger" over for afviste flygtninge, samt skærpede krav for opnåelse af dansk statsborgerskab.

Et væsentligt mål i dansk asylpolitik har siden VK-regeringens begyndelse været at nedbringe antallet af asylansøgere og antallet af tildelte opholdstilladelser, især gennem en nedbringelse af antallet af spontane asylansøgere. Bl.a. er det ikke længere muligt at søge asyl fra danske ambassader i udlandet, og fra stadig flere lande uden for EU og Norden kræves der visum, som nødigt gives til lande, der er kendt for at være flygtningeproducerende. Der er indført en regel i ægteskabslovgivningen om, at en asylansøger som udgangspunkt ikke har ret til at indgå ægteskab. Familiesammenføringsreglerne er ligeledes strammet og praktiseres strengt, også for familier til flygtninge, men familiesammenføring falder uden for denne fremstilling. Blot skal nævnes, at familiesammenføring først kan søges efter opnået asyl.

Kriterierne for tildeling af asyl er skærpet, idet "de facto" - flygtningestatus er afskaffet. I stedet er indført en "B-status" (beskyttelses-status), som dog ikke omfatter bl.a. krigsflygtninge eller flygtninge med voldsom subjektiv frygt for returnering. Ligeledes er praksis med tildeling af humanitære opholdstilladelser blevet skærpet. Endelig drøftes tvangshjemsendelser ofte, og fx har Danmark presset Afghanistan voldsomt til at skulle tage imod afviste afghanske asylansøgere. Der er eksempler på tvangshjemsendte afghanske asylansøgere, der har måttet gå under jorden umiddelbart efter hjemsendelsen; hvilket ikke harmonerer med Flygtningenævnets opfattelse af, at de var i sikkerhed i Afghanistan.

Også i forhold til andre landes asylpolitik, er dansk asylpolitik blevet skærpet. Nogle asylansøgere, bl.a. uledsagede børn, er flygtet fra asylcentrene og til et andet land, fx Norge eller UK, hvor de har fået asyl eller humanitær opholdstilladelse.

Den danske asylpolitik har været succesfuld ud fra regeringens mål, idet der kommer langt færre spontane asylansøgere til Danmark nu end tidligere - godt 6.000 i 2002 mod ca. 2.260 i 2005. Anerkendelsesprocenten for alle slags opholdstilladelser på asylområdet var 28% i 2002, mod 10% i 2004, dog 17% i 2005 - det sidste lidt højere tal skyldes formentlig et antal humanitære opholdstilladelser til kosovarer med psykisk lidelse, som ikke kunne tvangshjemsendes, da FN's flygtningemyndigheder i Kosovo nægtede at tage imod dem pga. manglende behandlingsmuligheder.

Asylcentre

Asylansøgerne opholder sig på asylcentre, af hvilke der nu kun er 6 tilbage under Røde Kors. Endvidere driver to mindre kommuner: Hanstholm og Brovst hver deres asylcenter. Nogle få asylansøgere har fået tilladelse af Udlændingestyrelsen til at opholde sig uden for asylcentre, typisk hos slægtninge eller i annekser. To af asylcentre er decideret modtage- og udsendelsescentre, nemlig Avnstrup og Sandholm, ét er specielt til torturofre og psykisk syge, Kongelunden, ét er til uledsagede børn, Gribskov, ét for enlige kvinder med eller uden børn, Fasan, og endelig er der et almindeligt opholdscenter i to små byer, center Thyregod-Jelling: det sidstnævnte med 35 annekspadser til.

Asylcentre er typisk placeret et godt stykke fra almindelige boliger. Dette, samt det forhold, at asylansøgere ikke må tage lønnet arbejde, og at børnene går i centerskoler, hindrer normal kontakt mellem befolkningen og asylansøgerne. Isolationen hindrer integration, fællesskab og støtte fra danske familier, som således kunne protestere ved udvisninger. Enkelte udvisningssager har således medført massive protester, bl.a. måtte en udvisning af en iraner, der stod til en dom i Iran med bl.a. piskeslag, ændres, så han fik opholdstilladelse, pga. massive protester.

Asylansøgere opholder sig ifølge Dansk Røde Kors i gennemsnit over 900 dage på et asylcenter før asyl eller hjemsendelse eller videre flugt. Det har ikke været muligt at finde en samlet officiel opgørelse over opholdstid i danske asylcentre, udover, at i 2005 havde 40% af asylansøgerne opholdt sig i asylcentre i mere end 3 år, ifølge et notat udarbejdet for Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, UUI alm. del, Bilag 44. Af sager, der er kommet frem i pressen, fremgår det, at nogle har opholdt sig i mere end 9 år i asylcentre. Et tal for den gennemsnitlige opholdstid mangler i Integrationsministeriets: Årbog om Udlændinge 2005, hvor asylproceduren i øvrigt er beskrevet i kapitel 2. Advokater oplyser som eksempel, at 2-300 irakiske asylansøgere, herunder mange familier med børn, har opholdt sig på asylcentre i over fem år.

Asylproceduren

Asylansøgninger behandles i første instans af Udlændingestyrelsen, som har en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 105 dage i marts 2006. Ved afslag indbringes dette for Flygtningenævnet. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid var her 263 dage i 2004, med kortere sagsbehandlingstider i første kvartal af 2005: 158 dage.

Samtidig er Flygtningenævnet blevet indskrænket fra 5 medlemmer: - en dommer, et medlem udpeget af Advokatrådet, et medlem udpeget af Dansk Flygtningehjælp, et

medlem udpeget af Udenrigsministeriet og et af Integrationsministeriet - til kun at have 3 medlemmer: en dommer, et medlem udpeget af Advokatrådet, og et af integrationsministeriet. Der er store forskelle mellem de enkelte dommere med hensyn til, hvor mange af sagerne der ender i asyl. Der er ikke adgang til en egentlig domstolsprøvelse, og selv om Flygtningenævnet kaldes et domstolslignende forvaltningsorgan, lever det ikke op til en sådan status, bl.a. mangler ansøgernes mulighed for at kræve offentlighed under de mundtlige møder, ligesom muligheden for at føre vidner er stærkt begrænset. Ligeledes er sagerne typisk ikke oplyst lige så godt som i almindelige retssager. Eksempelvis undersøges påstande om tortur i mange tilfælde ikke, og i nogle tilfælde er asylansøgere, der tidligere har været tortureret, sendt tilbage til tortur i hjemlandet. Der stilles ingen uddannelseskraav til de tolke, som anvendes i asylsystemet, og påstande om mangelfuld tolkning i fx Udlændingestyrelsen kan ikke undersøges, fordi der ikke sker lydoptagelse af asylafhøringer.

Flygtningenævnets afgørelse er i princippet endelige og skal effektueres straks ved udrejse af landet. Afgørelserne kan ikke indbringes for de almindelige domstole. Derfor er mulighederne for yderligere prøvelse i Danmark begrænset til ansøgning om genoptagelse ved det samme nævn (kan ske ved nye alvorlige oplysninger, men er selvsagt yderst vanskeligt), eller ved alvorlig sygdom ansøgning om humanitær opholdstilladelse. Disse muligheder giver dog som udgangspunkt ikke opsættende virkning på udsendelsen af landet.

Frihedsberøvelse af asylansøgere

Da det stort set er umuligt at komme lovligt til Danmark og søge asyl, kommer de fleste asylansøgere illegalt, og føler sig ofte nødsaget til at lyve om rejserute mv. efter pålæg af rejseagenten. Det bliver ofte lagt dem til last, idet deres troværdighed - ikke kun om rejseruten men også om motiverne til flugten - og om hvorfra de kommer og deres identitet, hvis de ikke har kunnet medbringe ægte identitetspapirer, bliver draget i tvivl. De, der rejser på falske pas, er i høj risiko for fængselsstraf samt straf i form af udvisning af Danmark med indrejseforbud. På denne måde oplever mange, der søgte til Danmark for at opnå frihed, det stik modsatte, idet de bliver frihedsberøvet straks ved ankomsten, og mange forbliver frihedsberøvede indtil de kan returneres. Af og til adskilles en asylsøgerfamilie ved at et af forældrene frihedsberøves, mens de øvrige får ophold i et åbent asylcenter.

Konsekvenser for asylansøgerne: stigende forekomst af stress, psykisk sygdom og selvmord, øgede sundhedsudgifter, samt usikkerhed og mangelfuld uddannelse hos asylbørn

Asylpolitikken medfører store menneskelige tragedier blandt asylansøgerne, først og fremmest fordi nogle asylansøgere sidder fast i et "ingenmandsland" i mange år, uden håb og fremtid, med en konstant frygt for at blive sendt tilbage til det land, de er flygtet fra. Mens man i den senere tid i Norge og Sverige typisk giver opholdstilladelse til asylansøgere, som ikke opfylder kravene til FN-konventionsstatus, men som heller ikke kan tvangshjemsendes på grund af borgerkrigs-lignende tilstande i hjemlandet, sidder der i de danske asylcentre nu ca. 2.375 asylansøgere, hvoraf størstedelen er afviste og en stor del heraf samtidig udsendelsehindrede. Nogle har siddet der - officielt - i op til 7 år, men

der høres ofte om opholdstider på mere end 9 år, og det gælder også familier med børn. Nogle børn er født i asylcentre, over 97 børn har opholdt sig mellem 3 og 4 år i centrene og over 220 børn har opholdt sig i mere end 4 år på asylcentre (ifølge Integrationsministerens svar af 20. april 2006 til folketingets udlændinge- og integrationsudvalg, UUI alm. del, Bilag 139). Mange familier er splittede i hver sit land, fordi de er flygtet hver for sig, og er afskåret fra at søge familiesammenføring, så længe de ikke har opholdstilladelse. En del af asylansøgerne er blevet psykisk syge; nogle direkte psykotiske, andre har fået forværring i deres PTSD, nogle er blevet apatiske. Nedgangen i antallet af asylansøgere har medført at mange asylcentre er blevet nedlagt. Det har indebåret mange flytninger af asylansøgerne, hvilket yderligere belaster asylansøgerne psykisk og socialt.

En undersøgelse i Ugeskrift for Læger af asylansøgere selvmordsadfærd i 2001 - 2003 i Danmark viste, at asylansøgerne havde 3,4 gange så hyppigt som fastboende danskere selvmordsadfærd, dvs selvmordsforsøg eller selvmord. Stressrelaterede tilstande udgør ¾ af diagnoserne hos disse asylansøgere. Lang opholdstid - i gennemsnit 20,8 måneder - ser ud til at medvirke til hurtig udvikling af selvmordsforsøg efter afslag, men er ikke den eneste årsag, idet 44% af tilfældene fandt sted i det første halve år efter ankomsten til Danmark. Så sent som i juni 2006 begik en iransk asylsøger selvmord idet han hængte sig efter afslag fra Flygtningenævnet, efterladende sig hustru og børn i Iran. Så længe hver dag leves i uvished om, hvorvidt de vil blive hjemsendt og hvor deres fremtid bliver, bliver psykisk syge asylansøgere formentlig ikke raske. Der er begrænsede muligheder for behandling hos psykolog og psykiater.

"Motivationsfremmende foranstaltninger"

Ifølge Udlændingestyrelsens oplysninger til Støttekredsen for udlændinge i fare, var 904 personer pr. 8. december 2005 på "Motivationsfremmende foranstaltninger", heraf ca 25% børn under 18 år. Hovedparten af de 904 (476) var fra Irak, en anden stor gruppe var fra Serbien-Montenegro (245).

Efter en afvisning skal asylansøgeren i princippet selv forlade landet. Det er ikke sket for mange af asylansøgerne, fordi de ikke tør rejse hjem, eller fordi landet ikke vil tage imod dem. For at få dem til at rejse hjem presses asylansøgerne til at skrive under på, at de frivilligt vil medvirke til at blive sendt hjem fra Danmark.

Det tør de fleste ikke, de bliver så straffet med "motivationsfremmende foranstaltninger" i flere faser: Først bliver de frataget deres lommepenge, derefter bliver de flyttet til udsendelsescentre i Avnstrup eller Sandholm, og endelig kan de frihedsberøves. I udsendelsescentre bespises de kollektivt, hvorved deres familiesammenhold svækkes, ligesom de hindres i fx at uddanne sig, få danskundervisning mv.. Desuden indkaldes de jævnligt af politiet i et forsøg på at presse dem til at skrive under på frivillig hjemsendelse. Maden får de tilbudt i centrene kantiner, dvs. de er nødt til at befinde sig i kantine på bestemte tider, hvis de skal have mad. De manglende lommepenge gør det umuligt at ringe hjem, deltage i de fleste aktiviteter, og at transportere sig uden for lejrene, der typisk ligger langt fra byerne. Også familier med børn idømmes motivationsfremmende foranstaltninger.

Reelt virker de motivationsfremmende foranstaltninger dog ikke til at få asylansøgerne til at skrive under på, at de frivilligt vil rejse hjem - de tør ikke rejse hjem af frygt for at miste livet.

Bemærk at den største gruppe på dette motivationspres er irakere, selvom både UNHCR og Iraks myndigheder flere gange siden USA's invasion i Irak dels har frarådet nationerne at lægge pres på afviste irakiske asylsøgere, dels har anbefalet at give dem en midlertidig beskyttelse.

Asylbørn - ifølge Børnekonventionen har Danmark et ansvar

Børn i asylcentrene undervises i Røde Kors Centerskoler, så længe de er undervisningspligtige. En 17-årig dreng fik således ikke undervisning efter han var blevet flyttet til et udsendelsescenter. Undervisningen er imidlertid ofte slet ikke på højde med normale krav til undervisningen i en folkeskole - bl.a. pga. megen turbulens og flytninger. De spilder således deres barndom og får ikke samme uddannelsesmuligheder som andre børn, hvilket giver dem et dårligere akademisk udgangspunkt, uanset om de får asyl eller må rejse til et andet land og gå i skole eller søge arbejde dér. Børnene har ofte boet med deres familie i mange år på meget lidt plads - ofte deler hele familien et værelse.

I den seneste tid har der været en del kritik af forholdene på asylcentrene i Danmark - specielt af børnenes forhold. Statsministeren har sagt, at det var forældrenes ansvar, idet de bare kunne rejse hjem, når de havde fået afslag i Danmark. Således har han helt set bort fra FN's konvention om barnets rettigheder, som i artikel 22 stk 1 pålægger deltagerstaterne at sikre asylbørn passende beskyttelse, humanitær bistand og øvrige rettigheder efter børnekonventionen; Danmark har ratificeret børnekonventionen. Mange børn fortæller, at de ikke kan sove om natten pga. uro på centrene.

Mange af børnene lider psykisk, men kan ikke få tilstrækkelig børnepsykiatrisk behandling. Over 60 børn er blevet fjernet fra forældrene, idet forældrenes omsorgsevne er blevet svækket pga. deres psykiske lidelser.

En vietnamesisk familie med to børn med en mor, der var blevet svært psykotisk og efterhånden apatisk efter 6 års ventetid og afslag, havde boet på 10 forskellige centre i løbet af de 9 år, de havde boet på danske asylcentre. De fik først en 1-årig midlertidig opholdstilladelse 5 dage før en udsendelse, hvor de medvirkede, blev vist i dansk TV2 i efteråret 2005. Under optagelserne til udsendelsen havde faderen igen fået brev om straks at udrejse. Børnene delte et værelse med forældrene, men kunne ikke sove om natten, idet moderen stod op, og de måtte hindre hende i at løbe væk, da hun ikke kunne orientere sig.

Konklusion

Den lange opholdstid på asylcentrene i uvished, de "motivationsfremmende foranstaltninger", de mange flytninger, de elendige indkvarteringsforhold med meget lidt plads og ofte ikke mulighed for ro om natten, de ringe undervisningsmuligheder på centerskolerne og manglende behandling for børnenes og forældrenes psykiske lidelser er voldsomt stressende. Det ødelægger deres personlighed, værdighed og integritet og deres chancer for at komme til at klare sig i en selvstændig tilværelse.

En forespørgselsdebat i Folketinget og henstillinger fra FN-organer har kun medført meget begrænsede forbedringer for asylansøgnernes børn. For os at se er den lange opholdstid i Danmark, hvor børn og forældre ikke ved om de er købt eller solgt, den stærkest nedbrydende faktor for begge parter.

De er havnet i et ingenmandsland, hvor Danmark har afvist asyl, men hvor forholdene i hjemlandet er så usikre, at FN fraråder returnering. Samtidig bistår Danmark dem ikke på samme måde som fx Sverige ved at give dem opholdstilladelse af andre grunde eller midlertidig opholdstilladelse.

I bestræbelserne for at undgå at få flere asylansøgere og flygtninge i Danmark, er der indført en praksis og lovgivning, som er på kant med Flygtningekonventionen og den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og i strid med Børnekonventionen. Lovgivning og praksis på området afspejler et hidtil ukendt fænomen i nyere dansk retshistorie, idet lovens konsekvenser medfører så store menneskelige lidelser, at forholdene strider mod de almindelige etiske og moralske begreber, vor kultur ellers bygger på.

På vegne af de danske organisationer:

SOS mod Racisme, Danmark, Forkvinde Anne Nielsen

Foreningen af udlændingeretsadvokater, Formand Helge Nørrung

Foreningen for Etnisk Ligestilling, Forkvinde Uzma Ahmed Andresen

Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, DRC, Forkvinde Fakhra Mohammad

Præsteinitiativet, Koordinator Bodil Hindsholm Hansen

Folkesagen for Værdig Asylpolitik, talskvinde Maja Gildin Kragelund

Stig Dalager, internationalt anerkendt forfatter og initiativtager til Forfatterinitiativet

Kilder:

Danmarks asylpolitik efter 2001

Integrationsministeriet: Årbog om udlændinge i Danmark, 2005.

http://www.inm.dk/publikationer/aarbog_udlaendinge_05/index.htm

Minileksikon om flygtninge og indvandrere 2006

1. * www.sosmodracisme.dk - click on Minileksikon

Udlændingestyrelsen: Foreløbige nøgletal på asylområdet

2. * <http://www.udlst.dk/Statistik/forelobigetotal2005.htm>

Støttekredsen for flygtninge i fare:

www.stoettekredsen.dk

Herunder er en række asylsager og familiesammenførings­sager beskrevet detaljeret, samt nyhedsbreve.

Desuden dokumentation om nævnsafgørelser i 20 irakiske sager der er blevet revurderet

Desuden en fællesudtalelse i forbindelse med DR Dokumentars udsendelse: Det store asyl­lotteri, som viste meget forskellige anerkendelsesprocenter i Flygtningenævnet efter hvem, der var dommer.

Lovforslag om udvisning af kriminelle flygtninge

3. * <http://politiken.dk/VisArtikel.sasp?PageID=451571>

Asylcentre

Dans Røde Kors: Asylcentrene

4. * <http://www.redcross.dk/sw39627.asp>

Asylchef: Giv børnene bedre undervisning

5. * <http://politiken.dk/VisArtikel.sasp?PageID=449712>

Asylproceduren

Flygtningenævnet:

<http://www.fln.dk/>

Herunder er oplysninger om praksis og statistik.

DR Dokumentars udsendelse Det store asyl­lotteri:

6. * <http://www.dr.dk/dokument/gade/asyl/asyl1.htm>

Konsekvenser for asylansøgerne: stigende forekomst af stress, psykisk sygdom og øgede sundhedsudgifter, samt usikkerhed og mangelfuld uddannelse hos asylbørn

Udlændingestyrelsen, Økonomi- og Centerafdelingen, 18. oktober 2005: Opdateret analyse af udviklingen i udgifterne til asylansøgernes sundhedsbehandling i perioden 2001 til 1. halvår 2005

Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, UUI alm. del, Bilag 44.

7. * www.folketinget.dk/samling/20051/almdel/UUI/Bilag/44/221427.PDF

Selv mord og selvmordsadfærd blandt asylansøgere i Danmark i perioden 2001-2003

En retrospektiv undersøgelse

8. *

http://www.ugeskriftet.dk/portal/page?_pageid=33,15714621&_dad=portal&_schema=PORTAL

Psykisk syge flygtninge på asylcentre

9. * <http://politiken.dk/VisArtikel.sasp?PageID=449622>

Dansk Flygtningehjælp: 7 punkter til at give asylansøgere et mere værdigt ophold

10. * http://www.flygtning.dk/Om_asylcentre.2788.0.html

Supplementary Report to Denmark's Sixteenth and Seventeenth Periodical Report to the International Convention on the Elimination of all Forms of Racial Discrimination. Submitted by Mona Ljungberg and Bente Rich, May 2006

11. * <http://www.ohchr.org/english/bodies/cerd/cerds69.htm>

click on "Denmark" and on "Supplementary Report".

"Motivationsfremmende foranstaltninger"

Nyhedsbrev 14.1.2006. Oversigt over personer der pr. 8.12.05 er på

"motivationsfremmende foranstaltninger"

12. * <http://www.stoettekredsen.dk/tal06.htm>

Asylbørn

Folketingsdebat om asylbørn 3. maj 2006

13. * <http://politiken.dk/VisArtikel.iasp?PageID=451697>

Folketinget: Fejl i opgørelsen fra Udlændingestyrelsen vedrørende opholdstider for børn på landets asylcentre. UUI, alm. del, Bilag 139

14. * www.Folketinget.dk [268956 [1].pdf] search on: "opholdstider asylansøgere"

Ingen hjælp til afviste asylbørn fra statsministeren.

15. * <http://politiken.dk/VisArtikel.sasp?PageID=452826>

Forholdene for børn på danske asylcentre er de afviste forældres ansvar, fastslår statsministeren

16. * <http://politiken.dk/VisArtikel.sasp?PageID=451995>

Miriam Dalsgaard: Mød 32 afviste asylbørn i ingenmandsland

<http://politiken.dk/VisArtikel.iasp?PageID=452763&Nr=32>

[Only photos, the original article also included short texts]

Giver med den ene hånd og tager med den anden. Artikel 1a 03/ 2006, side 2-3.

Dansk Flygtningehjælp.

17. * <http://www.flygtning.dk/index.php?id=1882>

click on: Download Artikel 1a, no. 3, 2006 (pdf-format)

Svigtede asylbørn fjernes og døgnanbringes. Over 60 børn er inden for de seneste par år blevet fjernet fra asylcentre på grund af deres psykiske tilstand.

18. * <http://politiken.dk/VisArtikel.iasp?PageID=449438>

Forhold for asylbørn i strid med FN's anbefalinger

19. * <http://politiken.dk/VisArtikel.i.asp?PageID=461749>

20. * **Newtimes - March 2006: CHILD. A magazine produced by asylum seekers living in the Danish red Cross Asylum Centres. >march 2006, issue # 67. (Not on the web)**

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Endelig rapport fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om delegationsbesøg i Danmark

ORDFØRER: Martine ROURE

1. Indledning – Baggrund for besøget

En delegation på seks parlamentsmedlemmer rejste til Danmark, hvor to danske medlemmer af Europa-Parlamentet, der allerede var på stedet, sluttede sig til delegationen (jf. deltagerliste - bilag I). Missionen blev ledet af Panayiotis DEMETRIOU (PPE-DE), og ordfører var Martine ROURE (PSE). Besøget fandt sted den 10. og 11. april 2008.

Besøget i Danmark fandt sted inden for rammerne af en række besøg foretaget af medlemmerne af LIBE-udvalget, for at disse ved selvsyn kunne se forholdene for internerede indvandrere og asylansøgere i Den Europæiske Unions forskellige medlemsstater. Besøget i Danmark fulgte efter udsendelsen af tilsvarende delegationer til Italien (Lampedusa), Spanien (Ceuta og Melilla, De Kanariske Øer), Frankrig (Paris), Malta, Grækenland (Samos og Athen), Belgien, Det Forenede Kongerige, Nederlandene og Polen.

Formålet med alle disse besøg var at indsamle oplysninger, få et direkte indblik i forholdene ved modtagelsen af indvandrere og asylansøgere og at forstå, hvordan forskellige EU-forordninger og direktiver anvendes:

- Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne¹ (modtagelsesdirektivet)
- Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne² (proceduredirektivet)

¹ EUTL 31 af 6.2.2003, s. 18-25.

² EUTL 326 af 13.12.2005, s. 13-34.

- Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne¹ (Dublin II-forordningen)

Besøgene havde ligeledes til formål at udveksle synspunkter med de statslige myndigheder og repræsentanter for civilsamfundet.

Medlemmerne af LIBE-udvalget ønskede at sende en delegation til Danmark for at opnå en bedre forståelse af situationen i forbindelse med modtagelse af indvandrere og asylansøgere i landet. Delegationens medlemmer er imidlertid opmærksomme på, at situationen i **Danmark på indvandrings- og asylområdet er anderledes i forhold til de øvrige medlemsstater.**

I henhold til protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten, deltager Danmark kun i foranstaltninger i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedrørende visumpolitikken.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, **deltager Danmark ikke** i vedtagelsen og anvendelsen af følgende instrumenter:

- ↳ Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne³ (**modtagelsesdirektivet**)
- ↳ Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne⁴ (**proceduredirektivet**)

Med hensyn til forordningerne om Eurodac⁵ og Dublin II⁶ har det været nødvendigt at udarbejde en international aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark⁷ og en protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab, Island og Norge^{8 9} for at give Danmark mulighed for at deltage. Siden 2006 **har Danmark været omfattet af Dublin II- og Eurodac-forordningerne** for så vidt angår forbindelserne med Det Europæiske Fællesskab på den ene side og med Island og Norge på den anden side, men Danmark deltager ikke i andre foranstaltninger, der vedtages på europæisk plan inden for den fælles

¹ EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1-10.

² Ifølge protokollens artikel 7 kan Danmark til enhver tid trække sig ud af tillægsprotokollen til Amsterdamtraktaten om Danmark og deltage i alle foranstaltninger i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

³ EUT L 031 af 6.2.2003, s. 0018-0025.

⁴ EUT L 326 af 13.12.2005, s. 0013-0034.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000.

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003. Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne⁶ (Dublin II-forordningen)

⁷ KOM(2004)594.

⁸ KOM(2005)131.

⁹ Europa-Parlamentet afgav udtalelse om Rådets afgørelse af 21. februar 2006 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om udvidelse af bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne, og Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen til også at omfatte Danmark. Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender stod bag denne udtalelse. Udvalget vedtog betænkningen af Martine Roure: - godkendelse af den foreslåede aftale - høringsprocedure.

asylpolitik.

2. Programmet for delegationen

Besøget var koncentreret om tre centre:

- asylcentret Sandholmlejren (åbent modtagelsescenter ledet af Dansk Røde Kors)
- interneringscentret for indvandrere i Sandholmlejren (eneste interneringscenter i Danmark, hører under Justitsministeriet)
- centret i Kongelunden (åbent modtagelsescenter ledet af Dansk Røde Kors)

Delegationens program omfattede ligeledes i kronologisk rækkefølge:

- et møde med organisationer og ngo'er, der er aktive på indvandrings- og asylområdet i Danmark, hvoraf nogle havde rettet henvendelse til LIBE-udvalget i 2006 (den 10. april 2008)
- et kort besøg på Røde Kors' hovedkvarter i København
- et møde med departementschef i Integrationsministeriet, Claes NILAS.

Forud for rejsen til Danmark modtog delegationen en større mængde oplysninger fra organisationer som SOS Racisme-Danmark, Amnesty Internationals danske afdeling og Bedsteforældre for asyl, og det vil den gerne takke dem for mange gange.

Delegationen blev ledsaget af Europa-Parlamentets audiovisuelle tjenester, der samarbejdede med et lokalt tv-hold og en fotograf. Tanken var at præsentere denne europæiske aktivitet over "Europe by satellite" (EbS). Besøget blev grundigt dækket af mediernes. Journalisterne, fotografen og tv-holdet fik adgang til de åbne centre.

3. Møde med ngo'erne

Den første dag mødtes delegationen med repræsentanter for ngo'er, der regelmæssigt besøger centrene og/eller er aktive på asyl- eller indvandringsområdet (se bilag 3). Ngo'erne var meget velorganiserede og havde fordelt indlæggene mellem sig, så de hver især kunne fremlægge et centralt aspekt af deres bekymring over den danske asyl- og indvandringspolitik. Denne præsentation omfattede ligeledes vidnesbyrd fra en kvinde og en mindreårig, der bor på centret i Sandholmlejren.

Ngo'erne indledte med at præsentere den henvendelse, de havde rettet til LIBE-udvalget, for at få det til at besøge de danske asylcentre. Organisationerne gav rent faktisk udtryk for, at de ikke føler, at regeringen lytter til dem, og at de håber på, at regeringen vil lytte til bemærkninger fra en delegation fra Europa-Parlamentet. De mente, at visse aspekter af den danske asyllovgivning strider mod landets internationale forpligtelser til beskyttelse af menneskerettighederne såsom principperne om ikkediskriminering og respekt for den menneskelige værdighed, der er indskrevet i den europæiske menneskerettighedserklæring.

Derefter gjorde ngo'erne opmærksom på følgende problemer:

- Antallet af asylansøgere er faldende i Europa i almindelighed. Og selv om to lande som Danmark og Sverige har traditioner, der ligner hinanden, modtager Danmark kun meget få flygtninge sammenlignet med Sverige. Ngo'erne oplyser, at Danmark og Grækenland har den ringeste beskyttelse for irakere i Europa. Irakere modtager ikke

tilstrækkelig beskyttelse i Danmark.

- Siden 2002 har man kunnet iagttage en stramning af den danske asyllovgivning, navnlig med **fjernelsen af statussen som "de facto"-flygtning**", hvilket har givet de pågældende personer vidtrækkende rettigheder. Ngo'erne kritiserer, at Danmark anlægger en meget restriktiv tolkning af definitionen på flygtningebegrebet i artikel 1A i Genève-konventionen fra 1951 og artikel 3 i den europæiske menneskerettighedserklæring. Resultatet af denne restriktive tolkning er, at det bliver stadig vanskeligere at opnå flygtningestatus i Danmark. F.eks. bliver langt størstedelen af irakerne nægtet flygtningestatus. Visse personer bliver nægtet flygtningestatus, men kan heller ikke udvises til deres oprindelsesland på grund af det internationale non refoulement-princip og indirekte beskyttelsen mod enhver risiko for tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling. De forbliver derfor i landet på "tålt ophold", men uden nogen juridisk status. Disse personer befinder sig i et tomrum, og de kan derfor ikke bo uden for Røde Kors' modtagelsescentre og kan heller ikke arbejde lovligt. De tilbringer derfor mange år i denne situation med juridisk usikkerhed. Denne ventetid er meget lang, og usikkerheden om både deres juridiske status og deres fremtid er en betydelig stressfaktor. Ngo'erne skønner, at denne praksis har til formål at afskrække mulige asylansøgere fra at komme til Danmark.
- Personer, der har fået afslag på deres asylansøgning, og som nægter at rejse frivilligt, bliver omfattet af "**motiverende foranstaltninger**" for at tilskynde dem til frivilligt at vende tilbage til deres oprindelsesland. Disse foranstaltninger omfatter fratagelse af lomme penge, idet der kun udbetales penge til mad, samt pligt til at møde op hos politiet to gange om ugen. Efter nogle få uger flyttes de pågældende personer til et udsendelsescenter og kan oven i købet blive flyttet til et interneringscenter. Tidligere betød disse motiverende foranstaltninger også, at man ikke selv kunne lave mad og havde pligt til at spise i modtagelsescentrenes kantiner. Dette krav findes ikke længere. Ngo'erne er bekymrede over, at beslutningen om at vende tilbage flyttes fra medlemsstaten til asylansøgeren. Det virker uacceptabelt, at Danmark, fordi landet ikke selv kan udvise disse personer på grund af folkeretten, anbringer dem i en usikker situation, der har til formål at presse dem til frivilligt at vende tilbage til et land, hvor de er truet.
- Sager behandles først af Udlændingestyrelsen, som er et direktorat under Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration. Udlændingestyrelsen træffer en administrativ afgørelse, som i alle tilfælde, hvor der sker afvisning, henvises til Flygtningenævnet, en retsinstans, der fungerer på samme måde som en domstol. Flygtningenævnet kan kun træffe endelige beslutninger, som det ikke er muligt at appellere. Dette giver således et **problem med at garantere en reel adgang til retsvæsenet** for asylansøgerne. Flygtningenævnet består i øvrigt kun af tre personer (mod tidligere syv): en dommer, en repræsentant for Advokatsamfundet og en repræsentant for det kompetente ministerium. Der er ikke mulighed for at indbringe afgørelsen for Ombudsmanden.
- Man kan konstatere et stort antal **psykiske lidelser** hos asylansøgerne i Danmark på grund af deres meget lange ophold på modtagelsescentrene og de mange år, som de tilbringer i juridisk usikkerhed og uden nogen form for beskyttelse. Der udstedes kun kortvarige opholdstilladelser ved alvorlig depression, og de skal i øvrigt fornys regelmæssigt. Situationen for børnene er særligt problematisk, fordi de lider dobbelt under tingenes tilstand: Deres udvikling påvirkes af deres forældres psykiske lidelser,

og de udvikler selv psykiske lidelser, der påvirker deres skolegang. Nogle børn af asylansøgere siges således at have forsøgt at begå selvmord i Danmark. Men kun få af børnene har mulighed for at gå til psykiater, og nogle af dem er for påvirkede af situationen til at kunne forlade asylcentret. Den eneste løsning på denne situation vil være at indlede et omfattende rehabiliteringsprogram, som kun kan gennemføres, hvis disse personer får tilladelse til permanent ophold i Danmark.

- **Adgang til en almindelig uddannelse:** Det er Røde Kors og kommunen, der står for undervisningen af børnene på asylcentre. Af 200 børn følger kun 85 en normal skolegang i de danske skoler, mens 115 går på centerskoler, der administreres af Røde Kors. På disse skoler opdeles børnene i grupper på 12 elever med en maksimal indbyrdes aldersforskel på tre år. Det er vanskeligt at opretholde de normale standarder for undervisning og akademiske fremskridt, for børnene skifter ofte klasse, i gennemsnit seks gange. Børnene må i øvrigt ikke tage en afsluttende eksamen efter endt skolegang og får derfor ikke noget eksamensbevis. Dette betyder, at hvis de vender tilbage til deres oprindelsesland, har de ikke noget eksamensbevis, og hvis de bliver i Danmark, har de ingen adgang til de videregående uddannelser. For at få adgang til en normal skolegang på en dansk skole skal man forhandle fra sag til sag med kommunen, som har mulighed for at afslå anmodningen. Efter det fyldte 17. år er uddannelsesmulighederne meget begrænsede. En ung pige, der bor i Sandholmlejren, fortæller om de negative følger, dette har haft for hendes egen uddannelse, hun har problemer med at huske sit modersmål, men også med at lære dansk og engelsk.¹
- Asylansøgerne **flyttes regelmæssigt mellem forskellige centre** (modtagelsescentre, opholdscentre, udsendelsescentre og specialcentre for sårbare personer), for man har reduceret antallet af centre til behandling af asylansøgerne pga. det faldende antal asylsøgere og for at nedbringe omkostningerne. Dette giver problemer med integrationen og den korrekte opfølgning på sagerne samt for børnenes undervisning. Ngo'erne skønner, at regeringen med denne praksis ønsker at anbringe de pågældende i en stressende situation for at tilskynde dem til at vende frivilligt tilbage til deres land.
- **Internering:** 83 personer er interneret på tidspunktet for besøget, herunder 22 asylansøgere, af to årsager: manglende samarbejde ved identificeringen og risiko for flugt efter en udvisningsafgørelse. En fjerdedel af de internerede er omfattet af Dublin-overførselsproceduren, og halvdelen er interneret med henblik på udvisning. Ngo'erne beklager den praksis, hvor myndighederne i visse tilfælde kun tilbageholder familiens overhoved for at blokere hele familien.
- **Adgang til arbejde:** På grund af deres manglende juridiske status kan asylansøgere og personer på tålt ophold ikke arbejde. Nogle kan blive bedt om at arbejde inde på selve modtagelsescentret. Nogle arbejder sort. De risikerer øjeblikkelig udvisning og

---

¹ I denne forbindelse fremsatte Dansk Røde Kors følgende bemærkninger: De elever, som er i stand til at deltage i undervisning, som opfylder betingelserne for et afgangsbrev, overføres til en offentlig skole, hvor de deltager i/får den eksamensforberedende undervisning. Elever, som sandsynligvis ikke vil være i stand til at bestå afgangseksaminerne, sendes i nogle tilfælde til den offentlige skole, hvis Røde Kors vurderer, at eleven vil have gavn af uddannelse på en offentlig skole. Hovedopgaven for Røde Kors-skolen i Asylafdelingen er at forberede eleverne til den offentlige skole. De elever, som rejser, før de er blevet overført til en offentlig skole, får et bevis udfærdiget af Røde Kors, hvor det forklares, hvilken slags uddannelse eleven har deltaget i. I sommer var der 83 elever på Røde Kors-skolen i Lyngby. 69 af disse børn var blevet undervist i under et år på skolen. Af de resterende 14 elever forhandlede Røde Kors-skolen med den offentlige skole om overførsel af endnu 11 elever til den offentlige skole. Dette betyder, at Røde Kors-skolen kun havde 3 elever, som var blevet undervist der i over et år.

forbud mod at vende tilbage i et år for at arbejde sort.

- **Adgang til oversættelse og tolkning** er ikke altid garanteret, for samtalerne tolkes undertiden ikke. Desuden stilles der ingen krav til tolkenes formelle sprogkundskaber.
- **Forsvundne børn, der er ofre for menneskehandel:** ved overførsel i henhold til Dublin II-forordningen bliver børnene sendt til medlemsstater, hvor der findes menneskesmuglere, og forsvinder. Organisationerne forsøger at følge børnenes spor og har indberettet denne situation for udvalget for barnets rettigheder, men antallet af forsvindinger vokser stadig. Organisationerne kræver, at forordningens solidaritetsklausul tages i anvendelse for disse børn for at sikre barnets bedste interesser.
- Der **mangler statistikker** over uledsagede mindreårige.
- Danmark har indgået **tilbagetagelsesaftaler** med en lang række oprindelseslande, undtagen Irak og Somalia.

4. Besøg på centrene

Modtagelsescenter for asylansøgere, Sandholmlejren¹

Ved ankomsten til centret blev delegationen modtaget af foreningen Bedsteforældre for asyl, der var udklædt som et kor i en græsk tragedie. Foreningen har gennemført denne demonstration hver søndag ved indgangen til Sandholmlejren i over seks måneder for at protestere mod den usikkerhed, som familierne i Sandholmlejren befinder sig i.

Asylcentret i Sandholmlejren er det største i Danmark, og det er ligeledes her, alle asylansøgere sendes til, når de første gang ankommer til Danmark.

Spontane asylansøgere, der indgiver en skriftlig ansøgning, sendes til indkvarteringscentret i Sandholm, hvor de registreres og får et værelse.

Asylansøgere, der ikke afvises ved grænsen, indkvarteres i Sandholmlejren, hvor politiet afhører dem, fotograferer dem og tager deres fingeraftryk med henblik på at fastslå deres identitet, nationalitet og deres rejserute.

Centret administreres af Dansk Røde Kors og hører under Integrationsministeriet.

Røde Kors har haft ansvaret for at administrere de åbne centre siden 1994. Centret ligger 25 kilometer nord for København på en gammel militærkaserne.

Ved ankomsten afholdes der et informationsmøde, og der foretages en helbredsundersøgelse. Nyankomne bliver i gennemsnit to måneder i Sandholmlejren, før de flyttes til andre centre, mens deres ansøgning behandles. Der træffes afgørelse om deres asylansøgning efter gennemsnitlig ni måneder. Asylansøgerne kan bo på centrene, mens deres ansøgning behandles. De voksne får et grundkursus i dansk.

---

¹ Dansk Røde Kors Center Sandholm.

Sandholm er ligeledes et udsendelsescenter for personer, der har fået afslag på deres asylansøgning, og som er genstand for motiverende foranstaltninger.

Centret har et lægecenter/klinik, en tøjforretning, et beskæftigelsescenter, en genbrugsbutik, et vaskeri, en vuggestue, en systue og en festsal.

Beboerne kan frit gå og komme både inde på og uden for centret. Centret er åbent for besøg udefra, hvis de besøgende er blevet inviteret af en beboer. Foreningerne har frihed til at besøge centret regelmæssigt. Ngo'erne har et godt forhold til beboerne.

Familierne bor i meget små præfabrikerede bungalows. Hver bungalow har egen indgang og omkring 1-2 små værelser pr. familie. Enlige mænd indlogeres på mindre værelser, som de deler med 1-3 andre personer. Forholdene er generelt gode, sammenlignet med hvad Europa-Parlamentets delegation har oplevet i visse andre medlemsstater, hvis beboerne skulle opholde sig på centret i et begrænset tidsrum, men det er ikke beregnet til, at folk skal bo der i flere år. Børnene har adgang til undervisning på Røde Kors' skoler. Der er en børnehave i centret, skolen ligger 5 km fra centret, og børnene tager dertil i bus. Nogle børn går i kommuneskole, efter at de har boet i Sandholmlejren i flere år.

De familier, som delegationen mødte under besøget, har boet i Sandholmlejren i flere år, 5 eller 6 år i gennemsnit. Disse personer er i Danmark på "tålt ophold". De gav alle udtryk for deres frustration over at skulle bo på centret så længe og klagede over den usikkerhed, de må leve med. Delegationen mødte en familie med en handikappet og traumatiseret datter, som ifølge forældrene og foreningerne ikke fik den rette pleje.

Interneringscenter for indvandrere i Sandholm

Interneringscentret for indvandrere i Sandholmlejren er det eneste interneringscenter i Danmark. Delegationen havde kun mulighed for at besøge bestemte dele af centret, fordi myndighederne først meget sent havde fået besked om besøget. Centret fik besøg af en delegation fra Europarådet i februar 2008.

Interneringscentret har en kapacitet på 118 pladser og administreres af Justitsministeriet. På dagen for besøget var 55 personer med 25 nationaliteter interneret i centret. Indvandrere og asylansøgere må ikke interneres i fængsler.

De internerede er asylansøgere, der har fået afslag på deres ansøgning, og som er genstand for en udvisningsordre, hvor der er stor risiko for, at de vil modsætte sig udvisningsprocedurene. De forbliver i interneringscentret, mens deres tilbagesendelse arrangeres. Der findes ikke nogen øvre grænse for interneringen. Den gennemsnitlige varighed er i øjeblikket 42 dage¹. Under besøget gav de ansvarlige muligheder på centret udtryk for, at interneringens varighed varierer meget og kan gå lige fra nogle dage til flere måneder, og at den gennemsnitlige interneringsperiode er på tre dage. 25 personer ankom inden januar 2008 og tilbageholdes på grund af tvivl om deres identitet, eller fordi de ikke overholder deres forpligtelse til at give sig til kende.

Forholdene er generelt forholdsvis acceptable. De internerede er ikke lukket inde på deres værelser og har adgang til en lille central gård nogle timer om dagen.

¹ Undersøgelse bestilt af politikafdeling C under Europa-Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender i december 2007.

Der er en læge til stede på centret 15 timer om ugen, og to sygeplejersker er til stede konstant.

Mænd og kvinder befinder sig i hver sin fløj. Kvindefløjen har 20 pladser; seks kvinder var til stede under besøget. Kvinderne er ikke lukket inde på deres værelser og kan gå ud i en slags stue. De kan gå udenfor nogle timer om dagen. To kvinder talte med delegationen under besøget. Den første var gravid og var genstand for en udvisningsbeslutning, selv om faderen til hendes barn, med en anden nationalitet end hendes, skulle blive i Danmark. Den anden havde ukrainsk statsborgerskab og havde opholdt sig ulovligt i Danmark i flere år og var interneret, selv om hendes søn og barnebarn er danske statsborgere.

De internerede har adgang til en gymnastiksal. Myndighederne gjorde opmærksom på fordelene ved denne sal, således at de internerede kan få udløb for deres frustrationer (over udvisningsproceduren eller usikkerheden om deres fremtid) ved at udøve en sport.

Center Kongelunden

Center Kongelunden er et åbent center, der administreres af Dansk Røde Kors. Det er et center for særlig behandling af asylansøgere, der har behov for supplerende behandling ud over den behandling, som alle asylansøgere får. Centret har i en måned modtaget enlige mødre med deres små børn. Dette er en midlertidig foranstaltning, indtil der kan findes egnede nye lokaler til at genåbne et center for kvinder i København.

Centret råder over 150 pladser til specialbehandling og 100 almindelige pladser. Centret ligger i nærheden af Københavns lufthavn.

De enlige kvinder og deres børn indlogeres i separate bungalows med enkeltværelser til de enkelte mødre med deres børn samt et køkken, som er fælles. Delegationen besøgte nye bungalows, hvor forholdene er virkelig gode. Familier (med begge forældre) har to værelser med eget badeværelse.

På centret findes der en skole for voksne, et legecenter, en vuggestue, en café, et cykelskur og et snedkerværksted. Der findes også et center for specialbehandling, hvor læger og psykiatere arbejder på fuld tid. Personer kan sendes til specialcentret af Udlændingetjeneste, hvis:

- forældrene har en psykisk lidelse, der gør dem ude af stand til at passe deres børn
- familier, hvor der foreligger en umiddelbar risiko for, at de forsømmer deres børn
- unge (mellem 18 og 24 år) med psykiske lidelser
- personer med fysiske handicap, der har behov for regelmæssig og specifik pleje eller rehabilitering, som ikke kan leveres på et andet center
- personer med psykiske lidelser, der ikke er i stand til at følge en behandling, at sørge for deres personlige hygiejne, eller som ikke er i stand til at tage vare på sig selv
- personer med mentale lidelser og alvorlige handicap
- overlevende efter tortur, der er alvorligt handicappede.

De største grupper, der modtages i Kongelunden, er familier og personer med behandlingskrævende psykiske lidelser. Deres gennemsnitlige opholdstid er 3 år. Centret lægger vægt på, at børnene har det godt.

5. Møde med departementschef i Integrationsministeriet, Claes NILAS

Delegationen beklager, at den ikke fik mulighed for at møde ministeren Birthe Rønn Hornbech personligt. Vi vil gerne understrege, at det er første gang, at en sådan delegation fra Udvalget om Borgernes Rettigheder ikke mødes med den ansvarlige minister eller statssekretær for asyl og indvandring.

Claes Nilas skitserede Danmarks særlige situation, idet landet ikke deltager i afsnit IV til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og derfor ikke anvender direktiverne om modtagelsesforholdene og procedurerne. I henhold til en international aftale med Den Europæiske Union deltager Danmark i forordningen om Dublin II og Eurodac.

Antallet af asylansøgere er faldende i Danmark. På Sandholmcentret modtager man asylansøgerne, når de første gang ankommer til Danmark, og de sendes derefter videre til opholdscentrene. Der findes flere typer af centre i Danmark, herunder specialcentre for børn, enlige kvinder eller mennesker med helbredsproblemer.

Udlændingesservice har ansvaret for at undersøge asylansøgningerne. Hvis en ansøgning afvises, sendes den videre til Flygtningenævnet, der består af en dommer og to andre medlemmer, der kan gennemgå ansøgningen på ny. Claes Nilas sagde, at systemet er uafhængigt. Behandlingen af ansøgninger tager omkring 7-8 måneder.

Levevilkårene er blevet forbedret betydeligt i de senere år. Familier, der har opholdt sig længe i Danmark, har nu mulighed for at bo i lejligheder uden for modtagelsescentrene.

Delegationens medlemmer var overordnet set tilfredse med de fysiske forhold på modtagelsescentrene. De rejste imidlertid en række bekymringer: vedrørende opholdstiden på modtagelsescentrene, den manglende anerkendelse af en juridisk status, selv om nogle personer ikke kan sendes tilbage til deres oprindelsesland som følge af de folkeretlige bestemmelser, om spørgsmålet om mindreårige, der er forsvundet under en overførsel i henhold til Dublin II-forordningen, om de fordele, som Danmark mener at bevare ved at fastholde sin undtagelse fra afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, mens landet samtidig deltager i Schengen, om årsagerne til, at Flygtningenævnet kun består af tre personer, om familiernes muligheder for at bo uden for centrene, om effektiviteten af ledsageforanstaltningerne og om den mulige konflikt mellem forældre og børn, når sidstnævnte ikke forstår deres modersmål, fordi de har boet i Danmark i mange år. Et medlem spurgte, om det er sandt, at det danske politis efterretningstjeneste kan tvinge Flygtningenævnet til at indtage en bestemt holdning i en asylsag, uden at den pågældende asylsøger eller dennes advokat får chance for at kommentere grundene til at give/afslå asyl.

Claes Nilas kom med følgende forklaringer:

- beslutningen om at tildele opholdstilladelse træffes af Udlændingesservice i overensstemmelse med dansk lov. De pågældende kan frit forlade Danmark frivilligt, men de nægter at rejse frivilligt, og derfor har de opholdt sig i Danmark i mange år. Der er ikke flertal i Folketinget for at ændre loven, så denne situation bringes til ophør. Derfor lægger man vægt på modtagelses- og leveforholdene
- beslutningen om at fastholde forbeholdet er en politisk beslutning, der ligger hos regeringen
- der er indgået tilbagetagelsesaftaler med oprindelseslandene, så folk kan rejse hjem under acceptable forhold; dette gælder f.eks. Afghanistan. Den danske regering

beklager, at man endnu ikke har kunnet indgå lignende aftaler med Irak og Somalia. Enkelte har dog kunnet sendes tilbage til det nordlige Irak

- humanitære opholdstilladelser kan f.eks. tildeles alvorligt syge personer
- med hensyn til anvendelsen af Dublin II-förordningen godkendte Danmark i 2007 78 % af de modtagne anmodninger om overførsler. Danmark sørger for, at uledsagede mindreårige bringes sammen med deres familie inden for rammerne af Dublin II, men der træffes afgørelser fra sag til sag
- antallet af medlemmer af Flygtningenævnet blev nedsat til tre personer efter en flertalsbeslutning i Folketinget for at give mulighed for at træffe hurtige afgørelser
- Danmark har forståelse for dilemmaet med asylansøgenes børn, og derfor tilbyder man dem modersmålsundervisning for at give dem mulighed for at vende tilbage til deres forældres hjemland
- der bevilges 1,9 millioner euro om året for at give familierne mulighed for at bo uden for centrene
- undervisningen på Røde Kors-skolerne er af god kvalitet, og regeringen fastsætter kvalitetskrav for læseplanerne.
- det er en politisk beslutning i specifikke tilfælde at tillade, at efterretningstjenesten involveres.

6. Ordførerens konklusioner

Ordføreren konstaterer, at forholdene på de danske modtagelsescentre generelt er fine takket være Dansk Røde Kors' indsats. Regeringens indsats for at forbedre leveforholdene på centrene har givet konkrete resultater. Ordføreren understreger imidlertid, at modtagelsesforholdene kun kan betragtes som gode, hvis opholdet på centrene er tidsbegrænset. Delegationen er meget bekymret over at se, at nogle familier har boet på centrene i godt ti år. Man kan dog konstatere, at når mennesker tilbringer meget lang tid i centrene, kan modtagelsesforholdene ikke betragtes som acceptable. Det er således ikke en politik, der på tilfredsstillende vis kan garantere de pågældendes værdighed.

Ordføreren understreger, at anvendelsen af internering synes at være begrænset til enkelte tilfælde og under forhold, der synes at være i orden. Hun udtrykker imidlertid bekymring over, at der ikke findes nogen maksimal varighed for interneringsperioden, og over at en ung, gravid kvinde kan være interneret med henblik på udvisning.

Statussen med "tålt ophold" giver store problemer, for personer med denne status er ikke blevet anerkendt som flygtninge og har derfor ikke fået tilladelse til at blive, men anvendelsen af artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention forbyder regeringen at sende dem tilbage til deres land. De pågældende fanges i et juridisk tomrum, der forhindrer enhver form for integration i samfundet. Den juridiske uklarhed om deres fremtid er i øvrigt en betydelig stressfaktor for de pågældende, der går i konstant frygt for at blive udvist til et land, hvor de er truede. Ordføreren er særligt bekymret over, at personer, der ansøger om international beskyttelse, selv har ansvaret for at træffe beslutning om deres hjemrejse, fordi regeringen ikke kan træffe denne beslutning på grund af de folkeretlige bestemmelser. Det forekommer

paradoksalt at presse disse mennesker til frivilligt at vende tilbage til et land, som Danmark ikke selv kan sende dem tilbage til på grund af folkeretten og indirekte på grund af forbuddet mod enhver for umenneskelig eller nedværdigende behandling. Ordføreren opfordrer den danske regering til at indføre en klar juridisk status for disse mennesker i lighed med den subsidiære beskyttelse for at give dem mulighed for at blive integreret i samfundet.

Ordføreren er særligt bekymret over situationen for mange irakere, der befinder sig på de danske modtagelsescentre, fordi de har fået afslag på deres asylansøgning. Disse personer har boet flere år i Danmark uden anerkendelse og uden en passende form for beskyttelse. Hun opfordrer den danske regering til at udvide sin nuværende politik for genoptagelse af sagerne for de irakiske asylansøgere, der har fået afslag, til alle irakiske asylansøgere i lyset af den nuværende ustabile situation i Irak og for at sikre dem en form for international beskyttelse.

I lyset af disse oplysninger mener ordføreren, at Danmark fremover bør opgive sit forbehold i henhold til protokollen til Amsterdamtraktaten og dermed deltage i alle foranstaltninger i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab¹. Eftersom Danmark rent faktisk er en del af Schengen-området og allerede deltager i to af de eksisterende direktiver på asylområdet, vil det være ønskeligt, at landet kan deltage i alle de europæiske instrumenter på asylområdet for at sikre et ensartet beskyttelsesniveau i hele Den Europæiske Union. Selv om Danmark deltog i alle europæiske asylinstrumenter, kunne og burde det opretholde eventuelle gunstigere bestemmelser for at sikre det bedst mulige beskyttelsesniveau for asylsøgere.

---

¹ Ifølge protokollens artikel 7 har Danmark til enhver tid ret til dette.

Annex I

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ   PARLAMENTO EUROPEO   EVROPSKY PARLAMENT   EUROPA-PARLAMENTET
EUROPAISCHES PARLAMENT   EUROOPA PARLAMENT   ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ   EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPEEN   PARLAIMINT NA HEORPA   PARLAMENTO EUROPEO   EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS   EURÓPAI PARLAMENT   IL PARLAMENT EWROPEW   EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI   PARLAMENTO EUROPEU   PARLAMENTUL EUROPEAN
EVROPSKY PARLAMENT   EVROPSKI PARLAMENT   EUROOPAN PARLAMENTTI   EUROPAPARLAMENTET

European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to Denmark
10 - 11 April 2008

LIST OF PARTICIPANTS

Version 08.04.2008

MEMBERS OF THE EUROPEAN PARLIAMENT

Panayiotis DEMETRIOU (EPP-ED) (Head of delegation)
Martine ROURE (PSE) (Rapporteur)

Edit BAUER (EPP-ED)
Frieda BREPOELS (EPP-ED)
Jeanine HENNIS-PLASSCHAERT (ALDE)
Metin KAZAK (ALDE)

Søren Bo SØNDERGAARD (GUE/NGL) (*hors quota*)
Britta THOMSEN (PSE) (*hors quota*)

ASSISTANTS TO MEMBERS

Pauline CHAIGNE (assistant to Martine ROURE)

STAFF OF THE POLITICAL GROUPS

Annie LEMARCHAL (PES)
Anders RASMUSSEN (ALDE)
Christine SIDENIUS (Greens/EFA)
Michael SPEISER (EPP-ED)
Mette TONSBORG (GUE/NGL)

STAFF OF THE SECRETARIAT OF THE COMMITTEE ON CIVIL LIBERTIES, JUSTICE AND HOME AFFAIRS

Ana DUMITRACHE (administrator)
Vita GRIFITA (assistant)

STAFF OF THE WEB COMMUNICATION UNIT OF THE EUROPEAN PARLIAMENT

Olav GADE

STAFF OF EUROPE BY SATELLITE

Maria Teresa CONESA ALCAZAR
Casper THORSØEJR (cameraman)
Leif MØLLER (soundman)

INTERPRETERS

FR

Maurizio GASTALDI (IT - EN - ES - PT)
Joseph LEROY (DE - IT - NL - DA)

EN

Aoife KENNEDY (FR - DE - NL)
Aase PEERLESS (DE - IT - DA - SV - NO)

NL

Kristel SIMONS (FR - IT - EN - DA - PT)
Petra LAMBRECHTS (FR - EN - DA - MT)

DA

Line ANDERSSSEN (DE - EN - HU)
Suzanne LARSSON (FR - NL - EN - SV) - TEAM LEADER

HU

Gyorgy MAJZIK (EN)
Eva VIGILD (DA - EN)

For further information, please contact:

Ana DUMITRACHE
European Parliament
Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs
Tel: 0032 (0)2/28 41416
Fax: 00 32 (0)2/28 44941
E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

Annex 2

ΕΒΡΟΠΕΪΚΗ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤΟ ΕΥΡΩΠΕΟ ΕΥΡΩΠΣΚΥ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤ ΕΥΡΟΠΑ-ΠΑΡΛΑΜΕΝΤΕΤ
ΕΥΡΟΠΑΪΣΧΕΣ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤ ΕΥΡΟΟΠΑ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤ ΕΥΡΟΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPEEN PARLAIMINT NA HEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EUROPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

**European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to Denmark
10 and 11 April 2008**

Draft programme

Version 08.04.2008

Thursday, 10 April 2008

- 14:50 – 16:30 flight *SN 2259* to Copenhagen
- 16:30 – 17:30 transfer by bus to the European Parliament office in Copenhagen¹
- 17:30 – 19:15 meeting with **NGOs who sent an appeal to the LIBE Committee in 2006**
(location: European Parliament office²)
- 19:15 – 19:30 transfer by bus to the Kong Frederik Copenhagen hotel³ and registration at the hotel

Free dinner

Friday, 11 April 2008

¹ Europa-Parlamentet, Informationskontoret i Danmark, Europa-Huset, Gothersgade 115, DK-1123 København K, tel +45 / 33 14 33 77, fax +45 / 33 15 08 05

² Europa-Parlamentet, Informationskontoret i Danmark, Europa-Huset, Gothersgade 115, DK-1123 København K, tel +45 / 33 14 33 77, fax +45 / 33 15 08 05

³ 25 Vester Voldgade, 1552 Copenhagen, Denmark, Phone: (+45) 3321 5902,
<http://www.nphotels.dk/kongfrederik/index.htm>

- 08:30 – 9:10 travel by bus to Sandholm (approx. 25 km from Copenhagen)
- 9:10 – 11:30 visit of the **Sandholm centres**¹ (Sandholm Camp for asylum seekers and Sandholm Foreigners' Detention Centre)
- *Sandholm Camp for asylum seekers is the biggest asylum centre in Denmark, and this is also where all asylum seekers go when they first arrive in Denmark. It is managed by the Danish Red Cross, under the responsibility of the Ministry of Refugee, Immigration and Integration Affairs.*
  - *Sandholm Foreigners Detention Centre is the only closed detention centre operated in Denmark. It is managed by the Ministry of Justice. The Detention Centre has a capacity of 118.*
- The delegates will first receive general information on the asylum work. A tour of the centre will follow, as well as a visit in the Detention Centre.
- 11:30 – 12:10 travel by bus to the Red Cross House in Copenhagen,
12:10 – 13:20 lunch hosted by Red Cross (location: Red Cross House²)
- 13:20 – 13:40 transfer by bus to the Ministry of Refugee, Immigration and Integration Affairs³
- 13:40 – 14:00 registration at the Ministry of Refugee, Immigration and Integration Affairs
- 14:00 – 15:00 **meeting with Mr. Claes NILAS**, Permanent Secretary of the Ministry of Refugee, Immigration and Integration Affairs
- 15:00 – 15:45 travel to the **Centre Kongelunden** near Copenhagen airport (*open centre managed by the Danish Red Cross*)
- 15:45 – 17:45 visit of the Centre Kongelunden, including a **meeting with the Red Cross**
- 17:45 – 18:15 bus to the airport, proposed flight: SN flight nr. 2264 Copenhagen-Brussels, 19:30 - 21:05

For further information, please contact :
 Ana DUMITRACHE
 Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs
 E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

¹ Center Sandholm, Dansk Røde Kors Center Sandholm, Sandholmgårdsvej, 3460 Birkerød, Denmark, Tel +45 48 10 77 00

² H.C. Ørstedsvvej 47, Frederiksberg

³ Holbergsgade 6, 1057 Copenhagen K

Annex 3

List of organisations present at the meeting with the LIBE delegation on 10 April 2008

<p>SOS Against Racism, Denmark SOS mod Racisme, Medborgerhuset, Nørre Allé 7, 2200 København N. Denmark.</p>	<p>Anne Nielsen Chairman</p>
<p>Lawyers' Association for Asylum and Immigration Law Advokatkontoret, Falkoner Allé 7, 1. sal. 2000 Frederiksberg, Denmark</p>	<p>Helge Nørrung Spokesperson</p>
<p>Asylum Now Asyl-Nu</p>	<p>Gerd Gottlieb Spokesperson</p>
<p>Grandparents for asylum Bedsteforældre for asyl</p>	<p>Inga Axelsen Spokesperson Najeb Haddar Emine Haddar Kis Kapel</p>
<p>Danish Refugee Council Dansk Flygtningehjælp Borgergade 10 1300 København K. Denmark.</p>	<p>Nina Lassen Senior Legal Advisor Asylum & Repatriation</p>
<p>The Refugees Underground Committee Flygtninge Under Jorden</p>	<p>Michala Clante Bendixen Contact person</p>
<p>The Friends of Nura Nuras venner The Rights of All Children Alle børns rettigheder</p>	<p>Mogens Fischermann Chairman Spokesperson</p>
<p>Bente Rich Specialist in Child Psychiatry</p>	
<p>Save the Children Denmark Red Barnet Rosenørns Allé 12 1634 København V. Denmark</p>	<p>Inger Neufeld Project coordinator</p>

<p>Citizens for a Decent Denmark Borgere for et Anstændigt Danmark</p>	<p>Amila Jasarevic Member of the Coordination Group</p>
<p>The Parsons' initiative Præsteinitiativet c/o Bodil Hindsholm Hansen Udbynedervej 16, 8970 Havndal, Denmark</p>	<p>Niels Nymann Eriksen Parson</p>
<p>Amnesty International Dansk Afdeling/Danish Section Gammeltorv 8, 5 sal 1457 København K, Denmark</p>	<p>Lisa Blinkenberg International Coordinator</p>
<p>The Danish Immigrant Counselling Indvanderrådgivningen Vesterbrogade 14 butikken DK-8000 Århus C</p>	<p>Leif Randeris Chairman</p>
<p>Network of ethnic minority women, Henna Kvindenetværket Henna</p>	<p>Uzma Andresen Chairwoman</p>
<p>Documentation and Advisory Center On Racial Discrimination Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination Medborgerhuset, Nørre Allé 7, 2. sal. 2200 København N. Denmark</p>	<p>Kirsten Schalburg Member of the board</p>
<p>Committee for Ethnic Equality Foreningen for Etnisk Ligestilling</p>	<p>Joakim Wange Larsson Member, substitute for the chairman, Halima El Abassi</p>
<p>Institute for Human Rights Institut for menneskerettigheder Strandgade 56 1401 Copenhagen K</p>	<p>Lisbeth Garly Andersen Kim Kjær Researchers</p>
<p>Voice for asylum</p>	<p>Sameer Algamal</p>

Danes Worldwide

Købmagergade 67
DK-1150 København K
tel +45 3332 0913

danes.worldwide@danes.dk
www.danes.dk

13. april 2012

Svar fra foreningen Danes Worldwide til Justitsministeriet vedr. høringsudkast af 19. marts 2012 om forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Revision af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, ændring af kravene til herboende udlændinge for opnåelse af ægtefællesammenføring, udvidelse af Flygtningenævnet, ændring af udvisningsreglerne, langtidsvisum til adoptivbørn)

Som den forening, der varetager udedanskeres interesser i forhold til de danske myndigheder, hilser Danes Worldwide ændringen af udlændingeloven velkommen. Danes Worldwide rækker ud til ca. 20.000 mennesker i 123 lande over hele verden, og derfor har ændringer af udlændingeloven stor interesse blandt – og betydning for – foreningens medlemmer.

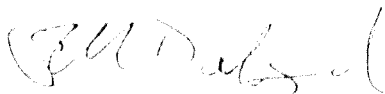
Det er især ændringsforslagene til udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 8 og 9, og stk. 4, vi hæfter os ved som værende af betydning for Danes Worldwides medlemmer.

Vi glæder os derfor over, at lovens §11, stk. 3, nr. 8 - 9 indeholder forenkede, klare og transparente regler, så ansøgerne sikres forudsigelighed i mulighederne for permanent opholdstilladelse i Danmark. Det er netop uklarhed og hyppige ændringer, som har gjort, at mange af Danes Worldwides medlemmer har følt sig utrygge og haft vanskeligt ved at planlægge deres liv.

Vi vil dog gøre opmærksom på, at forslaget kan give problemer for ægtefæller fra kulturer, hvor det er mindre almindeligt, at man har en længere videregående uddannelse, hvor man ikke taler andre sprog end sit modersmål, og hvor der måske er tradition for, at den kvindelige ægtefælle er hjemmegående. Dette bør efter Danes Worldwides opfattelse indgå i overvejelserne.

Samtidig hilser Danes Worldwide ændringen af reglerne for opholdskravet i §11, stk. 4, velkommen og ser det som en mere tidssvarende model.

Med venlig hilsen

Anne Marie Dalgaard
Generalsekretær
Danes Worldwide

HØRINGSSVAR

afgivet af Komiteen Flygtninge Under Jordan/Refugees Welcome
april 2012

Lov om ændring af udlændingeloven

(Revision af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, ændring af kravene til herboende udlændinge for opnåelse af ægtefællesammenføring, udvidelse af Flygtningenævnet, ændring af udvisningsreglerne, langtidsviisum til adoptivbørn)

Indledning:

Vi er intet mindre end begejstrede for afskaffelsen af pointsystemet for tidsubegrænset opholdstilladelse (TUB)! Det afholder os dog ikke fra at komme med bemærkninger til de krav, som opretholdes og indføres – men overordnet er der tale om en meget stor forbedring. Vi er meget enige i, at det skader integrationen, når kravene er svære at forstå og umulige for visse personer at leve op til, selvom de gør deres bedste. Et vigtigt aspekt er også, at de alt for høje og urimelige krav til TUB samtidig udgjorde en barriere for familiesammenføring og for statsborgerskab.

Udvidelsen af Flygtningenævnet anser vi også for en forbedring, men vi mener dog langt fra at man alene derved opnår en fuldt ud retssikkerhedsmæssig behandling af asylsager. Et af vores kritikpunkter er, at Nævnet som anden instans stadig ikke bliver helt uafhængigt af første instans.

Justeringen af udvisningsreglerne er så lille, at det er tragikomisk. At fjerne de to ord "med sikkerhed" efterlader os stadig med en lovgivning, hvor masser af mennesker, som hører til i Danmark, bliver udvist til lande som de intet forhold har til.

Pointsystemet

Vi er selvfølgelig meget, meget glade for at pointsystemet afskaffes, men vi stiller os uforstående overfor at tidsfristen sættes op fra 4 til 5 år? Hvis man allerede indenfor 4 år har været i beskæftigelse/uddannelse de sidste 3 år, hvorfor skal man så vente et helt år mere før man må søge?

Danskkundskaber + sikkerhedsstillelse

Vi har længe anbefalet, at kravet om danskkundskaber blev sat ned til bestået Dansk 1, eftersom krav om Dansk 2 eller 3 i praksis udelukker alle, der ved ankomsten var analfabeter eller havde få års skolegang bag sig. De tre danskuddannelser er tilrettelagt ud fra udlændingens niveau ved ankomst, og derfor er det også rimeligt at de alle giver adgang til TUB hver for sig.

Offentlig hjælp

Vi anbefaler, at der gives mulighed for at kunne tilbagebetale de ydelser man måtte have fået i korte perioder, for ikke at lade det være en forhindring for at opnå TUB. Hvis der er tale om ydelser givet som hjælp til børn, mener vi de helt bør undtages, idet man ellers kan frygte at en ansøger vil afstå fra at modtage hjælp, og det vil dermed ramme barnet.

Krav til beskæftigelse

Det er meget positivt, at uddannelse sidestilles med beskæftigelse, og i høj grad gavnligt for både integration og samfund.

Vi mener, at deltidsarbejde bør vægte mere end selve timetallet, eftersom selvforsørgelse og tilknytning til arbejdsmarkedet må være det væsentlige og har samme integrationsfremmende faktor, og mange på deltid kan ikke få lov at komme op på fuldtid. Dette område er særligt aktuelt for kvinder, der ofte har bedre mulighed for at passe et deltidsarbejde end et fuldtidsarbejde.

Det bør præciseres, at modtagere af diverse pensionsordninger ikke skal opfylde beskæftigelseskravet.

Særligt vedr. flygtninge

Vi tilslutter os forslaget om at flygtninge skal kunne få dispensation fra visse af kravene. Tidsfristen på 8 år er dog urimeligt lang – det er den samme som for statsborgerskab. Man må tage udgangspunkt i, at flygtninge i første omgang tildeles midlertidigt ophold på 4 eller 7 år. For flygtninge er permanent opholdstilladelse særligt vigtig, da de ikke er kommet frivilligt og i mange tilfælde aldrig vil kunne vende tilbage. Vi foreslår, at flygtninge kan søge TUB allerede efter 4 års ophold, og fritages for visse krav på det tidspunkt. Til sammenligning kan flygtninge søge statsborgerskab allerede efter 4 år i Sverige.

TUB - familiesammenføring

Efter de foreslåede ændringer vil ingen kunne opnå ægtefællesammenføring før mindst 8 års ophold i landet (5 år før man kan søge TUB + krav om TUB i 3 år) – medmindre de af forskellige grunde er undtaget fra kravene. Det forekommer som meget længe, især for unge mennesker, og eftersom der yderligere stilles krav om selvforsørgelse og bankgaranti. Vi mener, at man bør have adgang til ægtefællesammenføring så snart man har opnået TUB, da man dermed har bevist sin tilknytning til Danmark og sin vilje til integration.

Udvidelse af Flygtningenævnet

Udvidelsen af Flygtningenævnet anser vi også for en forbedring, men vi mener dog langt fra at man alene derved opnår en fuldt ud retssikkerhedsmæssig behandling af asylsager. Et af vores kritikpunkter er, at Nævnet som anden instans stadig ikke bliver helt uafhængigt af første instans, idet Udlændingestyrelsen (1. instans) hører under Justitsministeriet (som sidder med i Nævnet). Desuden er vi bekymrede over, at et større antal nævnsmedlemmer kan gøre sagsbehandlingstiden længere.

Vi anbefaler, at der bliver sat ressourcer af til at sikre en hurtigere sagsbehandling, idet Flygtningenævnet i øjeblikket har en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 200 dage for nye sager, og op til 2 år for genoptagelsesansøgninger. Man kunne frygte, at tilføjelsen af to nye nævnsmedlemmer kunne sætte disse tider yderligere op. Alle argumenter taler for en hurtig og effektiv sagsbehandling, idet selve ventetiden nedbryder ansøgerne allerede efter et års tid – og de tilførte ressourcer vil hurtigt tjenes ind i form af en besparelse i udgifter til opholds- og sundhedsydelse for asylansøgerne.

Vores erfaring med Flygtningenævnets afgørelser er at der er meget stor forskel på de enkelte nævn, at der ofte forekommer problemer med tolkning og at en del afgørelser ikke er grundigt og tilstrækkeligt argumenteret. Derfor anbefaler vi at man samtidig genindfører klageadgang til Ombudsmanden over Flygtningenævnets afgørelser. En statistik over de forskellige nævns afgørelser har været på tale, og dette vil også være et positivt skridt. Vurderingen af ansøgers troværdighed foretages desuden på et meget uklart og svingende grundlag, og her er brug for at undersøge og indføre en bedre praksis.

Udvisningsreglerne

Det er helt grinagtigt, at man blot vil fjerne de to små ord "med sikkerhed" og dermed stadig ønsker bevidst at være på kanten af menneskerettighederne. Som udgangspunkt mener vi, at man kun skal kunne udvises af Danmark hvis man ikke har nogen særlig tilknytning til landet. Mennesker, som er vokset op her, har boet her i mange år eller har deres familie her, må afsone deres straf på lige vilkår med danske kriminelle – en udvisning er en dobbelt straf, som også rammer de pårørende hårdt. Et barn kan miste sin far i strid med barnets ret til familieliv, fordi faderen stjal en bil, og en 20-årig kan blive udsendt til et land, hun aldrig har set, fordi hun arbejdede sort, mens hun modtog kontanthjælp.

Allerede i juni 2011, da loven blev strammet, kom der skarpe advarsler fra UNHCR, Røde Kors, Red Barnet og IMR. UNHCR mener, lovgivningen overtræder Flygtningekonventionen. Red Barnet var særligt bekymrede for forældre, der begår kriminalitet og 14-18 årige uden statsborgerskab. Røde Kors påpegede at det ville betyde flere flygtninge på tålt ophold. Foreningen af Udlændingeretsadvokater udtalte: "Allerede de sidste stramninger synes ikke at være forenelige med den danske retstradition om at vise de humane hensyn, det er fortsat at kunne have en tilknytning til sin familie, også selv om man er dømt for en alvorlig kriminalitet".

Der sker udvisninger på baggrund af endda meget små forbrydelser, f.eks. hæleri, biltyveri eller bare minimumsstraffen på syv dages fængsel for en hobbykniv. Og så må man spørge sig selv: er det groft nok til at risikere, at biltyven eller hæleren bliver mødt af politisk forfølgelse eller sendt til et land, som denne ikke har set siden barndommens første år?

Vi forsvarer ikke på nogen måde de kriminelles handlinger, men vi mener at det er Danmarks ansvar at straffe og resocialisere de kriminelle, som hører til her i landet. Og vi mener, at en udvisningsdom, som fører til tålt ophold fordi der er tale om en person, fx flygtning, fra et land, som man ikke kan udvise til, er udtryk for en absurd og uproportionel retspolitik. I praksis kan det betyde en tidsubegrænset dom til åbent fængsel* for at have solgt en stjålet bilradio – hvorimod en dansk borger efter samme forseelse kan fortsætte sit normale liv efter få dage i fængsel.

*) Tålt ophold betyder daglig meldepligt i Sandholm på ubestemt tid, uden ret til at arbejde eller studere, med så lille et beløb at leve for, at selv besøg hos familien ofte er umuligt. Vi har også eksempler på, at meldepligten ikke engang har kunnet suspenderes en enkelt dag pga. dåb eller bryllup i familien.

Justitsministeriet
jm@jm.dk
mum@jm.dk

STRANDGADE 56
DK-1401 KØBENHAVN K
TEL. +45 32 69 88 88
FAX +45 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATO 23. april 2012
J.NR. 540.10/26980/
EER/SWG

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Revision af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, ændring af kravene til herboende udlændinge for opnåelse af ægtefællesammenføring, udvidelse af Flygtningenævnet, ændring af udvisningsreglerne, langtidsvisum til adoptivbørn)

Justitsministeriet har ved e-mail af 19. marts 2012 anmodet om Institut for Menneskerettigheders bemærkninger til lovforslaget inden den 16. april 2012.

Institut for Menneskerettigheder beklager sene besvarelse.

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse og ægtefællesammenføring, herunder de regler, som blev indført med lov nr. 572 af 31. maj 2010 henholdsvis lov nr. 601 af 14. juni 2011. En række af forslagene ligger i forlængelse af tidligere anbefalinger fra Institut for Menneskerettigheder, jf. høringssvar af 12. maj 2010 og 16. april 2012.

Lovforslaget indeholder også en ændring af de regler om udvisning, som blev indført med lov nr. 758 af 29. juni 2011. Forslaget svarer til tidligere anbefalinger fra Institut for Menneskerettigheder, jf. høringssvar af 13. juni 2011.

Institut for Menneskerettigheder finder, at lovforslaget generelt fremmer beskyttelsen af menneskerettighederne og knytter i det følgende konkrete bemærkninger til visse af de enkelte forslag.

1. Ændring af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse – konkret om selvforsørgelseskravet

Lovforslaget indeholder en afskaffelse af det pointsystem for tidsubegrænset opholdstilladelse, der blev indført ved lov nr. 572 af 31. maj 2010. Den enkelte udlænding

får derved mere fleksible muligheder for at opfylde betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter lovforslaget stilles lempeligere betingelser om blandt andet danskundskaber, selvforsørgelse og beskæftigelse, ligesom uddannelse skal indgå på lige fod med øvrige integrationsrelaterede kriterier:

- Udlændinge skal fremover kunne ansøge om tidsubegrænset opholdstilladelse efter 5 års ophold i Danmark.
- Sprogkravet ændres fra et krav om en bestået Prøve i Dansk 2 til et krav om en bestået Prøve i Dansk 1.
- Beskæftigelseskravet ændres fra et krav om beskæftigelse i 2½ år ud af 3 år til et krav om beskæftigelse eller uddannelse i 3 år ud af 5 år.
- Selvforsørgelseskravet – kravet om fravær af offentlige ydelser efter integrationsloven eller lov om aktiv socialpolitik i de seneste 3 år – justeres, således at en udlænding, der modtager enkeltstående ydelser, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn og pension, ikke fratages muligheden for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ændringsforslagene bygger på den opfattelse, at udlændinge, som aktivt og efter bedste evne gør en indsats for en vellykket integration, skal have en reel mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det vurderes at skade integrationen, når herboende udlændinge, der gør en indsats, mødes af betingelser, som de i praksis ikke eller kun meget vanskeligt kan opfylde.

Institut for Menneskerettigheder deler denne opfattelse, jf. herved også instituttets forslag i høringssvaret fra 12. maj 2010, og finder det i øvrigt positivt, at sprogkravet fastsættes til et niveau, som alle udlændinge ved afslutning af en af de treårige danskuddannelser kan opnå.

Instituttet har også hæftet sig ved en række andre forbedringer af udlændinges retsstilling, herunder særreglen for flygtninge, ophævelsen af kravet om aktivt medborgerskab og indførelsen af en undtagelse af førtidspensionister i forhold til beskæftigelseskravet.

Institut for Menneskerettigheder skal bemærke, at der er en nær indbyrdes sammenhæng mellem de seneste års lovændringer vedrørende på den ene side tidsubegrænset opholdstilladelse og på den anden side de i regeringsgrundlaget bebudede ændringer på statsborgerrettens område.

Efter Europarådets Statsborgerretskonvention skal national lovgivning bygge på princippet om, at enhver har ret til et statsborgerskab. Når tidsubegrænset opholdstilladelse er en betingelse for dansk statsborgerskab, må reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse ses i forbindelse med de konventionsmæssige forpligtelser på statsborgerrettens område. Reglerne synes imidlertid ikke altid at være logisk sammenhængende, og der kan være behov for at samtænke reglerne.

Instituttet finder alene anledning til nu at fremkomme med bemærkninger om et enkelt forhold, nemlig selvforsørgelseskravet.

Før 2010 var modtagelse af offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven ikke til hinder for tidsubegrænset opholdstilladelse efter 7 års ophold. Modtagelsen af sådanne ydelser var alene til hinder for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse på et tidligere tidspunkt, nemlig efter 5 år.

I 2010 blev det gjort til en ufravigelig betingelse, at ansøgere om tidsubegrænset opholdstilladelse ikke havde modtaget sådan hjælp i 3 år forud for ansøgningstidspunktet, og indtil udlændingen kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den nugældende regel omfatter alle typer hjælp, der ydes efter de to nævnte love, herunder (1) enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse og (2) ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

Efter lovforslaget skal de to sidstnævnte typer hjælp ikke udelukke udlændinge fra tidsubegrænset opholdstilladelse. Instituttet betragter dette som et fremskridt, jf. høringsvaret fra 12. maj 2010.

Instituttet finder imidlertid, at den foreslåede bestemmelse kan være uforholdsmæssig rigid. Der kan således være situationer, hvor integrationshensynet ikke kan begrunde det strenge krav om selvforsørgelse. F.eks. kan en uddannelsessøgende på SU kan efter barselsorlov stå uden børnepasning og må modtage kontanthjælp. Eller en person under elevuddannelse kan have behov for supplerende hjælp til elevlønnen. Der kan optænkes mange eksempler, hvor små undtagelse burde kunne gøres – fx hvis et lille beløb er modtaget i en kort periode efter lang tids selvforsørgelse.

Hvis modtagelsen af offentlig hjælp i alle tilfælde udelukker en ansøger fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse igennem en længere periode, kan vedkommende stå over for et valg mellem opgivelse (i hvert fald indtil videre) af tidsubegrænset

opholdstilladelse (og måske familiesammenføring) eller undladelse af at modtage offentlig hjælp. Det kan være til skade for den pågældende og dennes familie samt eventuelt integrationen.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at det overvejes, om der efter en konkret vurdering bør kunne gøres undtagelse fra kravet, således at uheldige eksempler på formalisme imødegås.

2. Ændring af reglerne om ægtefællesammenføring

Reglerne om ægtefællesammenføring er gennem de seneste år blevet ændret mange gange og er tilmed blevet mere og mere vanskelige at gennemskue for borgeren.

I dag kan herboende danske/nordiske statsborgere, flygtninge samt udlændinge, der har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i tre år, få ægtefællesammenføring, hvis de opfylder en række 'almindelige' betingelser. De 'almindelige' betingelser for ægtefællesammenføring er bl.a. tilknytningskravet, boligkravet, forsørgelseskravet, kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse samt kravet om fravær af offentlig hjælp i de sidste 3 år.

Den 1. juli 2011 blev de 'almindelige' betingelser ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 suppleret af en række nye betingelser, som blev overført fra reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse – de såkaldte 'overførte' betingelser. De 'overførte' betingelser er identiske med betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse.

De fleste af de 'overførte' betingelser lægger sig op ad de 'almindelige' betingelser for ægtefællesammenføring. De 'overførte' betingelser stiller således bl.a. krav til sprogkundskaber, aktuel uddannelses/arbejdsmarkedstilknytning, fravær af gæld, fravær af modtagelse af offentlig hjælp i 3 år samt fravær af kriminalitet.

De 'overførte' betingelser gælder imidlertid ikke danske og nordiske statsborgere, og de gælder heller ikke alle øvrige udlændinge. De 'overførte' betingelser gælder nemlig kun herboende flygtninge samt udlændinge med tidsubegrænset opholdstilladelse meddelt ved ansøgning indgivet før den 26. marts 2010.

Lovforslaget fastholder dette parallelle regime, hvorefter alle herboende skal opfylde de 'almindelige' betingelser, og hvorefter nogle herboende yderligere skal opfylde de 'overførte' betingelser (altså betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, som de pågældende har fået på et tidligere tidspunkt og efter nogle andre regler).

Da lovforslaget indebærer en lempelse af betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse, lempes de 'overførte' betingelser for ægtefællesammenføring ligeledes. Desuden skal flygtninge, der fremover får tidsubegrænset opholdstilladelse efter den foreslåede særregel for flygtninge, ikke opfylde de 'overførte' betingelser for ægtefællesammenføring.

Instituttet finder, at disse lempelser fremmer den enkeltes adgang til ægtefællesammenføring og dermed adgang til at udøve sin ret til respekt for familielivet.

Uanset disse lempelser vil betingelserne for at opnå ægtefællesammenføring dog fortsat være meget komplekse og svære at gennemskue for borgeren (og for myndighederne). Det gælder ikke mindst på grund af konstruktionen med 'almindelige' og 'overførte' betingelser, som altså kun gælder for nogle udlændinge.

For eksempel vil den 'overførte' betingelse om fravær af modtagelse af hjælp fra det offentlige de sidste 3 år (den foreslåede § 9, stk. 12, nr. 4) have præcis samme indhold som den gældende 'almindelige' bestemmelse om fravær af modtagelse af hjælp fra det offentlige de sidste 3 år (den nugældende § 9, stk. 5). Bestemmelserne gælder dog forskellige persongrupper. Den 'overførte' betingelse (den foreslåede § 9, stk. 12, nr. 4) gælder kun flygtninge, der ikke har fået tidsubegænset opholdstilladelse efter de gældende eller foreslåede regler, samt andre udlændinge, der tilsvarende ikke har fået tidsubegænset opholdstilladelse efter de gældende eller foreslåede regler. Den 'almindelige' betingelse (den gældende § 9, stk. 5) gælder alle herboende personer, der ønsker ægtefællesammenføring, herunder danske/nordiske statsborgere. Forstå det, den der kan.

Almindelige retsstatslige principper tilsiger, at retstilstanden bør være gennemskuelig, og at reglerne er tilstrækkeligt klare og præcise. Det skal være muligt at overskue og forudsige konsekvenserne af reglernes anvendelse, ligesom borgerne skal have rimelig mulighed for at indrette deres livsomstændigheder efter de til enhver tid gældende regler.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at det nærmere overvejes at gøre regelsættet vedrørende ægtefællesammenføring mere forståeligt og gennemskueligt for borgeren. Det bør overvejes at erstatte konstruktionen med 'almindelige' og 'overførte' betingelser med et mere forenklet og sammenhængende sæt af klare præcise bestemmelser. Enslydende bestemmelser med forskelligt anvendelsesområde bør under alle omstændigheder undgås.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at der udarbejdes en vejledning og informeres på hjemmesider m.v. om reglerne, herunder om menneskerettens betydning for fravigelse af betingelserne for ægtefællesammenføring.

3. *Udvidelse af Flygtningenævnet*

Lovforslaget udvider Flygtningenævnet med to medlemmer fra Udenrigsministeriet henholdsvis fra Dansk Flygtningehjælp ud over de nuværende medlemmer; en dommer, en advokat og en embedsmand fra Justitsministeriets departement.

Institut for Menneskerettigheder anser udvidelsen af Flygtningenævnet som et positivt tiltag til en grundigere og mere uafhængig prøvelse af asylafgørelser.

Instituttet finder imidlertid – uanset at den gældende og fremtidige sammensætning af Flygtningenævnet lever op til kravene i f.eks. EMRK artikel 13 om uafhængige retsmidler – at Flygtningenævnets uafhængighed vil fremtræde klarere, såfremt Justitsministeriet ikke er medlem af nævnet. Det kan fremstå som en begrænsning af uafhængigheden, at et medlem af nævnet gør tjeneste under en minister, der er ansvarlig for den myndighed, der klages over. Der henvises til instituttets hørings svar af d.d. om Udlændingenævnet.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler derfor – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at det nærmere overvejes, om Flygtningenævnet kan sammensættes uden deltagelse af Justitsministeriet.

4. *Ændring af reglerne om udvisning*

Reglerne om udvisning af udlændinge ved dom på grund af kriminalitet blev ændret ved lov nr. 758 af 29. juni 2011, således at udvisning skal ske, medmindre dette "med sikkerhed" vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 2.

Med lovforslaget ophæves formuleringen "med sikkerhed" i § 26, stk. 2. Det fremgår af lovforslaget, at ændringen skal understrege, at det ene og alene er op til domstolene at vurdere, om en udvisning er inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser. Denne ændring svarer til instituttets hørings svar af 13. juni 2011.

Instituttet foreslog i hørings svaret af 13. juni 2011 blandt andet, at anklagemyndighedens medarbejdere skulle vejledes om, hvornår der skal nedlægges påstand om udvisning. Instituttet bemærkede, at der kunne udarbejdes en oversigt over EMD's domspraksis vedrørende udvisning på grund af kriminalitet, ligesom der burde udarbejdes en oversigt over andet relevant materiale til belysning af Danmarks internationale forpligtelser.

Den 1. juli 2011 oplyste Rigsadvokaten, at Rigsadvokaten snarest ville revidere sin meddelelse om behandling af sager om udvisning af udlændinge med henblik på at indarbejde de ændringer af reglerne om udvisning, som blev indført med lov nr. 758 af 29. juni 2011. Dette er endnu ikke sket.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at Rigsadvokaten udarbejder en ny meddelelse og tilvejebringer opdateret information på hjemmeside m.v. om betydningen af menneskeretten i forhold til udvisning.

Instituttet foreslog desuden i sit hørings svar, at sanktionen "betinget udvisning" ikke skulle ændres som sket, da den reelt er uden betydning. En betinget udvisning betyder ene og alene, at en person ikke har kunnet udvises på grund af strafbart forhold.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at betinget udvisning som automatisk sanktion uden konkrete retsvirkninger ophæves.

Der henvises til j.nr. 2012-960.0001.

Med venlig hilsen

Jonas Christoffersen
Direktør

I den nuværende lov i § 19, stk. 2, nr. 4: bortfalder asylstatus efter et kort ophold i hjemlandet og inddragelse skal kunne ske i indtil 10 år efter, at opholdstilladelse oprindeligt er meddelt.

Og baggrunden er: : "uacceptabelt, hvis udlændinge, der har opnået asyl, rejser på ferie eller andet korterevarende ophold i hjemlandet, når de har oplyst at de risikerer forfølgelse i hjemlandet".

Men den er ingen ændringen til den paragraf på lovforslaget.

Derfor jeg mener at:

1. Hvorfor forhindre man en flygtning for at mødes med familie i en del af landet, hvor der ikke uroligheder, og det er ikke umuligt at området hvor de mødes, kan være sikre i korte perioder. Det betyder ikke, at de ikke længere har behov for beskyttelse.
2. Hvorfor stiller man ringere krav for en velintegrerede flygtning end andre udlændinge med tidsubegrænset opholdstilladelse.
3. Hvorfor efter 10 år? Hvorfor ikke efter 5 år, 8 år eller 11 år? Denne periode er absurd og den har ingen begrundelse. Og i de alle europæiske lande får en flygning permanent opholdstilladelsen efter kun 5 år max.
4. Den er også absurd, hvis man efter en kortvarige rejse f.eks. med henblik på at besøge gamle eller syge forældre eller deltagelse i særlige familiebegivenheder som f.eks. bryllup, eller begravelse, kan man miste sin opholdstilladelse.

Derfor er mit forslag, at når en flygning får tidsubegrænset opholdstilladelse, har man ret til at beholde opholdstilladelsen, **uden rejsebegrænsning.**

Ahmed Hajri.
16 04 2012

To the Minister of Justice

Vedr. Kontor Udlændingelovkontoret
Sagnr. 2012-960-0001æ doc. Nr. 346063
VERSION II – incorporating by reference the comments of my earlier communication
with respect to contractual obligations.

To the Committee Reviewing the above-referenced proposed law:

Regrettably, I did not have time to review all 91 pages of the above referenced proposal, and the corresponding laws already in place AND write the following in *Danish* - as that takes twice the time of writing in English and so, I hope you will bear with me and hear the following observations relating to the substance of the proposed law change identified as sagnr. 2012 – 960 – 0001, and doc. Nr. 346063.

I first note that whereas Denmark is a land with nominal population vis a vis major countries in Europe and across the globe, the number of people afflicted by injustices is proportionately lower than in highly populated lands, and, accordingly, less well known and less vocal. With that in mind, I write here not only for myself, but for others who have had no voice in this process: namely Danes who have foreign spouses and/or kaerster living with them in Denmark, and the foreign spouses/kaerster who come from what Denmark has often termed “Third Party” lands.

Our interests are not raised loudly by lobbyists, yet our pain is felt as strongly as the pain of others whose voices are represented among the groups you the above proposed law has been sent to.

By necessity, these comments do not encompass the entirety of the proposed legislation and commentary, but only those concerning availability of the rights inherent in permanent residency status; with particular reference to family-based residency by foreigners from third-countries, or having non-protected status (as opposed to status protected by international treaties and conventions and the watch-dog groups that ensure their enforcement).

My comments are these:

Denmark, and, indeed, every country that has something to offer those who could be classified as “have-nots” versus those who “have” faces a persistent problem. So long as the quality of life is better in a potential receiving country, that country will be attractive to those seeking to improve their circumstances. That said, Denmark, and all countries similarly situated, has a choice to make: Will it deliberately make itself unattractive to potential and actual immigrants for the purpose of deterring immigration and promoting repatriation of immigrants, or will it conduct itself with dignity, allowing itself to be attractive and while applying even-handed treatment to all people who do, in fact, seek entry? These questions cannot be asked in a vacuum, as types of immigration vary. Under discussion here, is the situation where a Danish resident of particular status, enters in to and maintains a committed relationship with a partner, possibly spouse.

It is in the nature of family – that people pair off. One need only consider Noah and his Ark. When doing so, most healthy relationships start with attraction to a person. Maybe it is physical, sexual or emotional. It probably depends on the needs of each person. In some cases, it very likely does have to do with the security that one party can offer the other. Security comes in various forms. It is not clear from recent policy, what Denmark’s interests are in this regard. Phrases have been thrown about which

use, in fact, English language, but yet reflect different concepts than the English language would suggest in an international context. "Tilknytning" or "attachment" as that has been interpreted is one example. It was never logical to assume that a person who has entered a committed, monogamous relationship, would have an attachment to the country of the Danish partner or spouse. In the relationship context, and I think this is how sociologists and psychologists would want it, the attachment is to the other person. In that sense, throughout history, committed partners/spouses have travelled together from one place to another – the point being "together". One is married to a person: not to a land. This is not to say that other concepts have had no value – only that the concept of attachment has muddied the waters – leading to confusion.

Likewise, the concept of "integration" the origin of which has been stated in the etymology online dictionary as follows:

integrate (v.)

1630s, "to render (something) whole," from L. *integratus*, pp. of *integrare* "make whole," from *integer* "whole" (see *integer*). Meaning "to put together parts or elements and combine them into a whole" is from 1802. *Integrate* in the "racially desegregate" sense is a back formation from *integration*, dating to the 1948 U.S. presidential contest. Related: **Integrated**; *integrating*.

integrated

1580s, "combined into a whole," pp. adj. from *integrate*. Sense of "not divided by race, etc." is from 1948.

integration

1610s, from Fr. *intégration* and directly from L. *integrationem* (nom. *integratio*) "renewal, restoration," noun of action from pp. stem of *integrare* (see *integrate*). Anti-discrimination sense is recorded from 1940 in a S.African context.

The term in Denmark, which has been criticized by international authorities, has been misappropriated, and sadly now, many in Denmark have attributed a meaning that is not consistent with the word itself in its native context. Integration does not mean "to force someone to be the same as you". The best analogy I can think of is the gears of a car. Each has to be engaged with the other for the machine to do that which it cannot do without engagement. The benefit of integration does not arise when one gear tries to impose its will on the other. That leads to breakage. Consistently, immigration policy and the Danish effort to force similarity has resulted in serious discontent. Why should it be so? It is not necessary, not beneficial, and has cast a long shadow out of which, as I understand it, the present government is trying to move. The question is how this government will do that: and whether it retains the "skave" beliefs of the predecessor lawmakers.

Lastly, the notion of "contribution" was raised in recent years and defined on exclusive terms: paid work for someone else constitutes "contribution". It is understandable in a society where the people have elected, over the last fifty years, to assign financial responsibilities to the government that previously were undertaken by family members – such as money payments to attend school; early childhood education, payments to families having children etc. . . – that the government has to consider where the money will come from to pay these expenses. Personally, when I was persuaded by my husband to

“leave my good job in the city” to move to Denmark, it was not because of what I would gain financially. I was not a student; I was not a young mother; I was not expecting to become poor or dependent. No, my own reason was that during part of my career I was forced to pass homeless people standing and freezing in the streets of Boston on a daily basis as I entered the building that held the company I worked for and I thought “yeah, I’ll pay taxes to help those people live more comfortably.” So, it is not that I don’t understand the need to have money in Denmark’s bank accounts to pay these bills; but what I don’t understand is why, or how, Denmark chooses to accomplish this. In the very process of imposing these demands on immigrants so it can be a benevolent country – Denmark is depriving people of rights often under circumstances where those same people are powerless to change their circumstances. This not only creates inequality – which is the opposite of creating the level playing field that Denmark was once known for doing – but it actually punishes people who are unable to control their fate by anything they say or do. In other words, in the language of the United States legal system – which is the one I am most familiar with; Denmark is continuing to discriminate by withholding human and equal rights based on “immutable” characteristics; characteristics that are beyond the individuals’ power to change.

Is this how the present government wants to proceed? Does the end, really justify the means? Does Denmark get more money in its coffers by treating some immigrants as less worthy than others? Are some of us just, as some Danes have suggested in private “sacrificial lambs” or “the price to keep the others out?” Are the proposed rules really targeted to the objectives of this government? What are those objectives? What has the cost been to business – where foreign employees decline to move to Denmark because of “what they have heard”? What has the cost been when employees such as my husband come back and find that his family, were he an American or other non-Dane doing the same job, would have been treated far better than he is as a Dane with a foreign wife. Might that effect productivity? Loyalty? Might it be a reason that other Danes who, like Maersk Moeller McKinney himself, have travelled abroad and absorbed new methods, technologies and created new networks . . . to refrain from returning to Denmark because of the unpredictable personal sacrifices they might have to make? I am not answering these questions – but raising them because of statistics that I’ve read in the newspapers over recent years.

How does Denmark want to proceed going forward? My suggestion is that the cost of discrimination is greater than the benefits here. What do I mean by discrimination? Disparate treatment. Treating similarly situated people – differently . It is wrong when the reason does not line up with the end result and the sacrifices or injuries born by the group discriminated against are more severe than warranted by the circumstances. Is discrimination warranted sometimes? Well, yes. It would not make sense to hire a blind person to choose color patterns for a new wallpaper design. There is a rational relationship between the limit put in place to refrain from hiring blind people when the positive objective of designing wallpaper that must be seen is pursued. Where discrimination lacks this relationship – it is simply unfair. When those discriminated against are compelled to suffer a loss, or denied a benefit, and it has no rational relationship to the positive and lawful objective being sought . . . the harm outweighs the benefit and such discrimination should be avoided. More disturbing are cases where the discrimination is based on a trait or characteristic that the people struck by the limitation at issues are powerless to change.

This is what the present proposal does.

I. Despite the Proposals' Effort to Extend Opportunities to Obtain Permanent Residency; it Withholds Human and Equal Rights from Certain Classes of People and Thereby Disproportionately Harms Certain Danes and Their Foreign Family Members.

As a basic principal, tying human rights to a person's work status is problematic. In situations where unemployment is high, or increasing, it will follow that some people will simply be denied rights not by reason of their own willingness or ability to work – but because employment is a dependent variable – dependent on factors outside the individuals' control.

Additionally, whereas Denmark may offer benefits to non-immigrants who are out of work – those immigrants who are not eligible for public support, or who will in fact be punished if they are eligible and receive support, suffer already when employment is denied to them. In short, not having the income is hard enough. To further deprive them, by moving the goal post of permanent residency and the human and equal rights that are associated with it – by reason of their inability to work; works a hardship that is not justified by a reason provided in support of the proposed law. This disproportionate impact is astride with EU and related laws intended to protect against discrimination.

By simple mathematics one can understand that, as unemployment rises, the number of people able to obtain permanent residency under this plan declines. This is not a way to govern human rights.

Unemployment Among Immigrants

It is well-established that by comparison with Danish nationals, immigrants suffer greater unemployment. This is alleged to be in part due to non-Danes being under-educated, but discrimination in the workplace has also been shown. Where people are willing to work but unable to obtain work by reason of market discrimination – it is an unfair burden to remove human rights from the purview of those who stand ready, willing and able to work but are denied that right by employers.

Unemployment Based On Age Discrimination in the Market

There is. Unfortunately, also age discrimination that prevents immigrants, and Danes, from obtaining work. When unemployment in general is high, this discrimination is even more likely to have a negative impact on the respective person's ability to obtain paid work. Again, where the person is ready, willing, and able to work but denied that opportunity because of the persons' age whether by direct or de facto administrative procedures, the result is a disproportionate imposition on the person seeking employment – again – loss of earned income and, frankly in Denmark, status; and the added deprivation of human rights promoted by this legislation is like the icing on the cake. Not only does one experience diminished income, especially if one is an immigrant who has not been part of an A-kasse or other union whereby replacement income is provided; but one may suffer feelings from the constant rejection after applying for jobs; and added stress upon being aware that human and equal rights have been lost along with the inability to obtain work. This – not because of incompetency, but because some employers are hiring people by reason of their young ages and not hiring people because of more advanced age. See, for example, the public and

private employers who have patently expressed their intentions to discriminate in hiring based on age as attached to this document by email.

Unemployment Due to Institutional Discrimination Favoring Those Receiving Government Benefits

To the extent that the State, under the law on Active Social Politic or any Integration or other law reimburses a kommune, job center, or other organization for placing a recipient of cash assistance, refugee assistance, dagpenge/unemployment insurance or other fund provided for by the government, in part or in full for amount expended – there is institutional discrimination that favors one person over others who may be equally or better qualified. This kind of incentive further reduces the ability of immigrants who are not eligible to receive government funds that would constitute replacement income or other payments as substitution for paid work – to obtain work. As such, to the extent it occurs, this is institutional discrimination that prevents certain immigrants from obtaining employment and thereby ensures that those people will, by no fault of their own, be deprived of human rights that are otherwise available to Danish nationals and certain classes of non-Danes, particularly those who are protected by international agreements.

Unemployment in Areas Not Supported by Major Industry, Business and High Population Should not Work a Hardship on Residents of Those Areas Nor of the Kommune themselves.

Access to Work is Limited in Certain Areas of Denmark Versus Others: a) it is not reasonable to impose an expectation in immigrants that they leave their homes to move to other locations where work is more accessible and deprive immigrants of rights by reason of their inability to make such a move except at significant personal and financial cost; b) it is not reasonable to compel people in certain kommune to seek work at a distance from their homes that exceeds what would be reasonable for an ordinary Dane upon punishment of loss of human rights for failing to do so; c) it is harmful to kommune in outlying areas to experience the loss of a potential workforce, loss of income, loss of local business, and reduction in population because an arbitrary rule has been put in place taking the potential for permanent residency away for those who do not work in the manner prescribed by the proposed legislation; and d) likewise, it is an undue burden on kommune in outlying areas to have potential new residents avoid moving to them by reason of their fear that, if the non-Dane spouse is unable to get a job or loses a job, that person will have human and equal rights taken from his or her reach. As an example from Denmark's own statistics bank – unemployment in the northern most area of Jutland was among the lowest in 2010, but in 2011 is among the highest in the nation. Why should immigrants who live in these areas have the rights associated with permanent residency removed by virtue of the location where they live? It is not rational to impose deprivation of human or equal rights by reason of the part of Denmark where one has his or her home.

Providing Alternative Credit for People Who Attend Higher Education, While Positive, is Not a Substitute for Distributing Human Rights Fairly

In the same manner that access to employment is outside the control of the individual immigrant, so is access to education that might meet the criteria set out in the new proposal. While it is a good thing to encourage and appreciate investment in education; further education is not available to all who live in Denmark regardless of their age, gender,

nationality, sex etc. For one thing, higher education in Danish language is limited to those who have passed the "Studieprøve". Access to this prerequisite exam is further limited even according to the governments' "vejledning" advising language schools regarding who should have access to prep courses for this exam. The vejledning states that people must have achieved a high standard grade on the final exams of their Danish 3 exam; and the number given is a grade of 9.5 or 10, or higher. Accordingly, the vast number of higher education programs are outside the reach of most immigrants. Now, it may be that younger students have better grades if they are also in Danish-speaking environments all day – but that is not a given – and, it further supports the notion that age discrimination can be a factor in the distribution of equal and human rights under this proposal. Perhaps Denmark's statistics will show how many language students pass the Dansk 3 exam with 9.5 or higher. . . and the average age of those who achieve the 9.5 or higher grade versus the average age of those who do not? If there is a marked difference, you have de facto discrimination again.

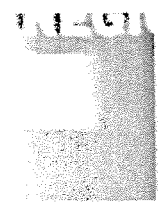
Equally important, many immigrants are assigned to language courses in Dansk 2 or Dansk 1. Additionally, higher education is not available to all immigrants by reason of their locations. This relates to the disparate impact of this law on residents living in kommune outside the big cities. Belief it or not – some of us are nowhere near higher education. But most important, perhaps, is the fact that Denmark closely guards its seats in higher education classes. Unless it can guarantee that all temporary residents not otherwise able to meet the "beskæftigelse" will be offered accessible higher education so as to fulfill the requirement – this does not alter the de facto discriminatory effect of the proposed law. Where large number of people cannot avail themselves of the full extent of this new caveat, and are otherwise unable to obtain employment, this law is not adequate and is subject to challenge in the European Courts addressing equal and human rights.

I will gladly work with anyone willing to brainstorm solutions that will help ensure that the goals of this administration are fulfilled; while also fulfilling Denmark's' duties to distribute human rights in an equal manner.

Except as otherwise stated, this opinion specifically incorporates the discussion on Denmark's contractual obligations to immigrants set out in an earlier communication of today and sent by email to the same address.

Best regards ,

Jennifer Weitz-Clancy
www.goodcounsel.eu
www.ejendoms-opsyn.dk
www.villavillavista.dk
Grønnæsvej 8
5970 Ærøskøbing
62 52 10 67

Ungdomsmedicinsk Videnscenter (UMV) på Rigshospitalet søger en ungepædagog på 37 timer i en tre-årig projektansættelse.

Ungepædagogen skal sammen med UMV's nuværende ungepædagog videreudvikle og beskrive socialpædagogiske metoder, som gennem omsorg og læring kan styrke unge patienter i alderen 12-20 år.

Vores overordnede formål i UMV er at forbedre forholdene for kronisk og alvorligt syge unge på Rigshospitalet. Vi er et tværfagligt team med læge, sygeplejerske, psykolog, leder og en ungepædagog, som allerede har arbejdet med at udvikle feltet i tre år. En vigtig ressource i vores arbejde er de unge, som vi involverer aktivt, så vores tiltag tager afsæt i deres behov. Du skal arbejde tæt sammen med ungepædagogen og det øvrige team i UMV, vores rådgivende "ungepanel" og personalet på tværs af Rigshospitalets centre. Basen for Ungepædagogernes arbejde er ungecaféen HR BERG. Her kan unge fra hele hospitalet mødes i et fællesskab med andre unge, frivillige fra Ungdommens Røde Kors, og medarbejderne i UMV.

Din vigtigste opgave er fortsat udvikling af det socialpædagogiske tilbud blandt andet ved at have individuelle forløb med indlagte unge. Derudover skal du stå for den daglige drift af HR BERG og koordinere de frivillige.

Vi søger en ungepædagog, der har viden om og erfaring med unge. Ungepædagogen skal være god til at:

- skabe kontakt med unge, som pga. deres sygdom og behandling har

Kontaktperson:

Charlotte Blix
35454898

Mærke:

rh 4343

Ansøgningsfrist:

12-12-2011

Kilde:

Jobzonen

BAGE TIL SØGESIDEN

Send Tweet Share +1 PDF

eltidsjobbet du drømmer om!

du på udikig efter det bedste deltidsjob på markedet? Er du initiativrig, ambitiøs og god til at tale med mennesker? Drømmer du om et job med mening og personlig vækst? Hvis du kan svare JA til ovenstående spørgsmål, så har vi jobbet til dig! Pepperminds er allerede Danmarks forende street marketing firma – og udvider stadig! Vi søger derfor nye ansatte til vores uddannede salgsteam.

hvorfor Pepperminds?

tror på at vi er det bedste, og mest kreative, street marketing firma, for **ung** mennesker at arbejde. Salg meget mere end at stå bag en kassedisk og pege i den rigtige retning. Salg kan tænkes anderledes, end det bliver gjort af mange i dag, og salg kan være rigtig sjovt! Derfor knokler vi hver dag for at udtænke nye muligheder for jobbet og nye måder hvorpå vi kan nå vores vision.

id Pepperminds som din arbejdsgiver sætter du selv grænserne for hvor langt du vil nå. Vi er her for at hjælpe dig dine personlige og faglige muligheder med sælgerjobbet, og vi giver dig værktøjerne til at nå dem. Det betyder at vi uddanner og investerer i vores salgsteam, og det gør vi fordi at vi tror på at du kan nå den store succes og potentielle, hvis vi er der til at hjælpe dig på vejen.

er dag er Danmarks bedste promoterteams ude og repræsentere en kampagne, et tilbud eller en ny service for eksempelvis Red Barnet, eller nogle af Pepperminds' andre kunder. De arbejder på aktivt at rekruttere og rekruttere kommende medlemmer enten på gaden, i storcentre eller til events. Som promotor og Pepperminds modtager du en intensiv træning i salg og kommunikation. Vi klæder dig på til jobbet, og vi interesserer os for din udvikling og din vækst som sælger. Derudover indgår du i et fællesskab af unge og

pepperminds

Pepperminds Danmark
 Polensgade 6 st.tv.
 2300 København S
 Danmark

Andre job fra samme virksomhed

Branche:
 Salg og telesalg

Ansættelsesforhold:
 Deltid

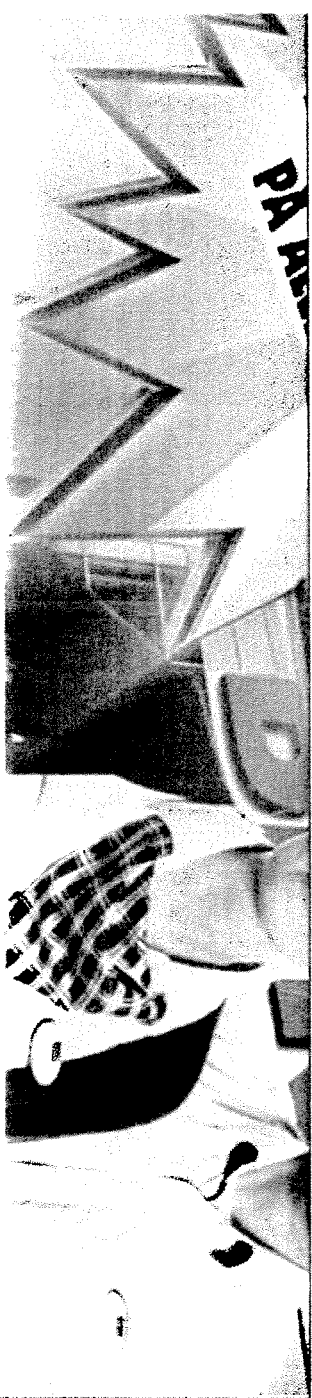
Karriereniveau:
 Fritidsjob / ungdomsjob

Kontaktperson:
 Pepperminds Danmark
jobsdk@pepperminds.com

42274442

Ansøgningsfrist:
 19-11-2011

Bilka Hundige søger servicemedarbejder under 18 år til servicelinjen

Arbejdstiden ligger i tidrummet 11-16 hvilket forhindrer en samtidig skolegang.

Du er

- under 18 år
- engageret
- mødestabil
- god til at holde orden
- serviceminded

Når du starter, får du en introduktion, hvor du lærer rutiner og opgaver. Du kommer herefter til at arbejde sammen med butikkens andre servicemedarbejdere.

Branche:
Servicemedarbejder

Ansættelsesforhold:
Fuldtid

Karriereniveau:
Ansæt uden personaleansvar
Fritidsjob / ungdomsjob

Arbejdssted:
Over Bølgen 1
2670 Greve
Danmark

Mærke:
178216

Kilde:
Jobzonen

JOBBSØGER L INFO

FIND JOB | MIN SIDE | MIT CV | GODE RÅD TIL JOBSØGNING

Find job

Se stilling, by eller virksomhed

Søg

Gem som jobagent

RSS

Jobagent

HVOR?

I nærheden af

Sorter efter:

Førrige 2 / 5 Næste

Hovedstaden og Bornholm

Øvrige Sjælland

Midtjylland

Nordjylland

Syddanmark

Grønland

Job i udlandet

Gastronomielev

Lindelse Kro V/Mark Folbræk Hedegaard Larsen Lindelse Kro på Langeland søger kokkelev. Vi søger kokkelev til start hurtigst muligt. Du skal brænde for faget og være interesseret i at lære det fra bunden. Du skal være præcis og omhyggelig, og...
Indrykket: 03-04-2012 - 5900 Rudkøbing - Fuldtid - Ansøgningsfrist: 24-04-2012

Opvasker/ungarbejder

Under Uret
Vi har brug for en kvik opvasker til vores café ca. 30 timer om ugen, så hvis du er 16-17 år og har brug for et år uden læktier er det måske dig vi søger. Du vil komme til at indgå i et ungt, dynamisk...
Indrykket: 03-04-2012 - 5700 Svendborg - Deltid - Ansøgningsfrist: 07-05-2012

HVILKET JOB?

Vælg erhvervsområde

Social- og sundhedsassistenter

Plejecenter Øst
2 Social- og sundhedsassistenter søges til nattevagt i 5-2 rul, 30 timer pr. uge, til Plejecenter Øst, Ådalen Plejecenter i Vejstrup. Stillingerne er faste og tænkes besat fra 1/6 2012. Ådalen pleje...

